

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2019

ABCHÁZSKO

- 5.4. vláda oznámila konání prezidentských voleb dne 21.7.
- 8.4. předsedou Nejvyšší rady progruzínské Autonomní republiky Abcházie, sídlící ve Tbilisi, byl zvolen Džemal GAMACHARÍJA /Jemal Gamakharia/
- 1.5. předsedou rady ministrů Autonomní republiky Abcházie se stal Ruslan ABAŠIDZE
- 22.5. prezident Chadžimba se dohodl s opozicí na odložení termínu prezidentských voleb, protože její hlavní kandidát Aslan Bžania byl otráven
- 28.5. parlament potvrdil poměrem hlasů 25:5 odložení prezidentských voleb z 21.7. na 25.8.
- 25.8. v 1. kole prezidentských voleb za volební účasti 66,55 % oprávněných voličů nejlépe uspěli Raul Chadžimba s 23,85 % a Alchas Kvicinija se 21,97 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 8.9.; na dalších místech skončili Oleg Aršba (21,60 %), Astamur Tarba (6,60 %), Leonid Džapšba (5,70 %), Šamil Adzinba (4,14 %), Almas Džapua (2,00 %), Artur Ankvab (1,60 %) a Astamur Kakalia (0,97 %), žádný z nich (1,94 %), prázdné a neplatné volební lístky (5,50 %), chybějící hlasy (4,12 %)
- 8.9. za účasti 65,98 % oprávněných voličů byl prezidentem znovu zvolen Raul Džumkovič CHADŽIMBA, který obdržel 48,68 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Alchas Alexejevič Kvicinija 47,46 % (inaugurace 9.10.)
- 10.10. premiér Bganba odstoupil, ale 14.10. byl znovu jmenován do čela vlády
- 14.10. jmenována nová vláda (MP Valerij Ramšuchovič BGANBA, MZV Daur KOVE)

ACEH

- 17.4. parlamentní volby do Provinčního shromáždění se 69 členy

AFGHÁNISTÁN

- 26.1. zvláštní vyslanec USA Zalmay Khalilzad potvrdil, že šestidenní jednání s Talibánem v Dohá přinesla bezprecedentní pokrok a slibují ukončit 17 let trvající konflikt; poté, co bude dohodnut pevný termín stažení amerických vojsk do 18 měsíců, je Talibán připraven jednat i s místní vládou
- 5.-6.2. v Moskvě se sešli představitelé Talibánu a opozičních politických stran, aby jednali o obnovení míru v zemi
- 25.2. v Dohá (Katar) bylo za účasti jednoho ze spoluzakladatelů Talibánu mully Abdula Gháního Baradara zahájeno druhé kolo mírových rozhovorů s delegací USA, kterou vede zvláštní vyslanec Khalilzad
- 15.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2460 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNAMA do 17.9.2019
- 21.4. Nejvyšší soud prodloužil mandát prezidenta Ašrafa Gháního, který končí 22.5., dokud se neuskuteční odložené prezidentské volby, plánované na 28.9.
- 26.4. úřad předsedy Rady starších nastoupil Fazal Hadi MUSLIMYAR
- 3.5. Talibán odmítl návrh na příměří po dobu postního měsíce ramadán, které mu nabídla Velká rada *Loya Jirga*, která se právě sešla v počtu 3 200 regionálních náboženských, politických a kmenových zástupců lidu v Kábulu
- 29.6. na ustavující schůzi byl předsedou Sněmovny lidu a Národního shromáždění zvolen Mir Rehman REHMANI, který získal podporu 136 poslanců z 245

- přítomných), zatímco jeho hlavní rival Khan Mohammad Wardak získal 96 hlasů
- 8.7. na konferenci v Kataru byla zahájena přímá jednání mezi vrcholnými vládními úředníky a představiteli Talibánu, která ohlásila dosažení dohody nad „cestovní mapou“ k normalizaci situace v zemi; současně bylo zahájeno 7. kolo jednání mezi vzbouřenci a americkými zprostředkovateli, jež se má zaměřit na skončení civilních obětí bojů, na repatriaci uprchlíků a ochranu práv žen v islámském duchu
 - 3.8. v Dohá zahájena 8. etapa jednání mezi Talibánem a USA (ukončena 12.8.)
 - 22.8. v Dohá začalo 9. kolo jednání mezi Talibánem a USA, na kterém 23.8. oznámil mluvčí Talibánu Suhail Shaheen, že se Talibán s USA dohodl na časovém rámci stažení zahraničních sil ze země, podmínky příměří, následující vnitroafghánské rozhovory, jakož i záruky Talibánu, že Afghánistán se už nestane základnou pro teroristické útoky ve světě
 - 2.9. americký vyjednavatel o míru s Talibánem Zalmay Khalilzad oznámil, že podle dohody by mělo dojít ke stažení 5 400 amerických vojáků během 20 týdnů
 - 8.9. prezident USA zrušil tajnou schůzku s velitelem Talibánu a prezidentem Afghánistánem a nařídil ukončit mírové rozhovory s Talibánem, který pokračuje v sebevražedných útocích na civilní obyvatelstvo
 - 17.9. RB OSN přijala rezoluci č. 2489 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNAMA do 17.9.2020
 - 28.9. prezidentské volby se 14 kandidáty se konaly za volební účasti kolem 25 %; podle předběžných výsledků z 22.12. v nich zvítězil Mohammad Ašraf GHÁNÍ AHMADZAI s 50,64 % odevzdaných hlasů ; na dalších místech se umístili Dr. Abdullah Abdullah (39,52 %), Gubedin Hekmatyar (3,85 %), Rahmatullah Nabil (1,86 %), Dr. Faramarz Tamanna (0,99 %), Sayed Noorullah Jalili (0,85 %), Abdul Latif Pedrām (0,69 %), Enayatullah Hafiz (0,62 %), Mohammad Hakim Torsan (0,36 %), Ahmad Wali Massood (0,22 %), Mohammad Shahab Hakimi (0,18 %), Prof. Dr. Ghulam Farooq Najrabi (0,09 %), Mohammad Hanif Atmar (0,09 %) a Noor Rahman Lewal (0,05 %)
 - 23.10. odstoupil ministr zahraničí Salahuddín Rabbání
 - 27.10. předsedkyně Nezávislé volební komise Hawa Alam Nuristání oznámila, že předběžné výsledky prezidentských voleb budou zveřejněny 14.11.
 - 30.10. úřadujícím ministrem zahraničí se stal Idrees ZAMAN
 - 22.12. krátce po zveřejnění předběžných úředních výsledků prezidentských voleb z 28.9. oznámil kandidát Dr. Abdalláh Abdalláh, že se pro podezření z volebních machinací, které měly zabránit konání 2. kola voleb, obrátí se stížností k volebnímu soudu

ALANDY

- 20.10. parlamentní volby do Parlamentu se 30 členy se konaly za volební účasti 69,1 % oprávněných voličů
- 4.11. předsedou Parlamentu (*Lagting*) byl zvolen Roger NORDLUND
- 10.12. předsedkyní vlády (*lantrád*) byla Parlamentem v poměru hlasů 22:2 zvolena Veronica THÖRNROOS

ALANIE (JIŽNÍ OSETIE)

- 9.6. parlamentní volby do Parlamentu s 34 členy (předseda Pjotr Leonidovič GASSIJEV) proběhly za účasti 59,80 % oprávněných voličů

ALBÁNIE

- 16.1. parlament schválil změny z 28.12., které musel provést premiér Edi Rama poté, co prezident Ilir Meta odmítl jmenovat ministrem zahraničí Genta Cakaje; v rekonstruované vládě převzal řízení ministerstva zahraničních věcí sám Edi RAMA (vláda se funkce ujala 17.1.)
- 23.1. úřad ministra zahraničí převzal Edi Rama, který jej však okamžitě postoupil svému zástupci Gentu CAKAJ-ovi
- 30.6. za bojkotu opozice a přes rozhodnutí prezidenta o jejich odložení, parlament prosadil konání řádných obecních voleb

ALDERNEY

- 15.5. odstoupil předseda Stavů W. Stuart Trought, úřadujícím předsedou se stal James DENT; volba nového předsedy byla stanovena na 22.6.
- 21.6. poté, co jeden ze dvou kandidátů na funkci předsedy Stavů Jack Gates svou kandidaturu stáhl, hlavní výkonný úředník Andrew William Muter volby 22.6. zrušil a předsedou Stavů vyhlásil Williama TATE-ho; dne 28.6. se Tate ujal svého úřadu na zbytek volebního mandátu svého předchůdce

ALTAJ

- 20.3. v souvislosti se skončením jeho mandátu, přijal ruský prezident demisi hlavy republiky a předsedy vlády Alexandra Berdnikova a úřadující hlavou republiky do příští volby jmenoval Olega Leonidoviče CHOROCHORDIN-a
- 8.9. novou hlavou republiky byl zvolen Oleg Leonidovič CHOROCHORDIN, který získal 58,82 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.10.), zatímco Viktor Romaškin 31,64 % a Dmitrij Sofronov 6,54 %; volební účast 49,87 %
- 8.9. parlamentní volby do Státního shromáždění - El Kurultaje se 41 členy se konaly za účasti 49,87 % registrovaných voličů
- 1.10. ustavující zasedání Státního shromáždění – El Kurultaje zvolilo jeho předsedou Vladimira Nikolajeviče TJULENTIN-a, který obdržel hlasy 24 ze 40 poslanců, účastnících se hlasování, zatímco jeho protikandidát Sergej Kuchtujekov získal podporu osmi poslanců

ALŽÍRSKO

- 13.5.2018 úřad předsedy Národního lidového shromáždění nastoupil Mouad BOUCHARÉB
- 11.3. po týdny trvajících protestech veřejnosti ustoupil prezident Buteflika od svého záměru kandidovat na 5. volební období prezidenta republiky a svou kandidaturu stáhl a rozhodl o odložení termínu prezidentských voleb z plánovaného 15.4. na dosud neurčený termín
- 11.3. předseda vlády Ahmed Ouyahia oznámil svou rezignaci a byl nahrazen dosavadním ministrem vnitra Noureddine BEDOUI-m, který byl pověřen sestavením nové vlády (do úřadu nastoupil 12.3.); ministrem zahraničí prezident jmenoval Ramtane LAMAMRA-u (funkce se ujal 13.3.)
- 14.3. jmenována prozatímní technokratická vláda
- 26.3. náčelník generálního štábu ozbrojených sil genpor. Ahmed Gaed Salah vyzval Ústavní radu a parlament, aby prohlásily prezidenta Buteflika za neschopného vykonávat svůj úřad; 27.3. se k výzvě připojily i vládnoucí strany FLN a RND a odbory
- 31.3. rekonstruována vláda (MP Noureddine BEDOUI, MZV Sabri BOUKADOUM), která se ujala funkce 2.4.

- 1.4. kancelář prezidenta oznámila, že prezident Buteflika abdikuje ještě před koncem svého mandátu, tj. do 28.4.
- 2.4. svou demisi poslal prezident Buteflika Ústavní radě, která ji přijala a úřadujícím prezidentem v souladu s ústavou prohlásila předsedu Národní rady Abdal Kádira BIN SALÁHA /Abdelkader Bensalah/; 3.4. složil slib
- 9.4. parlament potvrdil předsedu své horní komory Abdal Kádira bin Saláha úřadujícím prezidentem do zvolení nové hlavy státu
- 10.4. úřadujícím předsedou Národní rady se stal Salah GOUDJIL
- 10.4. úřadující prezident bin Saláh oznámil, že prezidentské volby se uskuteční 4.7.
- 16.4. odstoupil předseda Ústavní rady Tayib Belaiz, obviněný ze spolupráce s bývalým prezidentem Buteflikou na odkladu prezidentských voleb
- 26.5. Ústavní rada oznámila, že má k datu uzávěrky kandidátů do prezidentských voleb 4.7. pouze dvě nominace (Abdelkrim Hamadi a Hamid Touahri), které však nesplňují ústavou požadovanou podporu určitého počtu voličů či poslanců parlamentu nebo místních rad a není tak jisté, zda budou k volbám připuštěny
- 2.6. Ústavní rada oznámila, že z důvodu nedostatku vhodných kandidátů a s tím spojených protestů veřejnosti není možné uspořádat prezidentské volby v plánovaném termínu 4.7. a prozatímní prezident by měl stanovit nové datum
- 5.7. skočil mandát úřadujícího prezidenta Bin Saláha, neboť se měly konat prezidentské volby, které však byly odloženy z důvodu nedostatku kandidátů
- 9.7. Ústavní rada prodloužila mandát úřadujícího prezidenta Bin Saláha
- 10.7. novým předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Slimane CHENINE
- 16.9. úřadující prezident oznámil, že prezidentské volby se uskuteční 12.12.
- 12.12. prezidentské volby vyhrál Abdal Madžid TABBÚNI /Abdelmadjid Tebboune/, který za volební účasti 39,88 % registrovaných voličů získal podporu 58,15 % z nich (inaugurace 19.12.); za ním se umístili Abdelkader Bengrina (17,38 %), Ali Benflis (10,55 %), Azzedine Mihoubi (7,26 %) a Abdelaziz Belaïd (6,66 %), prázdné volební lístky odevzdány v rozsahu 12,74 % a neplatné hlasovací lístky činily 0,12 % všech voličů
- 19.12. prozatímním předsedou vlády jmenován Sabri BOUKADOUM, který zůstává ministrem zahraničí
- 28.12. novým předsedou vlády byl jmenován Abdalzíz DŽERAD /Abdelasis Djerad/

ANDORRA

- 7.4. parlamentní volby do Generální rady s 28 členy proběhly za účasti 68,33 % registrovaných voličů pro volby podle farností a 68,27 % pro volby podle obvodů
- 2.5. generální syndičkou, která předsedá Generální radě, byla zvolena Roser SUÑÉ PASCUET
- 15.5. Generální rada zvolila 17 hlasy hlavou vlády Xaviera ESPOT ZAMORA-u, zatímco jeho protikandidát Pere López Agràs získal 7 hlasů; inaugurace do funkce se konala 16.5.
- 20.5. jmenována nová vláda (MZV Maria UBACH FONT)

ARGENTINA

- 11.8. v tzv. primárních volbách pro prezidentské volby 27.10. nejlépe uspěl Alberto Ángel Fernández s 47,79 % odevzdaných hlasů, za ním se umístili dosavadní prezident Mauricio Macri (31,80 %), Roberto Lavagna (8,15 %). Nicolás del Caño (2,83 %), Juan José Gómez Centurión (2,62 %) a José Luis Espert

- (2,16 %), kteří postupují do voleb 27.10.; ze zbývajících čtyř kandidátů žádný nedosáhl většího zisku než 1 %, aby se mohl utkat o post prezidenta; účast 76,35 % oprávněných voličů
- 27.10. za účasti 80,86 % registrovaných voličů byl novým prezidentem zvolen Alberto Ángel FERNÁNDEZ, který získal 47,79 % hlasů (inaugurace 10.12.), zatímco Mauricio Macri 40,71 %, Roberto Lavagna 6,16 %, Nicolás del Caño 2,16 %, Juan José Gómez Centurión 1,71 % a José Luis Espert 1,47 %
- 27.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 130 volenými členy z celkových 257 a 24 senátorů z celkových 72 proběhly za účasti 81 % registrovaných voličů
- 6.12. nově zvolený prezident zveřejnil členy své vlády, která 10.12. nastoupila do úřadu (šéf kabinetu Santiago Andrés CAFIERO, MZV Felipe Carlos SOLÀ)
- 10.12. nástup nových předsedů Poslanecké sněmovny (Sergio Tomas MASSA) a Senátu (Cristina Elisabet FERNÁNDEZ DE KIRCHNER) na období do 9.12.2023

ARMÉNIE

- 14.1. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Ararat Samveli MIRZOJAN
- 14.1. ustavením nové vlády byl pověřen opět Nikol Vovaji PAŠINJAN
- 19.1. jmenována nová vláda (MZV Zohrab MNACAKANJAN), která se 30.1. ujala své funkce

ATHOS

- 14.6. úřad představeného Svatého společenství a Svatého Epistácia (*Protépistátis*) na roční období nastoupil představený géron kláštera Dionysiou SYMEÓN

AUSTRÁLIE

- 10.4. předseda vlády Morrison oznámil, že parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 151 členy a poloviny ze 76 senátorů proběhnou 18.5.
- 11.4. rozpuštěna Poslanecká sněmovna
- 18.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny a 40 členů Senátu se konaly za účasti 77,48 % (PS), resp. 59,59 % registrovaných voličů (S)
- 26.5. premiér Scott Morrison jmenoval novou vládu (MZV Marise PAYNE), která se funkce ujala 29.5.
- 1.7. inaugurován nový generální guvernér David John HURLEY
- 2.7. předsedou Poslanecké sněmovny byl opět zvolen Tony SMITH a předsedou Senátu znovu Scott RYAN
- 10.7. ministr pro domorodé Australany Ken Wyatt oznámil, že vláda vyhlásí do tří let celonárodní referendum o uznání domorodých Australanů v ústavě země

ÁZERBAJDŽÁN

- 8.10. odstoupil předseda vlády Novruz Mammadov; parlament jednomyslně schválil do funkce jeho nástupce Ali Idayat oglu ASADOV-a

BAHAMY

- 17.6. vláda oznámila, že novým generálním guvernérem se od 28.6. stane Cornelius Alvin SMITH

BANGLADÉŠ

- 3.1. prezident Hamid vyzval premiérku šejchu Hasínu Wadžidovou /Sheikh Hasina Wajed/, aby sestavila novou vládu

- 6.1. jmenována nová vláda (MP Sheikh Hasina WAJED, MZV Abdulkalam Abdul MOMEN)
- 30.1. předsedkyní Parlamentu byla znovu zvolena Dr. Shirin Sharmin CHAUDHURY

BANGSAMORO (viz Muslimské Mindanao)

- Úřední název: Autonomní oblast Bangsamoro na Muslimském Mindanau
- Státní zřízení: autonomní oblast Filipínské republiky
- Nejvyšší představitel: prezident Filipínské republiky, zastoupený guvernérem Sheikhem Khalifou Usmanem NANDO
- Zákonodárná moc: Přejídná správa oblasti s 60 členy (Ali Pangaliam M. BALINDONG)
- Výkonná moc: vláda (hl. ministr Ahod Balawag (Murad) EBRAHIM)
- Soudní moc: Vrchní soud
- Správní rozdělení: 5 provincií (*provinsi*), hlavní město a 63 obcí (*barangay*) v provincii Severní Cotabato

BAŠKORTOSTÁN

- 8.9. ve volbách hlavy republiky zvítězil Radij Faritovič CHABIROV s 82,02 % odevzdaných hlasů (inaugurace 19.9.) před Junirem Kutlugužinem (6,89 %), Ivanem Sacharovem (4,53 %), Zulfijou Gaisinou (1,53 %), Jurijem Ignatjevem (1,23 %), Rafisem Kadyrovem (1,1 %), Vladimirem Barabašem (0,97 %) a Vladimirem Kobzevem (0,81 %); volební účast dosáhla 71,80 % oprávněných voličů

BELGIE

- 26.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy se konaly za účasti 88,38 % oprávněných voličů
- 26.5. voleb 21 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 88,5 % oprávněných voličů
- 27.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Patrick Yvonne Hugo DEWAELE
- 18.7. předsedkyní Senátu se stala Sabine LARUELLE
- 8.10. král jmenoval Geerta Bourgeoise a Rudy Demotteho *préformateury*, kteří mají připravit cestu k vytvoření nové vlády
- 27.10. úřadující předsedkyní vlády byla jmenována Sophie WILMÈS, protože její předchůdce Charles Michel přebírá funkci ve vedení EU
- 4.11. Geert Bourgeois a Rudy Demotte skončili své působení jako *préformateuri*, protože se jim nepodařilo dohodnout vytvoření nové vlády
- 5.11. král jmenoval *informateurem* Paula Magnetteho
- 30.11. úřad ministra zahraničí nastoupil Philippe GOFFIN
- 9.12. *informateur* Paul Magnette požádal krále, aby jej zbavil úkolu jednat o vytvoření nové vlády
- 10.12. novými *informateurs* byli králem jmenováni Joachim Coens a Georges-Louis Bouchez

velitel leteckých ozbrojených sil generálmajor Frederik VANSINA

BELIZE

- 8.5. v referendu o přenesení územního sporu s Guatemalou před Mezinárodní soudní dvůr v Haagu se vyslovilo 58 % hlasujících pro a 42 % proti; účast dosáhla 64,91 % oprávněných

26.6. předsedou Senátu byl zvolen Darrell BRADLEY

BĚLORUSKO

- 17.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 110 členy se konaly za volební účasti 77,22 % registrovaných voličů
- 6.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Vladimír Pavlovič ANDREJČENKO a předsedkyní Rady republiky Natalja Ivanovna KOČANOVA

BENIN

- 28.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 83 členy proběhly za účasti 22,99 % registrovaných voličů
- 18.5. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Gbéhounou Louis VLAVONOU

BOLÍVIE

- 18.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Víctor Ezequiel BORDA BELZÚ a předsedkyní Senátu Adriana SALVATIERRA ARRIAZA (23.1. nastoupili svou funkci)
- 20.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 130 členy a Senátu se 36 členy proběhly za účasti 88,31 % registrovaných voličů
- 20.10. v prezidentských volbách byl za účasti 88,31 % registrovaných voličů zvolen opět Juan Evo MORALES AYMA se ziskem 47,08 % odevzdaných hlasů; na dalších místech skončili Carlos Diego Mesa Gisbert (36,51 %), Chi Hyun Chung (8,78 %), Óscar Ortiz Antelo (4,24 %), Felix Patzi (1,25 %), Virginio Lema (0,69 %), Ruth Nina (0,65 %), Víctor Hugo Cárdenas Conde (0,41 %) a Israel Rodríguez (0,39 %)
- 10.11. poté, co mezinárodní pozorovatelé OAS zpochybnili platnost jeho vítězství v říjnových volbách, přislíbil prezident Morales svolat nové prezidentské volby a převolit volební komisi; vzápětí však na výzvu vrchního velitele armády generála Williamse Kaimana odstoupil z funkce v zájmu obnovení klidu a pořádku v zemi
- 10.11. spolu s prezidentem odstoupili i viceprezident Alvaro García Linera, předsedkyně Senátu Adriana Salvatierra Arriaza a předseda Poslanecké sněmovny Víctor Ezequiel Borda Belzú
- 10.11. předsedou Poslanecké sněmovny se stal Simón Sergio CHOQUE SIÑANI (funkci převzal 14.11.)
- 11.11. opoziční místopředsedkyně Senátu Jeanine ÁÑEZ CHÁVEZ se prohlásila úřadující hlavou státu, která připraví nové prezidentské volby v případě, že parlament potvrdí prezidentovu demisi; její krok potvrdil i ústavní soud, ačkoliv podle ústavy měl výkon funkce prezidenta po demisi viceprezidenta i předsedů obou komor parlamentu přejít na předsedu Nejvyššího soudu José Antonia Revillu
- 12.11. odstoupilo několik ministrů, mj. i ministr zahraničí Diego Pary
- 13.11. bývalá předsedkyně Senátu Adriana Salvatierra Arriaza odvolala svou demisi, protože nebyla potvrzena Senátem, ale policie jí znemožnila vstup do budovy parlamentu
- 13.11. inaugurace úřadující prezidentky Áñezové, kterou však Kongres do úřadu nepotvrdil kvůli bojkotu nejsilnější politické strany, Moralesova Hnutí za socialismus; samozvaná prezidentka nato jmenovala svou vládu (MZV Karen LONGARIC RODRÍGUEZ)

- 14.11. poprvé od demise své předsedkyně Adriany Salvatierra Arriazové se sešel Senát, aby zvolil nové vedení; novou předsedkyní byla zvolena senátorka za vládní Hnutí za socialismus Mónica Eva COPA MURGA, která slíbila uskutečnit nové volby co nejdříve
- 21.11. úřadující prezidentka Áñezová navrhla Kongresu ke schválení návrh zákona o uspořádání nových prezidentských voleb v r. 2020 a zrušení výsledků říjnových voleb (obě komory Kongresu zákon překvapivě schválily už 23.11.)
- 26.11. prozatímní vláda podepsala s přívrženci bývalého prezidenta Moralese dohodu o usmíření

BOSNA A HERCEGOVINA

- 6.2. úřad mezinárodního dozorce v samosprávném okrese Brčko nastoupil Michael D. SCANLAN (USA)
- 28.2. svůj úřad nastoupili členové kolegia Sněmovny národů: předseda Bakir IZETBEGOVIĆ (28.2.2019-27.10.2019 a 28.2.2021-27.10.2021), 1. místopředseda Dragan ČOVIĆ (předsedou 28.10.2019-27.6.2020 a 28.10.2021-27.6.2022) a 2. místopředseda Nikola ŠPIRIĆ (předsedou 28.6.2020-27.2.2021 a od 28.6.2022 do konce volebního období Sněmovny národů)
- 20.7. rotující funkci předsedy prezidia převzal Željko KOMŠIĆ
- 6.8. funkci předsedy Sněmovny reprezentantů převzal Denis ZVIZDIĆ
- 28.10. předsedou Sněmovny národů se stal Dragan ČOVIĆ
- 5.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2496 (2019), kterou o dalších 12 měsíců prodloužila autorizaci států zapojených v misi EUFOR ALTHEA do 5.11.2020
- 19.11. prezídium nominovalo na funkci předsedy vlády Zorana TEGELTIJA-u, kterého 5.12. do funkce schválila poměrem hlasů 28:8 Sněmovna reprezentantů
- 16.12. jmenována nová vláda (MZV Bisera TURKOVIĆ)
- 23.12. Sněmovna reprezentantů schválila poměrem hlasů 29:8 složení a program nové vlády

BOTSWANA

- 20.6.2018 změny ve vládě (MZV Unity DOW)
- 29.8. prezident Masisi rozpustil Národní shromáždění v přípravě na všeobecné volby, které se uskuteční v říjnu 2019
- 23.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 63 členy se konaly za účasti 83,14 % oprávněných voličů
- 25.10. předseda Nejvyššího soudu Terrence Rannowane oznámil, že prezidentem byl znovu zvolen Dr. Mokgweetsi Eric Keabetswe MASISI, protože jeho Botswanská demokratická strana (BDP) získala více než 50 % mandátů v Národním shromáždění
- 5.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Phandu Tobola Chaka SKELEMANI
- 6.11. jmenována nová vláda prezidenta Masisiho (MZV Unity DOW)
- 5.12. předseda hlavní opoziční strany UDC Duma Boko oznámil, že UDC má důkazy o volebních podvodech ve prospěch vládní BDP v říjnových volbách a Vrchní soud je začne projednávat v nejbližších dnech

BOUGAINVILLE

- 23.11. zahájeno referendum o větší autonomii nebo nezávislosti ostrova na Papue Nové Guineji; referendum trvá do 7.12.

- 11.12. vláda Papuy Nové Guineji potvrdila výsledky nezávazného referenda z 23.11.-7.12. o budoucím politickém uspořádání ostrova: za účasti 87,59 % registrovaných voličů se jich 98,31 % vyslovilo pro nezávislost, 1,69 % pro větší míru autonomie a 0,60 % odevzdalo neplatné hlasovací lístky; o dalším postupu rozhodne papuánská vláda

BRAZÍLIE

- 1.1. úřad nastoupil prezident Jair Messias BOLSONARO a jeho vláda (MZV Ernesto Henrique Fraga ARAÚJO)
- 2.2. předsedou Federálního senátu byl zvolen David Samuel ALCOLUMBRE TOBELEM a předsedou Poslanecké sněmovny opět Rodrigo Felinto Ibarra Epitecio MAIA
- 30.3. soudce Ivani Silva da Luz zakázal oslavy 55. výročí státního převratu v r. 1964, kterým armáda svrhla demokratickou vládu; oslavy na 31.3. organizuje prezident Bolsonaro na počest zahájení vlády vojenské diktatury, kterou obdivuje
- 31.3. soudkyně Maria do Carmo Cardoso zrušila zákaz vládních oslav převratu z r. 1964 s tím, že jde o připomínku události a nikoliv o přepisování brazilské historie, jak tvrdí prezidentovi odpůrci

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

- 25.2. Mezinárodní soudní dvůr v Haagu nařídil Velké Británii co nejdříve ukončit správu Čagoských ostrovů, které byly v r. 1965 nezákonně odděleny od bývalé britské kolonie Mauricius jako podmínky pro udělení nezávislosti a zahrnuty do Britského indickooceánského území, a vrátit je Mauricijské republice
- 22.5. v nezávazném hlasování v poměru hlasů 116:6 při 56 abstencích vyzvalo Valné shromáždění OSN Velkou Británii, aby Mauriciu vrátila Čagoské ostrovy; Británie nárok Mauricia odmítá a zavazuje se mu ostrovy vrátit, až nebudou používány k obranným účelům (vojenská základna USA na atolu Diego Garcia)
- 22.11. poté, co Británie ignorovala šestiměsíční lhůtu pro vrácení Čagoských ostrovů Mauriciu, stanovenou rezolucí VS OSN, je její přítomnost v Britském indickooceánském území ilegální
- 27.12. mauricijský premiér Jugnauth oznámil, že zvažuje podání žaloby u Mezinárodního kriminálního soudu na některé britské úředníky, kteří odpovídají za neplnění rozsudku Mezinárodního soudního dvora v Haagu o navrácení Čagoských ostrovů zpět Mauriciu

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 25.2. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 15 členy se konaly za účasti 65,26 % registrovaných voličů
- 25.2. předsedkyní Poslanecké sněmovny byla zvolena Ingrid MOSES-SCATLIFFE
- 26.2. předsedou vlády zvolen Andrew Arturo FAHIE, který se funkce ujal 1.3.

BRUNEJ

- 3.4. v zemi zavedeno právo šarija

BULHARSKO

- 26.5. voleb 17 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 30,8 % oprávněných voličů

BURKINA FASO

- 19.1. odstoupila vláda Paula Kaby Thieby
- 21.1. novým předsedou vlády byl jmenován Christophe Joseph Marie DABIRÉ, který se 24.1. ujal funkce
- 24.1. jmenována nová vláda (MZV Alpha BARRY)
- 18.2. Národní shromáždění vyslovilo poměrem hlasů 84:19 s 23 abstencemi důvěru předsedovi vlády Dabirému

BURUNDI

- 16.1. Národní shromáždění rozhodlo o přestěhování hlavního města z Bujumbury do původní metropole země, Gitegy; k přestěhování vládních úřadů má dojít do tří let, pokud rozhodnutí schválí i Senát (Bujumbura zůstane hospodářskou metropolí země)

CEUTA

- 26.5. parlamentní volby do Shromáždění s 25 členy se konaly za účasti 56,90 % registrovaných voličů
- 15.6. starostou (prezidentem vlády) byl znovu zvolen Juan Jesús VIVAS LARA, když získal podporu devíti volitelů, zatímco Juan Sergio Redondo šesti

COOKOVY OSTROVY

- 10.1. úřadující vysokou komisařkou novozélandské vlády se stala Samantha BECKETT
- 25.2. novou vysokou komisařkou novozélandské vlády se stala Tessa TE MATA
- 8.8. královním představitelem na ostrovech byl opět jmenován Sir Tom John MARSTERS
- 8.12. zemřela vysoká komisařka Tessa Te Mata, úřad dočasně převzala Rachel BENNETT

ČAD

- 30.6. změny ve vládě (MZV zůstává)

ČESKO

- 30.4. prezident přijal demise ministrů dopravy a spravedlnosti a odvolal z funkce ministryni průmyslu a obchodu a místopředsedu vlády Brabce a současně jmenoval jejich nástupce: novým ministrem dopravy jmenoval JUDr. Vladimíra KREMLÍKA, ministryni spravedlnosti Mgr. Marii BENEŠOVOU a ministrem průmyslu a obchodu a současně místopředsedou vlády pro hospodářství doc. Ing. Karla HAVLÍČKA, Ph.D., MBA; místopředsedkyní vlády pro finance a ekonomiku byla jmenována ministryně financí JUDr. Alena SCHILLEROVÁ, Ph.D.
- 14.5. prezidentem Svazu obchodu a dopravy byl potřetí zvolen Ing. Jaroslav HANÁK
- 24.-25.5.volby 21 českých poslanců Evropského parlamentu proběhly za účasti 28,7 % oprávněných voličů
- 24.7. Senát schválil poměrem hlasů 48:27 ústavní žalobu na prezidenta republiky kvůli hrubému porušení ústavy
- 29.7. prezident odvolal z funkce ministra kultury Antonína Staňka, jeho nástupcem jmenoval až 27.8. PhDr. Lubomíra ZAORÁLKA

- 26.9. Poslanecká sněmovna odmítla ústavní žalobu Senátu na prezidenta republiky k Ústavnímu soudu; pro ni vyslovalo 58 poslanců (ústava požaduje 120 poslanců) a 62 jich bylo proti
- 11.11. s platností od 1.1.2020 byl hejtmanem Karlovarského kraje zvolen Mgr. Petr KUBIS poté, co získal podporu 39 ze 45 členů krajského zastupitelstva

ČÍNA

- 2.1. prezident Si vyzval při příležitosti 40. výročí oteplování vztahů mezi Čínou a Tchaj-wanem k mírovému sjednocení ostrova s pevninskou Čínou na principu obdobném postavení Hongkongu; tchajvanská prezidentka Cai Ing-wen však výzvu ke sjednocení za podmínek stanovených ČLR odmítla

DÁNSKO

- 26.5. voleb 13 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 66,0 % oprávněných voličů
- 5.6. parlamentní volby do Folketingu se 179 proběhly za účasti 84,6 % oprávněných voličů v pevninském Dánsku, 70,3 % na Faerských ostrovech a 49,9 % v Grónsku
- 6.6. odstoupila vláda Larse Løkke Rasmussena
- 21.6. předsedou Folketingu byl zvolen Henrik DAM KRISTENSEN
- 25.6. vítězní sociální demokraté našli partnery do své menšinové vlády a zajistili její podporu v parlamentu; 26. 6. pověřila královna jejich předsedkyni Mette Frederiksenovou sestavením nové vlády
- 27.6. jmenována nová vláda (MP Mette FREDERIKSEN, MZV Jeppe KOFOD), která se téhož dne ujala své funkce

DOMINICA

- 6.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 32 členy se konaly za volební účasti 53,7 % registrovaných voličů
- 7.12. předsedou vlády byl znovu zvolen Roosevelt SKERRIT
- 17.12. do úřadu uvedena nová vláda (MZV Dr. Kenneth DARROUX)

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 16.8. nástup nových předsedů Senátu a Poslanecké sněmovny, kterými byli znovu zvoleni Dr. Reinaldo PARED PÉREZ a Radhamés CAMACHO CUEVAS

DŽIBUTSKO

- 5.5. předsedou vlády byl opět jmenován Abdoukader Kamil MOHAMED, který vzápětí oznámil složení své vlády (MZV Mahamoud Ali YOUSSEUF)

EGYPT

- 5.2. příslušný parlamentní „generální výbor“ schválil návrh na změnu ústavy o prodloužení funkčního období prezidenta na šest let s možností jednoho opakování volby; bude-li návrh schválen 2/3 většinou poslanců a následně i podpořen ve všelidovém referendu, má tento krok umožnit prezidentu Sísímu, kterému by jinak skončil mandát v r. 2022, zůstat ve funkci až do r. 2034
- 14.2. poměrem hlasů 485:111 schválil parlament změnu ústavy, která prodlužuje funkční období prezidenta
- 16.4. parlament ve 2. čtení schválil ústavní změny, které mj. umožňují prodloužit mandát prezidenta Sísího až do r. 2030, zřizují horní komoru parlamentu Senát

se 180 členy a snižují počet členů Poslanecké sněmovny z 596 na 450; současně nová ústava posiluje pravomoci prezidenta při jmenování funkcionářů nejvýznamnějších soudů, vč. Kasačního a Nejvyššího ústavního, a prokuratury, jakož i rozšiřuje působnost vojenských soudů

20.-22.4. v referendu o ústavních změnách se za účasti 44,3 % oprávněných osob 88,8 % voličů vyslovilo pro navrhované změny, 11,2 % hlasovalo proti nim

EKVÁDOR

13.5. předsedou Národního shromáždění byl zvolen César Ernesto LITARDO CAICEDO

3.10. prezident vyhlásil mimořádný stav poté, co protesty veřejnosti proti zrušení státních dotací na ceny benzínu a nafty nabyly celonárodních rozměrů

13.10. prezident po jednání vlády s domorodými předáky zrušil opatření o zrušení státních dotací na ceny pohonných hmot, aby uklidnil trvající masové nepokoje (dekret vydán 14.10.)

ESTONSKO

3.3. parlamentní volby do Státního shromáždění se 101 členem proběhly za volební účasti 63,7 % registrovaných voličů

4.4. po ustavující schůzi Státního shromáždění odstoupila vláda premiéra Jüri Ratase; novým předsedou Státního shromáždění byl zvolen Henn PÖLLUAAS

5.4. prezidentka Kaljulaidová požádala Kaju Kallase, aby vytvořil novou vládu

15.4. Státní shromáždění odmítlo Kaju Kallase jako premiéra, když obdržel pouze 45 hlasů, ačkoliv ústava považuje alespoň podporu 51 poslance

16.4. nový mandát k sestavení vlády dostal od prezidentky dosavadní premiér Jüri Ratas, kterého 17.4. potvrdil ve funkci předsedy vlády parlament hlasy 55 poslanců

24.4. jmenována nová vláda (MP Jüri RATAS, MZV Urmas REINSALU), která se funkce ujala 29.4. okamžitě přijal

26.5. voleb 6 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 37,6 % oprávněných voličů

ETIOPIE

18.10.2018 novým předsedou Rady lidových zástupců byl zvolen Tagesse CHAFFO

5.2. 24. řádná schůze Rady lidových zástupců schválila složení 41-členné Komise míru a usmíření, vytvořené z předních zástupců různých náboženských vyznání, politických stran, z předních intelektuálů, literátů a umělců, právních odborníků, filantropů, kmenových náčelníků a dalších skupin etiopské společnosti

9.2. kolem 1 740 bojovníků Fronty národního osvobození Ogadenu (ONLF) bylo zařazeno do bezpečnostních složek Somálského regionálního státu; své zbraně vojáci ONLF odevzdali na slavnostním ceremoniálu v hlavním městě tohoto státu Jigjiga

18.4. změny ve vládě (novým MZV jmenován Gedu ANDARGACHEW)

23.6. při pokusu o státní převrat v severo-etioopském státě Ahmara byl zavražděn mj. místní guvernér Ambachew Makonnen a náčelník generálního štábu etiopských ozbrojených sil generál Seare Makonnen; pokus o změnu režimu ve státě zorganizoval náčelník amharských bezpečnostních sil brigádní generál Asaminew Tsige

- 15.7. opoziční politici a nacionalističtí aktivisté z Hnutí za osvobození Sidamy (SLM) ohlásili na setkání s kmenovými stařešiny v jejím hlavním městě Hawassa, že hodlají 17.7. vyhlásit jihoetiopskou oblast Sidama samostatným federálním státem Etiopie (dosud je součástí multietnické Oblasti jižních národů, národností a lidu -SNNPR), a to na připomínku 17.7.2018, kdy parlament SNNPR přijal usnesení o uspořádání referenda o budoucnosti Sidamy, které se však v ústavní lhůtě 1 roku neuskutečnilo; ústřední vláda vidí v pokusu ohrožení integrity země a je připravena zasáhnout silou, když poukazuje na technické důvody, pro které nemohla vláda SNNPR referendum vyhlásit
- 18.7. policejní zásah proti etnickým Sidámcům, kteří jsou pátou největší etnickou skupinou a požadují proto autonomii, si vyžádal nejméně 25 lidských životů
- 4.8. v hlavním městě Somálského regionálního státu Jigjiga byla zahájena druhá konference o usmíření a řešení konfliktů mezi somálskou a oromskou etnickou komunitou, které se zúčastní představitelé politické elity a tradičních kmenových vůdců obou komunit, vedení prezidenty obou regionálních států – Mustafé Muhumedem Omarem za Somálský a Shinmelisem Abdisou za Oromský regionální stát
- 9.8. vládní koalice oznámila, že všeobecné volby se uskuteční v příštím roce a nebudou odloženy, jak se spekulovalo v souvislosti s otázkami bezpečnostní situace a množstvím vnitřních uprchlíků
- 16.10. státní agentura FANA oznámila, že dlouho očekávané referendum o samosprávě oblasti Sidama, plánované na 13.11., bylo odloženo na 20.11. z důvodu zpoždění jeho příprav; pokud referendum samosprávu schválí, dojde k vytvoření již desátého regionálního státu Etiopie
- 20.11. v referendu o vytvoření vlastního regionálního státu vyčleněním ze stávající Oblasti jižních národů, národností a lidu se za účasti 99,8 % registrovaných voličů z etnika Sidama vyslovilo 98,5 % pro a 1,5 % proti tomuto kroku; autonomie regionální vlády 10. regionálního státu se bude vztahovat na místní daně, vzdělání a bezpečnost

FAERSKÉ OSTROVY

- 31.8. parlamentní volby do Logtingu se 33 poslanci se konaly za volební účasti 89,7 % oprávněných voličů, 0,25 % hlasů bylo prázdných, 0,19 % neplatných
- 14.9. jmenována nová vláda (MP Bárður á Steig NIELSEN, MZV Jenis av RANA), která se funkce ujala 16.9.
- 14.9. předsedou Logtingu byl znovu zvolen Jógvan á LAKJUNI

FIDŽI

- 28.1. ministr obrany Inia SERUIRATU převzal i rezort ministerstva zahraničních věcí
- 11.2. novým předsedou Parlamentu byl zvolen Ratu Epeli NAILATIKAU
- 6.9. Parlament odmítl poměrem hlasů 27:23 návrh na dočasné sesazení premiéra Voreque Bainimaramy na období dvou let

FILIPÍNY

- 21.1. referenda o zřízení autonomní oblasti Bangsamoro, které se konalo v dosavadní Autonomní oblasti Muslimské Mindanao za účasti 87,8 % oprávněných voličů, kteří zřízení autonomní oblasti Bansamoro podpořili z 88,57 %, 11,43 % jich bylo proti

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

10.7. novým prefektem jmenován Marc DEL GRANDE (úřad nastoupil 5.8.)

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

VIII/19 správci jednotlivých distriktů byli jmenováni Aurélie DUPONT (Crozetovo souostroví), Stéphane DEFRANOUX (Kergueleny) a Jean-Charles MÉGIAS (Ostrov Svatého Pavla a Nový Amsterdam)

XII/19 novým správcem distriktu Adéline země se stal Régis GLIÈRE

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

29.5. úřadujícím vysokým komisařem se pod odjezdu stávajícího komisaře René Bidala se stal Éric REQUET

10.7. vysokým komisařem jmenován Dominique SORAIN (úřad nastoupil 8.8.)

GABON

7.1. skupina pěti mladých nižších důstojníků, vedená poručíkem Kellym Ondo Obiangem, se pokusila svrhnout režim prezidenta Bonga; pokus o státní převrat však byl záhy potlačen

12.1. novým předsedou vlády byl jmenován Julien NKOGHE BEKALE, který oznámil složení své vlády (MZV Abdu Razzaq Guy KAMBOGO)

15.1. vláda se složením slibu ujala svých funkcí

12.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

18.2. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Faustin BOUKOUBI

8.6. prezident Bongo požádal premiéra Juliána Nkoghe Bekaleho, aby sestavil novou vládu

10.6. jmenována nová vláda (MP Julien NKOGHE BEKALE, MZV Alain Claude BILIE-BY-NZE)

26.8. Apelační soud odložil slyšení ve věci schopnosti prezidenta Bonga nadále vykonávat svou funkci po mrtvici, která ho potkala v r. 2018

2.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GAGAUZSKO

15.5. z funkce odstoupila guvernérka Irina Vlah poté, co ji 10.5. volební komise zaregistrovala do voleb guvernéra 30.6.; úřadujícím guvernérem se stal její první zástupce Vadim CEBAN

30.6. guvernérské volby za účasti 50,51 % oprávněných voličů opět vyhrála Irina Fjodorovna VLAH, která obdržela 91,27 % odevzdaných hlasů; za ní se umístili Serghei Cimpoș (7,21 %), Ivan Burgudji (0,88 %) a Dmitrii Manol (0,63 %)

GAMBIE

15.3. změny ve vládě, v níž se viceprezidentem stal Isatou TOURAY (MZV zůstává)

22.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

GHANA

7.5. separatistická skupina The Homeland Study Group Foundation prohlásila, že 9.5. vyhlásí nezávislý stát Západní Togoland (Western Togoland), pokud vláda nepropustí několik jejích předáků zatčených 5.5. a obviněných z velezrady, za což jim hrozí i trest smrti; separatistický stát má kromě oblasti Volta při hranicích s Togem zahrnovat i některá území na severu Ghany

- 9.5. deset členů separatistické skupiny HSGF bylo propuštěno na kauci, zatímco sedm dalších zůstává v policejní vazbě; od vyhlášení Západního Togolandu tak separatisté ustoupili
- 24.9. vláda oznámila, že 20.9. zabránila pokusu o svržení prezidenta Akufo-Adda a destabilizaci země

GIBRALTAR

- 17.10. parlamentní volby do Parlamentu se 17 členy se konaly za volební účasti 70,84 % (předseda Adolfo John CANEPA)

GRUZIE

- 21.6. odstoupil předseda Parlamentu Irakli Kobachidze
- 25.6. Parlament zvolil svým novým předsedou Arčila TALAKVADZE-ho
- 2.9. odstoupil premiér Mamuka Bachtadze
- 3.9. vládní strana nominovala na funkci předsedy vlády Giorgi Zauris dze GACHARIU; jmenována nová vláda (MZV Davit ZALKALIANI)
- 8.9. za bojkotu opozice schválil Parlament novou vládu poměrem hlasů 98:0

GUAM

- 7.1. úřad guvernérky nastoupila Lourdes „Lou“ LEON GUERRERO

GUATEMALA

- 14.1. předsedou Kongresu republiky byl opět zvolen Alvaro Enrique ARZÚ ESCOBAR
- 16.6. parlamentní volby do Kongresu se 160 členy se konaly za volební účasti 62,12 % oprávněných voličů
- 16.6. v 1. kole prezidentských voleb se za volební účasti 62,64 % oprávněných voličů nejlépe umístili Sandra Julietta Torres Casanova (25,54 %) a Alejandro Eduardo Giammattei Falla (13,95 %), kteří se utkají ve 2. kole 11.8.; za nimi se umístili Edmond Auguste Mulet Lesieur (11,21 %), Thelma Cabrera Pérez de Sánchez (10,37 %), Roberto Arzú (6,08 %), Isaac Farchi Sultán (5,90 %), Dr. Manuel Villacorta (5,22 %), Alfredo Estuardo Ernesto Galdámez Juárez (4,12 %), Julio Héctor Estrada Domínguez (3,75 %), José Guillermo Alfredo „Freddy“ Cabrera Martínez (3,13 %), Amílcar Rivera Estévez (2,54 %), Pablo Ceto Sánchez (2,16 %), Pablo Manuel Duarte Sáenz de Tejada (1,43 %), Carlos Manfredo Marroquín Elias (1,14 %), Aníbal García Hernández (0,95 %), Benito Morales Laynez (0,86 %), Luis Velásquez Quiroga (0,61 %), José Luis Chea Urruela (0,54 %) a Danilo Roca Barillas (0,48 %), neplatné hlasy 4,12 % a prázdné hlasovací lístky 9,06 %
- 11.8. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Alejandro Eduardo GIAMMATTEI FALLA, když je za volební účasti 40,39 % podpořilo 57,95 % hlasujících (inaugurace 14.1.2020), zatímco pro Sandru Juliettu Torres Casanova hlasovalo 42,05 % voličů

GUAYANA

- 22.3. Apelační soud zneplatnil vyslovení nedůvěry parlamentu vládě premiéra Mosese Nagamootoo-a dne 21.12.2018 tím, že zrušil rozsudek Vrchního soudu z 31.1.2019, který toto rozhodnutí Národního shromáždění potvrdil. O věci nyní rozhodne Karibský soudní dvůr.

- 1.4. spolu s několika dalšími ministry rezignoval i ministr zahraničí Carl Greenidge; demisi prezident David Granger 25.4. přijal a provedl následné změny ve vládě
- 2.5. novou ministryní zahraničí byla jmenována Karen CUMMINGS
- 18.6. Karibský soudní dvůr potvrdil výsledky hlasování o nedůvěře vládě z 21.12.2018 a požaduje vypsání předčasných parlamentních voleb
- 12.7. Karibský soudní dvůr nařídil, aby prezident David Granger a vláda premiéra Mosese Nagamootoo-a zůstali ve funkci, ale pouze dočasně, a nové volby aby byly uspořádány podle ústavy; předseda Nejvyššího soudu to následně vyložil tak, že volby se mají uskutečnit do 18. září (tj. do tři měsíců od rozhodnutí soudu z 18.6. o potvrzení hlasování o nedůvěře), pokud parlament neschválí prodloužení této lhůty

GUINEA

- 12.11. poté, co parlamentní volby odložil na únor 2020, provedl prezident změny ve své vládě (MZV zůstává)
- 20.12. prezident Alpha Condé předloží veřejnosti návrh nové ústavy, která by mu měla umožnit kandidovat na třetí pětiletý mandát po sobě, pokud se tak rozhodne

GUINEA – BISSAU

- 18.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2458 (2019), kterou prodloužila mandát Integrovaného mírového úřadu UNIOGBIS do 28.2.2020
- 10.3. parlamentní volby do Národního lidového shromáždění se 102 členy se konaly za účasti 84,69 % oprávněných voličů
- 19.4. předsedou Národního lidového shromáždění opět zvolen Cipriano CASSAMÁ
- 17.6. prezident vyzval parlamentní většinu, aby mu navrhla kandidáta na úřad předsedy vlády; 19.6. však návrh na Domingose Simões Pereiru odmítl
- 22.6. prezident přijal nominaci stávajícího premiéra Aristida Gomeše na funkci předsedy vlády a pověřil jej jejím sestavením
- 23.6. skočilo funkční období prezidenta José Márii Vaze, který však setrvává v úřadě jako přechodný prezident do prezidentských voleb, které se mají uskutečnit v listopadu 2019
- 27.6. Národní lidové shromáždění jmenovalo svého předsedu Cipriana CASSAMÁ prozatímním prezidentem
- 29.6. zástupce regionální organizace ECOWAS rozhodl jako zprostředkovatel sporu mezi prezidentem a parlamentem, že v úřadu setrvá prezident José Mário Vaz, ale předá veškeré řízení vládních záležitostí nově zformované vládě
- 3.7. oznámeno složení nové vlády (MP Aristides GOMES, MZV Suzi BARBOSA)
- 28.10. prezident Vaz odvolal z funkce vládu Aristida Gomeše, který to však odmítl respektovat
- 29.10. prezident jmenoval nového předsedu vlády; stal se jím bývalý premiér Faustino Fudut IMBALI, jehož vláda má přivést zemi k prezidentským volbám 24.11.
- 31.10. nástup nové vlády (MP Faustino Fudut IMBALI, MZV Aristides OCANTE DA SILVA)
- 8.11. odstoupil z funkce premiér Faustino Imbali
- 24.11. za účasti 74,37 % oprávněných voličů ve volbách prezidenta republiky nejlépe uspěli Domingos Simões Pereira (40,13 %) a Umaro Mokhtar Sissoco Embaló (27,65 %), kteří postupují do 2. kola 29.12.; za nimi se umístili Nunu Gomes Nabiam (13,16 %), José Mário Gomes Vaz (12,41 %), Carlos Domingos Gomes Júnior (2,66 %), Baciro Djá (1,28 %), Vicente Fernandes (0,76 %),

Mamadú Iaia Djaló (0,51 %), Idriça Djaló (0,46 %), Mutaro Intai Djabi (0,43 %), Gabriel Fernando Indi (0,36 %) a António Afonso Té (0,19 %), neplatných hlasů bylo 1,97 %

- 29.12. ve 2. kole prezidentských voleb byl hlavou státu zvolen Umaro Mokhtar SISSOCO EMBALÓ, pro kterého se vyslovilo 53,55 % hlasujících, zatímco pro Domingose Simões Pereiru 46,45 % (inaugurace v r. 2020); volební účast činila 72,67 % oprávněných voličů

HAITI

- 16.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Gary BODEAU
17.1. novým předsedou Senátu byl zvolen Carl Murat CANTAVE
18.3. Poslanecká sněmovna poměrem hlasů 93:6 odvolala z úřadu vládu premiéra Jean-Henriho Céanta; s odvoláním na údajnou neústavnost tohoto kroku, odmítl premiér odstoupit
21.3. premiér Céant odstoupil, úřadujícím předsedou vlády byl prezidentem jmenován Jean-Michel LAPIN
9.4. prezident Moïse jmenoval úřadujícího premiéra Lapina předsedou vlády a požádal o její sestavení
12.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2466 (2019), kterou schválila poslední prodloužení mise OSN pro právní podporu MINUJUSTH do 15.10. 2019 a s platností od 1.3. ustavila zvláštní politickou misi (SPM), která MINUJUSTH nahradí po 16.10.2019
8.5. jmenována nová vláda (MP Jean-Michel LAPIN, MZV Bocchit EDMOND)
25.6. RB OSN přijala rezoluci 2476 (2019), podle které žádá generálního tajemníka OSN o zřízení Integrovaného úřadu OSN na Haiti (BINUH) od 16.10.2019
22.7. z funkce odstoupil nominovaný předseda vlády Jean Michel Lapin, novým nominantem byl prezidentem jmenován Fritz-William MICHEL
24.7. jmenována nová vláda (MP Fritz-William MICHEL, MZV Marjorie Alexandre BRUNACHE)
25.8. Marjorie Alexandre Brunache se vzdala nominace na úřad ministra zahraničí
28.8. na úřad ministra zahraničí byl nominován Claude JOSEPH
3.9. Poslanecká sněmovna potvrdila poměrem hlasů 76:0 vládu premiéra Michela

HONDURAS

- 23.7. úřad ministra zahraničí nastoupil Lisandro ROSALES BANEGAS, který vystřídal odstoupivší Mariú Dolores Agüero

HONGKONG

- 4.9. správkyňě Carrie Lamová rozhodla, že návrh extradikčního zákona, který vzbudil zuřivý odpor části obyvatelstva a vedl k několikaměsíčním nepokojům a střetům protestujících s policií, bude stažen z pořadu jednání místního parlamentu

HORSKÝ BADACHŠÁN

- 25.2. předsedou Výkonného výboru autonomní správy byl potvrzen Jodgor Dojorovič FAJZOV

CHILE

- 12.3. předsedou Senátu byl zvolen Jaime QUINTANA LEAL, předsedou Poslanecké sněmovny Iván FLORES GARCÍA (nástup do funkcí 19.3.)

- 13.6. změny ve vládě (MZV Teodoro Javier RIBERA NEUMANN)
- 26.10. po dlouhotrvajících protestech veřejnosti proti sociální nespravedlnosti v zemi odvolal prezident celou vládu, aby mohl jmenovat novou, která připraví sociální reformy požadované občany
- 15.11. předseda Senátu Jaime Quintana oznámil, že v dubnu 2020 se uskuteční všelidové referendum o tom, zda je třeba přijmout novou ústavu a kdo ji má připravit
- 12.12. Poslanecká sněmovna odmítla poměrem hlasů 79:73 návrh na odvolání prezidenta Piñery, který čelí mnohatýdenním protestům v podmínkách výjimečného vztahu, z funkce

CHORVATSKO

- 26.5. voleb 11 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 29,9 % oprávněných voličů
- 17.7. změny ve vládě (MZV Gordan GRLIĆ RADMAN), které 19.7. schválil parlament a noví ministři se ujali svých funkcí
- 22.12. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Zoran Milanović se 29,91 % odevzdaných hlasů a stávající hlava státu Kolinda Grabar-Kitarović (26,98 %), kteří postupují do 2. kola 5.1.2020; za nimi skončili Miroslav Škoro (24,75 %), Mislav Kolakušić (5,95 %), Dario Juričan (4,67 %), Dalija Orešković (2,82 %), Ivan Pernar (2,34 %), Katarina Peović (1,14 %), Dejan Kovač (0,96 %), Anto Đapić (0,21 %) a Nedjeljko Babić (0,16 %), volební účast dosáhla 51,18 % registrovaných voličů

INDIE

- 8.3. odstoupil guvernér státu Mizoram Kummanam Rajasekharan, jeho funkci dočasně převzal guvernér Assámu Jagdish MUKHI
- 10.3. premiér Módí oznámil, že parlamentní volby do Sněmovny lidu s 543 volenými členy se budou konat ve dnech 11.4., 18.4., 23.4., 29.4., 6.5., 12.5. a 19.5.; se sčítáním hlasů se začne 23.5.
- 23.5. oznámeny neoficiální výsledky parlamentních voleb, v nichž bylo zvoleno 542 poslanců Sněmovny lidu (v jednom obvodu byly volby zrušeny), v nichž účast voličů dosáhla 67,11 %
- 24.5. rezignoval předseda vlády Naréndra Módí, kterého 25.5. pověřil prezident sestavením nové vlády (30.5. byl inaugurován do úřadu)
- 31.5. jmenována nová vláda (MP Naréndra MÓDÍ, MZV Subrahmanyam JAISHANKAR)
- 19.6. předsedou Sněmovny lidu byl zvolen Shri Om BIRLA
- 13.7. správce svazového území Lakshadweep byl jmenován R. Mihir VARDHAN
- 15.7. guvernérem státu Gudžarát jmenován Acharya Dev VRAT (nástup 22.7.) a guvernérem státu Himáčalpradéš Kalraj MISHRA (nástup 22.7.)
- 17.7. guvernérem státu Čhattisgarh jmenován Anusuiya UIKEY (nástup 29.7.) a guvernérem státu Andhrapradéš Biswa Bhusan HARICHANDAN (nástup 24.7.)
- 20.7. novým guvernérem státu Uttarpradéš byl jmenován Anandiben PATEL (nástup 29.7.), guvernérem Západního Bengálska Jagdeep DHANKHAR (nástup 30.7.), guvernérem Tripury Ramesh BAIS (nástup 29.7.), guvernérem státu Madhjapradéš Lalji TANDON (nástup 29.7.), guvernérem Biháru Phagu CHAUHAN (nástup 29.7.) a guvernérem státu Nagaland R.N. RAVI (nástup 1.8.)

- 5.8. poté, co byly v Kašmíru rozmístěny mimořádné jednotky armády a dva bývalí ministři předsedové (Omar Abdullah a Mehbooda Mufti) byli vsazeni do domácího vězení, vydal prezident dekret o zrušení článku 370 ústavy o zvláštním statutu státu Džammú a Kašmír, který obsahuje právo na vlastní ústavu a vlajku, jakož i na nezávislost ve všech záležitostech kromě zahraniční politiky, obrany a komunikací; současně vláda předložila zákon, kterým dosavadní stát Džammú a Kašmír, kde od r. 2018 uplatňuje tzv. guvernérský režim, rozdělí na dvě svazová teritoria: Ladákh a Džammú a Kašmír
- 5.8. Rada států schválila poměrem hlasů 125:61 prezidentský dekret o zrušení autonomie Kašmíru i zákon o jeho rozdělení na dvě svazová teritoria k 31.10.
- 6.8. poměrem hlasů 351:72 při jedné abstenci schválila Sněmovna lidu zrušení autonomie Kašmíru a poměrem hlasů 370:70 zákon o jeho novém správním uspořádání
- 28.8. Nejvyšší soud vyslovil souhlas s projednáním 14 stížností proti rozhodnutí ústřední vlády o zrušení zvláštního statutu Indií spravované části Kašmíru
- 1.9. novými guvernéry byli jmenováni Kalraj MISHRA (Rádžasthán) (úřad nastoupil 9.9.), Bhagat Singh KOSHIYARI (Maháráštra) (úřad nastoupil 5.9.), Bandaru DATTATREYA (Himáčalpradéš) (úřad nastoupil 11.9.), Arif Mohammad KHAN (Kerala) (úřad nastoupil 6.9.) a Tamilisai SOUNDARARAJAN (Telangana) (úřad nastoupil 8.9.)
- 25.10. guvernérem státu Goa byl jmenován Satya Pal MALIK (úřad nastoupil 3.11.) a guvernérem Mizoramu P.S. Sreedharan PILLAI (úřad nastoupil 5.11.); současně byli jmenováni guvernéri nových svazových teritorií – Džammú a Kašmír (Girish Chandra MURMU) a Ladakh (Radha Krishna MATHUR), která formálně vzniknou 31.10.2019 po zániku státu Džammú a Kašmír
- 12.11. zaveden prezidentský režim ve státě Maháráštra, když se od demise hlavního ministra Devendry Fadnavise 8.11. nepodařilo sestavit novou vládu

INDONÉSIE

- 17.4. prezidentské volby vyhrál opět Joko WIDODO, kterého podpořilo 55,50 % voličů (inaugurace 20.10.), zatímco Prabowo Subianto Djojohadikusumo získal 44,50 % voličů, neplatné hlasy 2,38 % (volební účast 81,93 %)
- 17.4. parlamentní volby do Lidového poradního shromáždění (*Majelis Permusyawaratan Rakyat*), sestávajícího z Rady lidových zástupců (*Dewan Perwakilan Rakyat*, předseda Bambang SOESATYO) s 575 členy a Rady zástupců oblastí (*Dewan Perwakilan Daerah*, předseda Oesman Sapta ODANG) se 136 členy, proběhly za účasti 83,86 % registrovaných voličů
- 21.5. po zveřejnění oficiálních výsledků prezidentských voleb se poražený kandidát Subianto odvolal k Ústavnímu soudu, protože výsledky jako údajně zmanipulované neuznává
- 26.8. vláda rozhodla o vybudování nového hlavního města v provincii Východní Kalimantan v některém z regionů Kutai Kertanegara či Penajam Paser Utara
- 1.10. úřad předsedkyně Rady lidových zástupců nastoupila Puan Maharani Nakshatra KUSYALA
- 23.10. oznámeno složení nové vlády (MZV Retno MARSUDI)

INGUŠSKO

- 24.6. hlava republiky Yunus-Bek Jevkurov oznámil svou rezignaci
- 26.6. ruský prezident přijal demisi hlavy republiky Jevkurova a úřadující hlavou republiky jmenoval Machmúda-Ali Makšariloviče KALIMATOV-a

- 8.9. Národní shromáždění zvolilo novou hlavou republiky Machmúda-Ali Makšariloviče KALIMATOV-a, pro kterého hlasovalo 27 z 31 přítomných poslanců; Magomed Zurabov obdržel tři hlasy a Uruschan Jevlojev žádný (inaugurace 9.9.)
- 12.9. Národní shromáždění potvrdilo poměrem hlasů 27:1 novým předsedou vlády Konstantina Jurjeviče SURIKOV-a

IRÁK

- 21.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2470 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNAMI do 31.5.2020
- 31.10. v reakci na pokračující masové protesty veřejnosti trvající od 1.10. oznámil prezident Sálíh, že kritizovaný premiér Adel Abdul Mahdí odstoupí, jakmile se politické strany shodnou na jeho nástupci v čele vlády; šíitský předák Mostafa Sadr žádá vypsání nových voleb
- 29.11. po dlouhotrvajících protivládních demonstracích ohlásil svou demisi předseda vlády Adel Abdul Mahdí; 30.11. zaslal rezignační dopis parlamentu
- 1.12. parlament přijal demisi premiéra Mahdího a požádal prezidenta o jmenování nové osoby do úřadu předsedy vlády
- 26.12. poté, co odmítl jmenovat Asaada Al-Eidaního předsedou vlády, předal prezident Barham Sálíh parlamentu svou rezignaci (nebyla přijata)

ÍRÁN

- 25.2. pro neshody o dalším postupu země ohledně smlouvy o omezení jaderného programu po jejím vypovězení USA podal demisi ministr zahraničí Mohammad Džavád Zárif; 26.2, ji však prezident Rouhání odmítl a vyslovil mu svou podporu
- 26.5. předsedou Islámského poradního shromáždění byl znovu zvolen Dr. Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ

IRSKO

- 24.5. voleb 11 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 49,3 % oprávněných voličů

ITÁLIE

- 26.5. voleb 73 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 54,5 % oprávněných voličů
- 21.6. poměrem hlasů 288:181 vyslovila Poslanecká sněmovna důvěru vládě premiéra Conteho
- 24.7. Poslanecká sněmovna znovu vyslovila důvěru vládě poměrem hlasů 325:248
- 8.8. předseda Ligy a ministr vnitra Salvini oznámil rozpad koaliční vlády premiéra Giuseppe Conteho, již 5.8. vyslovil poměrem hlasů 105:57 důvěru Senát a Poslanecká sněmovna 24.7. poměrem hlasů 325:248; důvodem rozpadu je nesouhlas Hnutí 5 hvězd (M5S) se Salviniho návrhem ústavní reformy, která by snížila počet zákonodárců o 345 s tím, že Senát by měl mít 200 a Poslanecká sněmovna 400 členů
- 13.8. Senát většinou hlasů rozhodl, že nevyhoví žádosti krajně pravicové Ligy hlasovat o vyslovení nedůvěry vládě, na níž se sama podílí, a odložil jednání na 20.8., kdy předseda vlády bude referovat k ústavní změně (21.8. pak i v Poslanecké sněmovně)

- 20.8. zasedání Senátu, na kterém předseda vlády Giuseppe Conte oznámil, že na výzvu Ligy hlasovat o důvěře jeho vládě předá prezidentu republiky svou demisi (učinil tak 21.8., kdy jej prezident pověřil dočasným plněním funkcí do sestavení nové vlády, popř. do nových parlamentních voleb)
- 28.8. populistické Hnutí 5 hvězd a levostředová Demokratická strana se dohodly na vytvoření koaliční vlády v čele s bezpartijním Giuseppem Contem, kterého
- 29.8. prezident pověřil sestavením kabinetu (Conte mandát přijal); koaliční smlouvu ještě musí schválit členové M5S
- 3.9. členové Hnutí 5 hvězd vyslovili v on-line hlasování souhlas s vytvořením vlády s Demokratickou stranou a pod vedením prof. Giuseppe Conteho, když pro ni hlasovalo 79,3 % hlasujících
- 4.9. jmenována nová vláda (MP prof. Guiseppe CONTE, MZV Luigi DI MAIO), která se 5.9. složením slibu ujala své funkce
- 9.9. Poslanecká sněmovna vyslovila důvěru (343:263) nové vládě; Senát pak 10.9. poměrem hlasů 169:133.
- 8.10. poměrem hlasů 553:14 při dvou abstencích schválila Poslanecká sněmovna ústavní reformu o snížení počtu poslanců a senátorů ústředního parlamentu o více než třetinu, a to ze 630 poslanců na 400 a z 315 senátorů na 200

IZRAEL

- 17.2. premiér jmenoval úřadujícím ministrem zahraničních věcí ministra dopravy Yisraela KATZ-e
- 9.4. parlamentní volby do Knessetu se 120 členy se uskutečnily za volební účasti 68,41 % oprávněných voličů
- 17.4. na ustavující schůzi potvrdil Knesset svým předsedou Yuli-Yoel EDELSTEIN-a, který funkci nastoupil 30.4.
- 17.4. prezident pověřil Benjamina Netanjahu sestavením nové vlády
- 28.5. protože pověřený Netanjahu nepředložil dosud prezidentu návrh na jmenování většinové vlády, Knesset se předběžně dohodl na svém rozpuštění
- 29.5. ministrem zahraničí byl potvrzen Yisrael Katz
- 29.5. poměrem hlasů 74:45 rozhodl Knesset o svém rozpuštění a vyhlášení předčasných parlamentních voleb na 17.9.
- 17.9. parlamentní volby do Knessetu se 120 členy se konaly za volební účasti 69,83 % oprávněných voličů
- 22.9. blok arabských stran v Knessetu poprvé v historii podpořil kandidaturu vítězné politické strany, tedy nyní Modro-bílé Bennyho Gantze, na místo předsedy vlády; je třetí nejsilnější parlamentní skupinou se 13 poslanci
- 25.9. poté, co zkolabovaly koaliční rozhovory mezi vítězem voleb a Likudem o vytvoření vlády národní jednoty, pověřil prezident Rivlin stávajícího premiéra Netanjahua vytvořením nové vlády, ačkoliv jeho strana ve volbách nezměřila
- 21.10. Netanjahu vrátil prezidentovi mandát k sestavení nové vlády, protože se mu ji vytvořit nepodařilo; 23.10. předal prezident Rivlin mandát k sestavení vlády Benny Gantzovi
- 20.11. Benny Gantz vrátil prezidentovi mandát, protože se mu novou vládu sestavit nepodařilo
- 21.11. prezident Rivlin požádal Knesset, aby mu navrhl předsedu vlády a tak se vyhnul svému rozpuštění a vypsání předčasných voleb
- 11.12. protože uplynula zákonná lhůta pro třetí pokus o sestavení nové vlády, tentokrát parlamentem, Knesset se automaticky rozpustil a poměrem hlasů 50:0 doporučil

vládě uspořádání již třetích předčasných voleb během jednoho roku, a to 2.3.2020

JAPONSKO

- 24.2. v nezávazném referendu, kterého se zúčastnilo 52,48 % oprávněných voličů, odmítli občané ostrova Okinawa ze 72,15 % relokaci staré a nevyhovující americké vojenské základny Futenma do nových objektů, 19,10 % hlasujících s relokací souhlasí a 8,75 % odmítlo obě varianty (0,58 % neplatné hlasy) ; vláda však prohlásila, že výsledky referenda nebude respektovat a připravuje plány na relokaci základny
- 1.4. tajemník vlády Yoshihide Suga oznámil, že jméno éry nového císaře Naruhita, který nastoupí 1.5. bude „Reiwa“, tedy pořádek a harmonie
- 30.4. obřad abdikace císaře Akihita „*Taiirei-Seiden-nogi*“ proběhl v císařském paláci za přítomnosti 300 hodnostářů; Akihito bude nadále používat titul *Joko* (Velký císař) a *Emperor Emeritus*, zatímco jeho žena Mičiko bude oslovoována *Empress Emerita*
- 1.5. v průběhu ceremoniálu převzetí korunovačních insignií (regálií a pečeti) „*Kenji-to-Shokei-nogi*“ nastoupilo na císařský Chryzantémový trůn Jeho císařské Veličenstvo NARUHITO Hiro-no-mija z rodu Džimmu, 126. císař dynastie bohyně Slunce Amaterasu a vládce éry „krásné harmonie“ *Reiwa*
- 21.7. parlamentní volby poloviny mandátů Sněmovny rádců (124 z 245) proběhly za volební účasti 48,80 % registrovaných voličů
- 1.8. funkci předsedkyně Sněmovny rádců nastoupila Akiko SANTO
- 11.9. změny ve vládě (MZV Toshimitsu MOTEGI)
- 22.10. intronizace císaře Naruhita na obřadu *Sokui no Rei*, kdy císař na trůnu *Takamihura* složil slib; veřejné oslavy odloženy na 10.11.

JEMEN

- 16.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2452 (2019) o zřízení zvláštní politické mise OSN na podporu dohody z Hudaydah (UNMHA) na dobu šesti měsíců, tj. do 16.7.2019
- 17.2. po dvoudenních rozhovorech potvrdila vláda i zástupci šíitského kmene Houthiů, že se dohodli na první fázi stahování svých jednotek z okolí přístavu Hudaydah
- 26.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2456 (2019), kterou do 26.2.2020 obnovila opatření embarga a sankcí a do 28.3.2020 prodloužila mandát Panelu expertů, dohlížejících na jejich dodržování
- 4.3. předsedou Poradní rady byl zvolen Mohamed AIDROSS
- 11.5. v souladu s dohodou o příměří z prosince 2018 zahájili šíitští vzbouřenci z kmene Houthi stahování svých bojovníků z přístavů Hudaydah, Salif a Ras Issa, aby umožnili přísun humanitární pomoci pro civilní obyvatelstvo oblasti
- 15.5. pod dohledem OSN bylo dokončeno stahování bojovníků kmene Houthiů z přístavů na Rudém moři, které byly předány pobřežní stráži vlády prezidenta Mansúra Hádího
- 10.6. odstoupil ministr zahraničí Mansúrovy vlády Khaled Al-Yamani, úřadujícím ministrem zahraničí se stal Muhammad AL-HADHRAMI
- 15.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2481 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMHA do 15.1.2020
- 10.8. těsně před zahájením příměří od půlnoci na 11.8., které bylo v Jemenu dohodnuto po období pouti do Mekky, převzali jihojemenští separatisté

- kontrolu nad městem Aden, kde dočasně sídlí mezinárodně uznávaná vláda prezidenta Mansúra Hádího, zatímco hlavní město Saná ovládají od r. 2014 šíitští povstalci z kmene Houthiů; moc nad městem převzala Jižní přechodná rada, která s vládními vojáky uzavřela okamžité příměří
- 11.8. na Aden zaútočila v Jemenu působící koalice konzervativních arabských zemí vedená Saúdskou Arábií, která tak chce separatisty „potrestat“ za porušení příměří
- 28.8. ministr informací vlády podporované Saúdskou Arábií Moammer al-Irjání oznámil, že vládní vojsko opět vstoupilo do Adenu, zatímco síly separatistické Jižní přechodné rady potvrdily, že dosud ovládají většinu rozlohy města
- 19.9. prezident Mansúr Hádí jmenoval novým ministrem zahraničních věcí Muhammada AL-HADHRAMI-ho
- 30.9. šíitští rebelové z kmene Houthi jednostranně propustili 290 válečných zajatců, vč. několika Saúdských Arabů, v souladu s dohodou o příměří uzavřenou v prosinci 2018 ve Stockholmu
- 5.11. vláda prezidenta Mansúra Hádího uzavřela v Rijádu dohodu o sdílení moci s jihojemenskými separatisty, podporovanými SAE a zastoupenými Jižní přechodnou radou; dohoda má vyústit v zapojení rebelů do ústřední vlády a jejich ozbrojených milicí do vládního vojska a jejich společném boji proti Houthiům

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 8.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 400 členy proběhly za účasti 64,55 % registrovaných voličů
- 22.5. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila bez protikandidátů prezidentem Cyrila Matamelu RAMAPHOSA-u, jehož strana získala ve volbách 57,5 % odevzdaných hlasů (inaugurace 25.5.), a svou předsedkyní Thandi Ruth MODISE
- 23.5. Národní shromáždění ustavilo Národní radu provincií s 90 členy, jejímž předsedou byl zvolen Nkosiyakhe Amos MASONDO
- 29.5. jmenována nová vláda (MZV Naledi PANDOR)

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

- 6.12. magistrátem se stala Fran POTHECARY

JIŽNÍ SÚDÁN

- 15.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2459 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNMISS do 15.3.2020
- 30.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2471 (2019), kterou do 31.5.2020 obnovila opatření embarga a sankcí a do 30.6.2020 prodloužila mandát Panelu expertů, dohlížejících na jejich dodržování
- 19.8. novou ministryní zahraničí byla jmenována Awut Deng ACUIL
- 9.9. za zprostředkování Súdánu byly v Jubě obnoveny rozhovory o usmíření mezi prezidentem Salvou Kiirem a vůdcem opozice Riekem Macharem
- 11.9. Salva Kiir a Riek Machar se dohodli na vytvoření přechodné vlády v polovině listopadu
- 31.10. zatímco prezident Kiir podle ministryně zahraničí Acuilové trvá na sestavení přechodné vlády národní jednoty 12.11. dle dohody ze září t.r., opoziční předák Machar vyzval k šestiměsíčnímu odložení termínu, protože prezident neprojevuje dost vůle k implementaci všech ustanovení dohody o usmíření

- 7.11. Salva Kiir a Riek Machar se na setkání v Kampale dohodli na odložení termínu ustavení vlády národní jednoty o 100 dní
- 16.12. novým předsedou Prozatímního Národního zákonodárného shromáždění byl zvolen Obuch OJOK

JORDÁNSKO

- 8.5. před očekávanou rekonstrukcí odstoupila vláda premiéra Razzaze
- 9.5. jmenována nová vláda (MP Omar AL-RAZZAZ, MZV Ayman SAFADI)
- 4.11. vláda Omara Razzaze odstoupila, aby králi umožnila její rekonstrukci
- 7.11. jmenována nová vláda (MP Omar AL-RAZZAZ, MZV Ayman SAFADI)

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 8.9. parlamentní volby do Parlamentu se 70 členy se konaly za volební účasti 67,14 % registrovaných voličů
- 19.9. ustavující schůze Parlamentu zvolila jeho předsedkyní Taťjanu Borisovnu JEGOROVOVOU
- 3.10. hlavou republiky byl všemi členy parlamentu zvolen Kazbek Valerijevič KOKOV (slib složil téhož dne), zatímco Iljas Šavajev a Igor Klad'ko, které spolu s Kokovem Parlamentu v září navrhl ruský prezident, nezískali ani jeden hlas

KALMYCKO

- 20.3. ruský prezident přijal demisi hlavy republiky Alexeje Orlova, kterému skončil mandát; úřadující hlavou republiky byl jmenován Batu Sergejevič CHASIKOV
- 19.4. přijata demise předsedy vlády Igora Zotova, kterého jako úřadující premiér 22.4. nahradil Jurij Viktorovič ZAJCEV
- 30.4. Lidový chural potvrdil ve funkci předsedy vlády Jurije Viktoroviče Zajceva
- 8.9. ve volbách hlavy republiky byl za účasti 55,14 % registrovaných voličů zvolen Batu Sergejevič CHASIKOV (82,57 %) (inaugurace 21.9.) ; na dalších místech skončili Natalja Manžikova (8,51 %), Petr Vyškarok (3,35 %) a Batyr Mučajev (2,75 %)

KAMERUN

- 4.1. předsedou vlády byl jmenován Joseph DION NGUTE, který současně představil novou vládu (MZV Lejeune Mbella MBELLA)
- 14.3. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Djibril Cavayé YEGUIE, jakož i předseda Senátu Marcel Niat NJIFENJI
- 29.5. vězněný prezident separatistické Ambazonie Sisseku Ayuk Tabe zveřejnil své podmínky pro zahájení dialogu s vládou: úplné příměří a propouštění všech separatistů, uvězněných během 3 let trvání konfliktu; zatímco však separatisté požadují mírové rozhovory pod patronátem OSN ve třetí zemi, kamerunská vláda trvá na vnitrostátním řešení
- 2.7. parlament rozhodl o prodloužení svého mandátu o 12 měsíců, protože odložené parlamentní volby plánované na říjen 2019 byly s odkazem na situaci v anglofonních oblastech země opětovně odloženy

- 20.8. vojenský soud v Yaoundé odsoudil k doživotnímu vězení vůdce separatistického hnutí anglofonního obyvatelstva Sisseku Ayuk Tabeho a devět jeho spolupracovníků za různé zločiny, mj. i vzpouru a snahu o vytvoření nezávislého státu v Severozápadní a Jihozápadní provincii
- 10.9. prezident Biya ohlásil plán na jednání o ukončení konfliktu s anglofonními separatisty v Severozápadní a Jihozápadní oblasti, kterým nabídl amnestii složili dobrovolně zbraně (OSN tuto iniciativu přivítala)
- 30.9. v Yaoundé byla zahájena konference na úvod celonárodního dialogu o řešení krize, způsobené separatisty v anglofonních oblastech země; zúčastní se jí 500 zástupců církví, občanské společnosti, právních komor, politických stran, armády a státních úředníků (skončila 4.10.)
- 3.10. prezident Biya nařídil v rámci jednání o celonárodním dialogu propuštění 333 zadržených, kteří byli uvězněni v souvislosti se vzpourou anglofonního obyvatelstva a ukončení jejich stíhání vojenskými soudy
- 4.10. Národní dialog navrhl několik opatření, která by měla uklidnit situaci v anglofonních oblastech: přijetí zvláštního statutu pro tyto oblasti, obnovení Sněmovny tradičních náčelníků, volba místních guvernérů, vypracování projektů na letiště a přístavy v těchto oblastech, rychlá integrace bojovníků separatistických milicí do společnosti, vrátit úřední název země jako Sjednocená kamerunská republika, přijetí zákona o přiznání majetku státních úředníků, který by zamezil korupci
- 10.12. poté, co přijal zákon, který umožňuje soudní řízení i v angličtině, začal parlament projednávat návrh prezidenta Biyi na udělení speciálního autonomního statutu anglofonním oblastem na jihozápadě země
- 18.12. Národní shromáždění schválilo zákon, který uděluje zvláštní statut anglofonním provinciím Severozápadní a Jihozápadní, který je opravňuje k vlastnímu školství a soudního systému; zákon podléhá schválením Senátem

KANADA

- 11.9. poté, co generální guvernérka rozpustila parlament, vyhlásil předseda vlády Justin Trudeau parlamentní volby na 21.10.
- 21.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 338 členy se konaly za účasti 65,95 % registrovaných voličů
- 20.11. jmenována nová vláda (MP Justin Pierre James TRUDEAU, MZV François-Philippe CHAMPAGNE)
- 5.12. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Anthony ROTA

KARAČAJSKO-ČERKESKO

- 8.9. parlamentní volby do Lidového shromáždění (Parlamentu) se 65 členy se konaly za účasti 69,07 % oprávněných voličů
- 17.9. na ustavujícím zasedání Lidového shromáždění (Parlamentu) byl jeho předsedou zvolen Alexandr Igorjevič IVANOV

KATAR

- 5.11. předsedou Poradní rady byl znovu zvolen Ahmad bin Abdalláh AL-MAHMÚD /Ahmed Bin Abdullah Al Mahmoud/

KAZACHSTÁN

- 21.2. prezident přijal demisi vlády premiéra Sagintajeva; úřadujícím předsedou vlády se stal Askar Uzakbaiuly MAMIN

- 25.2. prezident jmenoval Mamina novým předsedou vlády a parlament ho téhož dne do funkce schválil, stejně jako jeho novou vládu (MZV Beybut ATAMKULOV)
- 19.3. z funkce odstoupil k 20.3. prezident Nursultan Nazarbajev, úřadujícím prezidentem se 20.3. stal předseda Senátu Kassym-žomart Kemeluly TOKAJEV, který bude funkci vykonávat až do konce Nazarbajevova mandátu v březnu 2020
- 20.3. na počest odcházejícího prezidenta bylo hlavní město Astana pojmenováno Nursultan
- 20.3. předsedkyní Senátu byla zvolena Dariğa Nursultankyzy NAZARBAEVA
- 9.4. úřadující prezident Kassymžomart Tokajev oznámil, že předčasné prezidentské volby se uskuteční 9.6.
- 9.6. za volební účasti 77,54 % oprávněných voličů byl novým prezidentem zvolen Kassym-žomart Kemeluly TOKAJEV, který získal podporu 70,96 % voličů (inaugurace 12.6.); na dalších místech skončili Amirdžan Sagidrahmanuly Qosanov (16,23 %), Dania Jespajeva (5,05 %), Toleutai Rachimbekov (3,04 %), Amangeldy Taspichov (1,98%), Džambyl Audžanuly Ahmetbekov (1,82 %) a Sadybek Tugel (0,92 %)
- 12.6. ihned po uvedení do úřadu jmenoval nový prezident Tokajev novou vládu (MZV Beybut Bakirovič ATAMKULOV)
- 18.9. novým ministrem zahraničí byl jmenován Muchtar Beskenuly TLEUBERDI

KEŇA

- 21.2. vláda rozhodla o dalším postupu řešení teritoriálního sporu o šelfové pobřeží Indického oceánu na hranicích se Somálskem poté, co na mezinárodní konferenci o ropě a zemním plynu v Londýně nabídlo těžařům do aukce bloky ropy a plynu ze sporného území
- 27.2. vláda informovala OSN i AU o probíhajícím teritoriálním sporu kolem námořní hranice se Somálskem a následných krocích po rozsudku Mezinárodního soudního dvora v této věci z února 2017, vč. návrhu na smírné urovnání
- 6.3. v Nairobi proběhlo jednání prezidentů Keni a Somálska, zprostředkované etiopským premiérem Abiyem, o řešení diplomatického sporu kolem společné hranice obou zemí a těžby plynu ze sporného území
- 7.3. jednání prezidentů Keni a Somálska o řešení hraničního sporu skončila neúspěchem, protože Somálsko spoléhá na rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora
- 5.9. Rada míru a bezpečnosti AU vyzvala Somálsko a Keňu k vyřešení sporu o námořní hranici vzájemným jednáním poté, co Mezinárodní soudní dvůr v Haagu jednání o tomto sporu odložil na žádost Keni o 1 rok
- 17.10. na základě žádosti Keni rozhodl Mezinárodní soudní dvůr o odložení řízení ve věci sporné námořní hranice se Somálskem do června 2020; slyšení mělo původně začít 4.11.
- 27.11. byla zahájena veřejná diskuse k návrhům na politickou a ústavní reformu, která má mj. ustavit funkci předsedy vlády

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 19.10. volby tří volených členů do Rady Kokosových ostrovů (*Cocos Islands Shire Council*) se 7 členy
- 23.10. předsedou Rady Kokosových ostrovů byl zvolen Aindil MINKOM

KOLUMBIE

- 20.7. nástup nových předsedů Poslanecké sněmovny a Senátu (Carlos Alberto CUENCA CHAUX a Lidio Arturo GARCÍA TURBAY), jejichž mandát trvá do 20.7.2020
- 29.8. obnovení ozbrojeného boje proti vládě, která po nástupu pravicového prezidenta Duqueho zrazuje mírovou dohodu z r. 2016, kde působil jako hlavní vyjednávač za FARC , ohlásil bývalý velitel sil FARC Iván Márquez; již ohlásil založení nové guerillové skupiny Revoluční ozbrojené síly Kolumbie – Lidová armáda (FARC-EP)
- 12.11. ministr zahraničí Carlos Holmes Trujillo převzal úřad ministra obrany, úřadující ministryní zahraničí se stala Adriana MEJÍA HERNÁNDEZ;
- 13.11 novou ministryní zahraničí byla jmenována Claudia BLUM CAPURRO DE BARBERI, která svůj úřad nastoupila 27.11.

KOMORY

- 13.2. podle požadavku ústavy odstoupil z funkce prezidenta Azali Assoumani, který se uchází o znovuzvolení, a úřadujícím prezidentem se stal MOUSTADROINE Abdbou; ze stejných důvodů rezignoval další kandidát do prezidentských voleb, guvernér ostrova Ngazidja (Grande Comore) Hassani Hamadi, a úřadujícím guvernérem se stal Abdourahim Said BACAR, jakož i guvernér ostrova Mwali (Mohéli) Mohamed Said Fazul, kterého nahradil na dočasnou dobu Youssouf Said MOISSI
- 24.3. prezidentské volby s 13 kandidáty, v nichž zvítězil za účasti 53,84 % voličů Azali ASSOUMANI s 60,77 % odevzdaných hlasů; za ním se umístili Ahamada Mahamoudou (14,62 %), Mouigni Barak Saïd Soilihi (5,57 %), Mohamed Soilihi (3,84 %), Hamidou Karihila (2,44 %), Prince Fahmi Saïd Ibrahim El Maceli (2,38 %), Hassani Hamadi (2,25 %), Saïd Larifou (2,12 %), Achmed Saïd (2,09 %), Ibrahim Ali Mzimba (1,38 %), Ali Mhadji (0,93 %), Saïd Djaffar Elmacely (0,93 %), Salim Saandi (0,69 %)
- 24.3. volby guvernérů jednotlivých ostrovů (2. kolo 21.4.):
Mwali (Mohéli) : Said Baco Attoumane (36,3 %), Mohamed Said Fazul (35,1 %), Djabir Abdou (11,8 %); volební účast 61,1 %
Ndzuwani (Anjouan): Anissi CHAMSIDINE (67,9 %), Nassimou Ahamadi (20,2 %); volební účast 67,4 %
Ngazidja (Grande Comore): Mhoudine Sitti Farouata (38,5 %), Aboudou Soefou (23,1 %), Youssouf Mohamed Boina (17,2 %); volební účast 55,5 %
- 2.4. poté, co byly vyhlášeny úřední výsledky prezidentských voleb, nastoupil jejich vítěz Azali ASSOUMANI do úřadu prezidenta
- 21.4. ve 2. kole guvernérských voleb na ostrově Mwali získal dosavadní guvernér Mohamed Said FAZUL 79,5 % odevzdaných hlasů, zatímco Said Baco Attoumane 20,5 % (volební účast 79,3 % registrovaných voličů); na ostrově Ngazidja vyhrál Mhoudine Sitti FAROUATA se 70,5 % odevzdaných hlasů proti 29,5 % pro Abdou Soefou-a (volební účast dosáhla 60,2 %)
- 23.5. guvernéri ostrovů Ndzuwani a Ngazidja se ujali svých funkcí
- 13.6. prezident Assoumani jmenoval novou vládu (MZV Souef Mohamed EL-AMINE)

KONGO (K)

- 10.1. zveřejněny předběžné výsledky prezidentských voleb z 30.12.2018, podle kterých za účasti 47,56 % registrovaných voličů zvítězil Félix Antoine TSHISEKEDI TSHILOMBO s 38,57 % odevzdaných hlasů (inaugurace 24.1.); na dalších místech se umístili Martin Madidi Fayulu (34,83 %), Emmanuel Ramazani Shadary (23,84 %); konečné oficiální výsledky budou známy až po započtení výsledku odložených voleb ve třech oblastech země v březnu t.r.
- 11.1. prezidentský kandidát Martin Fayulu podal stížnost na výsledky prezidentských voleb 30.12.2018 k Ústavnímu soudu a požádal o ruční přepočtení hlasů
- 17.1. AU vyzvala Národní nezávislou volební komisi, aby odložila oznámení oficiálních výsledků prezidentských voleb, které mají být zveřejněny 18.1., neboť má vážné pochybnosti o prozatímních výsledcích ohlášených 10.1.; na poradě představitelů Angoly, Čadu, Etiopie, Jihoafrické republiky, Konga, Namibie a Ugandy v Addis Abebě to oznámil předseda komise AU Moussa Faki Mahamat, když vyšlo najevo, že údajný vítěz voleb chce uzavřít koalici s kandidátem dosavadního režimu prezidenta Kabily
- 19.1. Ústavní soud odmítl protest Martina Fayulu proti výsledkům prezidentských voleb, protože poražený kandidát nepředložil dostačující důkazy proti volební komisi, která vzápětí prohlásila Felixe Tshisekediho prezidentem (inaugurace 24.1.)
- 25.1. svého úřadu se ujal prezident Félix Antoine TSHISEKEDI TSHILOMBO
- 4.3. Státní rada rozhodla, že dosavadní ministři, kteří v parlamentních volbách získali poslanecký mandát, nemohou nadále vykonávat funkci člena vlády
- 5.3. úřadujícím ministrem zahraničí byl jmenován Alexis Thambwe MWAMBA, který funkci nastoupil 7.3.
- 14.3. prezident Tshisekedi omilostnil 700 politických vězňů předcházejícího režimu jako gesto smíření konžského lidu
- 15.3. ve 24 z 26 provinčních shromážděních proběhly volby 108 členů Senátu; v provinciích Maïndobe a Severní Kivu jsou volby odloženy z bezpečnostních důvodů a kvůli epidemii eboly do května, resp. června
- 29.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2463 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN MONUSCO do 20.12.2019
- 1.4. zahájeny odložené parlamentní volby ve třech oblastech (Beni, Butembo a Yumbi), kde se z organizačních a bezpečnostních důvodů nekonaly v prosinci 2018
- 5.4. na mimořádném zasedání Senátu byl zvolen jeho prozatímní výbor (*Bureau provisoire*), v jehož čele stojí nejstarší senátor Léon MAMBOLEO MUGHUBA
- 23.4. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Jeanine MABUNDA LIOKO
- 7.5. úřadujícím ministrem zahraničí byl jmenován Franck MWE DI MALILA
- 20.5. odstoupil premiér Bruno Tshibala, novým předsedou vlády byl jmenován Sylvestre ILUNGA ILUKAMBA
- 13.6. Ústavní soud zrušil poslanecký mandát dalším 23 opozičním poslancům, u nichž přepočtení hlasů po parlamentních volbách prokázal, že byli zvoleni podvodně a nezákonně (10 dalších poslanců bylo zbaveno mandátu již dříve)
- 26.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2478 (2019), kterou do 1.7.2020 obnovila opatření embarga a sankcí a do 1.8.2020 prodloužila mandát skupiny expertů, dohlížejících na jejich dodržování
- 27.7. předsedou Senátu byl zvolen Alexis THAMBWE MWAMBA
- 29.7. prezident Felix Tshisekedi a jeho předchůdce Joseph Kabila se dohodli na vytvoření koaliční vlády s 66 členy v čele s předsedou Sylvestrem Ilukambou a

- dalšími 42 osobami z Kabilovy koalice, zatímco 23 křesel obsadí představitelé aliance prezidenta Tshisekediho
- 13.8. designovaný premiér Ilunga Ilukamba předal prezidentovi ke schválení seznam členů své vlády, který však prezident 14.8. odmítl
 - 26.8. oznámeno složení nové vlády (MZV Marie Tumba NZEZA)
 - 6.9. poměrem hlasů 375:0 schválilo Národní shromáždění program nové vlády, jejíž předseda Sylvestre Ilunga Ilukamba se 7.9. ujal svého úřadu
 - 19.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2502 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN MONUSCO do 20.12.2020 a upravila její rozsah

KOREA – JIŽNÍ

- 3.3. vláda oznámila, že se dohodla s USA na ukončení společných vojenských manévrů ve velkém rozsahu, které vyvolávaly protesty KLTR
- 8.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 17.12. prezident jmenoval novým předsedou vlády Chung Sye Kyun-a (úřadu se ujal 14.1.2020)

KOREA – SEVERNÍ

- 27.-28.2. vůdce Kim Čong-un se již podruhé sešel v Hanoji k jednání s prezidentem USA, tentokrát však bez jakékoliv konkrétní dohody
- 10.3. parlamentní volby do Nejvyššího lidového shromáždění se 687 členy proběhly za účasti 99,99 % oprávněných voličů
- 22.3. po neúspěšném summitu v Hanoji stáhla vláda své zástupce ve styčném úřadě v Kaesongu, který měl umožňovat trvalou komunikaci mezi Severní a Jižní Koreou
- 10.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2464 (2019), kterou prodlužuje mandát Panelu expertů dohlížejících na plnění dohod o jaderném odzbrojení Korejského poloostrova do 24.4.2020
- 11.4. Nejvyšší lidové shromáždění (*Choe Go In Min Hoe Ui*) se 687 členy zvolilo předsedou Komise státních záležitostí opět Kim Čong-una, kterému parlament současně přiznal titul „nejvyššího představitele všeho korejského lidu“; novým předsedou svého stálého výboru a formálním nejvyšším představitelem KLTR zvolil parlament Čche Rjong-heho /Choe Ryong Hae/, svým předsedou Thae Song-paka /Thae Song Pak/ a novým předsedou rady ministrů Kim Če-rjonga /Kim Jae Ryong/
- 16.8. vzhledem k probíhajícímu jihokorejsko-americkému vojenskému cvičení na hranicích s KLTR odmítla vláda další jednání s Jižní Koreou o vzájemném smíření, odzbrojení poloostrova a jeho sjednocení do r. 2045
- 5.10. na ostrově Lindigo ve Stockholmu byly obnoveny rozhovory mezi KLTR a USA o likvidaci nukleárních zbraní na Korejském poloostrově; delegace KLTR jednání vzápětí opustila

KORSIKA

- 4.6. prefektem departementu Haute-Corse se stal François RAVIER

KOSOVO

- 19.7. pro podezření ze spáchání válečných zločinů odstoupil z funkce předseda vlády Ramush Haradinaj (formálně podána 22.7.); v souvislosti s tím podle ústavy končí i funkční období parlamentu a prezident musí do 45 dní vypsát předčasné parlamentní volby

- 22.8. poté, co se dosavadní koalici nepodařilo shodnout na novém premiérovi, rozhodli poslanci Shromáždění Kosova v poměru hlasů 89:2 při 1 abstenci o jeho rozpuštění a vypsaní nových parlamentních voleb
- 6.10. předčasné parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy se konaly za volební účasti 43,20 % oprávněných voličů

KOSTARIKA

- 8.1. novým ministrem zahraničí se stal Manuel Enrique VENTURA ROBLES
- 1.5. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Carlos Ricardo BENAVIDES JIMÉNEZ (jeho mandát končí 30.4.2020)

KRYM

- 25.6. úřad stálého představitele ukrajinského prezidenta v proukrajinské Autonomní republice Krym nastoupil Anton Oleksandrovyč KORYNEVYČ
- 8.9. parlamentní volby do Státní rady se 75 členy proběhly za volební účasti 28,28 %
- 10.9. ruský prezident předložil Státní radě tři kandidáty do voleb hlavy republiky: Sergeje Aksjonova, Sergeje Bogatyrenko a Pavla Šperova
- 20.9. Státní rada zvolila na ustavujícím zasedání svým předsedou jednomyslně Vladimira Andrejeviče KONSTANTINOV-a
- 20.9. Státní rada zvolila hlavou republiky opět Sergeje Valerjeviče AKSJONOV-a, pro kterého všech 74 přítomných poslanců, zatímco Pavel Valentinovič Šperov obdržel podporu 10 a Sergej Vasiljevič Bogatyrenko 5 poslanců (inaugurace nové hlavy republiky proběhla téhož dne)
- 1.10. úřad předsedy vlády nastoupil Jurij Michailovič GOCANJUK, zvolený Státní radou 20.9.

KUBA

- 9.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.2. všelidové referendum o nové ústavě se uskutečnilo za účasti 84,41 % oprávněných voličů (90,61 % hlasovalo pro ústavu, 9,39 % proti)
- 10.10. hlasy 579 z 580 přítomných poslanců Národního shromáždění lidové moci byl do nově zřízené funkce prezidenta zvolen Miguel Mario DÍAZ-CANEL BERMÚDEZ, viceprezidentem byl hlasy 569 zvolen Salvador VALDÉS MESA
- 21.12. do obnovené funkce předsedy rady ministrů jmenoval prezident Manuela MARRERO CRUZ-e, jehož na mimořádném zasedání jednomyslně potvrdilo Národní shromáždění lidové moci, stejně jako složení nové vlády (MZV Bruno RODRÍGUEZ PADILLA)

KURDISTÁN

- 8.5. Kurdské národní shromáždění obnovilo funkci prezidenta autonomie, zrušenou v r. 2017
- 28.5. hlasy 68 ze 111 poslanců Kurdského národního shromáždění byl prezidentem autonomie zvolen Nechirvan Idris BARZÁNÍ (inaugurace 10.6.)
- 10.6. parlament zvolil novým předsedou vlády Masroura BARZÁNÍ-ho, který získal hlasy 87 z 97 přítomných poslanců (12.6. jej prezident požádal, aby vytvořil novou vládu)
- 8.7. premiér Barzání jmenoval novou vládu
- 10.7. 88 hlasy ze 111 schválilo Kurdské národní shromáždění Barzáního do funkce premiéra, následně i jednotlivé ministry, kteří se téhož dne ujali svých funkcí

KUVAJT

- 14.11. odstoupila vláda šajcha Džábira Mubaraka al-Hamad al-Sabbah
- 18.11. protože šajch Džábir odmítl opětovné jmenování předsedou vlády, provedl emír sám změny v dosavadní vládě; ministr zahraničí šajch Sabbah al-Chálid al-Hamád al-Sabbah převzal agendu ministra obrany
- 19.11. emír jmenoval předsedou vlády šajcha SABBAHA al-Chálid al-Hamád al-Sabbah /Sabah Al Khaled Al Hamad Al Sabah/
- 17.12. jmenována nová vláda (MZV šajch AHMED Násir al-Muhammad al-Sabbah /Sheikh Ahmad Nasser Al Muhamad Al Sabah/)

KYPR

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2453 (2019), kterou prodloužila mandát mírové mise OSN UNFICYP do 31.7.2019
- 26.5. voleb 6 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 45,0 % oprávněných voličů
- 25.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2483 (2019) o prodloužení mandátu mise OSN UNFICYP 31.1.2020
- 9.8. sešli se prezidenti řecké a turecké komunity, aby jednali o možnosti obnovit vzájemné rozhovory o sjednocení ostrova, přerušené před dvěma roky
- 1.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

LESOTHO

- 5.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LIBANON

- 31.1. po téměř devíti měsících politických vyjednávání bylo dohodnuto složení nové vlády národní jednoty se 30 členy (MP Saad AL-HARIRI, MZV Gebran BASSIL)
- 15.2. Národní shromáždění vyslovilo poměrem hlasů 111:6 důvěru nové vládě premiéra Haríriho
- 29.8. RB OSN přijala rezoluci č. 2485 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNIFIL do 31.8.2020
- 20.10. čtyři maronitští ministři opustili vládu, aby vyjádřili podporu veřejnosti, která dlouhodobě protestuje proti plánovaným tzv. úsporným opatřením, která jsou neúměrným zatížením obyvatel; vláda 21.10. tato drakonická opatření schválila
- 29.10. uprostřed vlny protivládních demonstrací rezignoval premiér Saad Harírí se svojí vládou
- 30.10. prezident Aún požádal Harírího kabinet, aby zůstal ve funkci přechodné vlády dokud nebude sestavena vláda nová

- 19.12. prezident navrhl na funkci předsedy vlády prof. Hassana DIAB-a, kterého navrhla šíitská hnutí Hizballáh a Amál a podporují i maronitští křesťané ze Svobodného vlasteneckého hnutí (FPM), kteří dohromady kontrolují většinu v parlamentu, zatímco sunnitské Hnutí budoucnosti nenominovalo nikoho a nemá zájem o účast na vládě

LIBYE

- 6.5. polní maršál Chalífa Haftár odmítl výzvu OSN k uzavření příměří po dobu postního měsíce ramadánu a vyzval svá vojska, aby vystupňovala několikátýdenní ofenzívu a obsadila Tripolis
- 10.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2473 (2019), kterou prodloužila oprávnění členských zemí zavést embargo na dovoz zbraní a další sankce o dalších 12 měsíců, tj. do 10.6.2020
- 12.9. RB OSN schválila rezoluci č. 2486 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN UNSMIL o další rok, tj. do 15.9.2020

LICHTENŠTEJNSKO

- 2.7. poté, co jí Zemský sněm hlasy 21 poslanců z 25 vyslovil nedůvěru, potvrdil odvolání ministryně zahraničí Aurelie Frickové kníže-regent Alois; úřadujícím ministrem zahraničí se stal Mauro PEDRAZZINI
- 6.11. Zemský sněm zvolil 18 z 25 možných hlasů novou ministryní zahraničí Katrin EGGENBERGER-ovou, která svůj úřad nastoupila 11.11.

LITVA

- 12.5. v prezidentských volbách za účasti 57,37 % registrovaných voličů nejlépe uspěli Ingrida Šimonytė s 31,13 % a Gitanas Nausėda s 30,95 % odevzdaných hlasů a postoupili do 2. kola 26.5.; za nimi se umístili Saulius Skvernelis (19,72 %), Vytenis Povilas Andriukaitis (4,82 %), Arvydas Juozaitis (4,69 %), Valdemar Tomaševski (4,05 %), Mindaugas Puidokas (2,58 %), Naglis Puteikis (0,79 %) a Valentinas Mazuronis (0,65 %), neplatné hlasy dosáhly 0,70 %
- 12.5. poté, co neuspěl v prezidentských volbách a nepostoupil do 2. kola, oznámil premiér Skvernelis, že 12.7. odstoupí z funkce předsedy vlády
- 26.5. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Gitanas NAUSĚDA, kterého za účasti 53,88 % oprávněných voličů podpořilo 66,72 % z nich, zatímco jeho protikandidátku Ingridu Šimonytė jen 33,28 % (inaugurace 12.7.)
- 26.5. voleb 11 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 53,1 % oprávněných voličů
- 9.7. předseda vlády Saulius Skvernelis odvolal svůj slib z 12.5., že odstoupí z funkce
- 18.7. poté, co mu po uvedení do funkce 12.7. předal premiér Skvernelis mandát své vlády, navrhl jej prezident Nausėda opět na předsedu vlády (23.7. jej poměrem hlasů 83:1 při 30 abstencích schválil parlament)
- 7.8. prezident jmenoval novou vládu (MP Saulius SKVERNALIS, MZV Linas LINKEVIČIUS)

LOTYŠSKO

- 7.1. prezident Vejonis pověřil sestavením vlády Krišjānise Kariņše
- 23.1. Sejm schválil poměrem hlasů 61:39 složení nové vlády (MP Arturs Krišjānis KARIŅŠ, MZV Edgars RINKEVIČS)

- 25.5. voleb 8 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 33,6 % oprávněných voličů
- 29.5. Sejm zvolil hlasy 61 poslanců novým prezidentem prof. Dr. Egilse LEVITS-e, zatímco jeho protikandidáti Didzis Smits a Juris Jansons obdrželi 24, resp. osm hlasů (inaugurace 8.7.)

LUCEMBURSKO

- 26.5. voleb 6 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 84,1 % oprávněných voličů

MACAU

- 25.8. hlasy 392 ze 400 členů Volebního výboru byl novým správcem zvolen Ho Iat SENG, který se funkce ujal 20.12. v den výročí navrácení ostrova Číně

MADAGASKAR

- 18.1. Andry Nirina RAJOELINA převzal úřad prezidenta před svou inaugurací 19.1.
- 19.1. ústavou předepsanou demisi podala vláda Christiana Ntsaye
- 21.1. nový prezident Rajoelina jmenoval předsedou vlády opět Christiana Ntsaye
- 24.1. jmenována nová vláda (MP Christian Louis NTSAY, MZV Naina ANDRIANTSITOHAINA)
- 27.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 151 členem se uskutečnily za účasti 40,64 % registrovaných voličů
- 16.7. předsedkyní Národního shromáždění zvolena Christine RAZANAMAHASOA
- 18.7. v souladu s ústavou odstoupila vláda premiéra Christiana Ntsaye, kterého však 19.7. prezident opět jmenoval předsedou vlády
- 24.7. jmenována nová vláda (MP Christian Louis NTSAY, MZV Naina ANDRIANTSITOHAINA)
- 25.7. ve funkci předsedy Senátu byl potvrzen Rivo RAKOTOVAO

MAĎARSKO

- 26.5. voleb 21 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 43,4 % oprávněných voličů

MADEIRA

- 22.9. parlamentní volby do Zákonodárného regionálního shromáždění se 47 členy proběhly za volební účasti 55,51 % registrovaných voličů
- 15.10. předsedou Zákonodárného regionálního shromáždění byl zvolen José Manuel de Sousa RODRIGUES

MAKEDONIE (dále viz SEVERNÍ MAKEDONIE)

- 11.1. Skupština schválila těsnou 2/3 většinou 81 ze 120 členů komory změnu ústavy, která stanoví název země na *Republika Severní Makedonie*
- 25.1. poměrem hlasů 153:146 při jedné abstenci schválil řecký parlament dohodu s Makedonií o jejím úředním názvu, která ukončila 27 let trvající spor, který bránil přístupu Makedonie do NATO či EU
- 6.2. na setkání v centrále NATO v Bruselu podepsal ministr zahraničí Nikola Dimitrov a velvyslanci 29 členských zemí protokol o přistoupení země k Severoatlantické smlouvě jako její 30. člen; protokol musí ratifikovat parlamenty všech stávajících členů NATO
- 12.2. země oficiálně zavedla nový úřední název Republika Severní Makedonie

MALAJSIIE

- 6.1. abdikoval 15. panovník Tuanku Muhammad V. Faris ibni Sultan Ismail Petra, sultán z Kelantanu, úřadující hlavou státu se stal jeho zástupce Tuanku Nazrin MUIZZAUDDIN Shah ibni al-Marhum Sultan Azlan Muhibuddin Shah, sultán z Peraku
- 24.1. novým, 16. panovníkem *Yang di-Pertuan Agong* byl zvolen Tuanku ABDULLAH Riayatuddin al-Mustafa Billah Shah ibni Sultan Ahmad Shah al-Mustain Billah, sultán z Pahangu (inaugurace 31.1.), jeho manželkou *Raja Permaisuri Agong* je Tunku AZIZAH Aminah Maimunah Iskandariah Sultan Iskandar

MALAWI

- 15.5. prezident odvolal svou vládu před prezidentskými a parlamentními volbami, které se uskuteční 21.5., jakož i převzal pravomoci všech členů kabinetu
- 21.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 193 proběhly za účasti 74,44 % oprávněných voličů
- 21.5. v prezidentských volbách svou funkci obhájil stávající prezident Arthur Peter MUTHARIKA, když získal podporu 38,57 % oprávněných voličů (inaugurace 28.5.); na dalších místech skončili Lazarus McCarthy Chakwera (35,41 %), Saulos Klaus Chilima (20,24 %), Atupele Muluzi (4,67 %), Peter Kuwani (0,40 %), John Eugenés Chisi (0,38 %) a Hadwick Kiliya (0,31 %), přičemž účast činila 74,44 % registrovaných voličů
- 27.5. Vrchní soud odmítl námitky proti zveřejnění oficiálních výsledků prezidentských voleb a prohlásil je za platné; volební komise je následně uveřejnila
- 28.5. poražený kandidát opozice Chakwera oznámil, že podá žalobu k Vrchnímu soudu ve věci zákonnosti a regulérnosti prezidentských voleb
- 19.6. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Catherine GOTANI HARA
- 19.6. jmenována nová vláda (MZV Francis KASAILA)
- 8.8. Ústavní soud začal projednávat stížnosti na výsledky prezidentských voleb 21.5.; poražení opoziční kandidáti argumentují volebními podvody a nedostatky a požadují opakování voleb

MALEDIVY

- 7.4. parlamentní volby do Shromáždění s 87 členy se konaly za účasti 81,32 % oprávněných voličů
- 28.5. úřad předsedy Shromáždění nastoupil Mohamed NASHEED

MALI

- 19.4. odstoupila vláda premiéra Soumeylou Boubeye Maïgy, které v parlamentu hrozilo vyslovení nedůvěry kvůli její neschopnosti čelit vzrůstajícímu násilí při protivládních nepokojích; prezident Keïta demisi přijal
- 22.4. novým předsedou vlády byl jmenován Boubou CISSÉ, který se 23.4. ujal úřadu
- 5.5. oznámeno složení nové vlády (MZV Tiébilé DRAMÉ)
- 28.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2480 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN MINUSMA do 30.6.2020
- 29.8. RB OSN přijala rezoluci č. 2484 (2019), kterou do 31.8.2020 obnovila opatření embarga a sankcí a do 30.9.2020 prodloužila mandát Panelu expertů, dohlížejících na jejich dodržování

MALTA

- 2.4. Poslanecká sněmovna potvrdila nominaci George Williama VELLA-y na úřad prezidenta, který jmenovaný převzal 4.4.
- 25.5. voleb 6 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 72,7 % oprávněných voličů
- 1.12. premiér Joseph Muscat ohlásil svou rezignaci k 12.1.2020

MARIJSKO

- 8.9. parlamentní volby do Státního shromáždění s 52 členy se konaly za účasti 35,3 % registrovaných voličů
- 30.9. ustavující schůze Státního shromáždění zvolila jeho předsedou Anatolije Vasiljeviče SMIRNOV-a (úřad nastoupil 2.10.)

MAROKO

- 12.4. předsedou Poslanecké sněmovny byl opět zvolen Habib EL-MALKI
- 30.7. při příležitosti 20. výročí nástupu na trůn udělil král Mohamed IV. milost 4.764 vězňům, vč. cca 150 účastníků protivládních protestů z let 2016-2017

MARSHALLOVY OSTROVY

- 18.11. parlamentní volby do Parlamentu (*Nitijela*) se 33 členy

MAURICIUS

- 21.3. rezignoval ministr zahraničí Vishnu Lutchmeenaraidoo; dne 22.3. jeho rezort přibral ministr veřejné infrastruktury a pozemní dopravy Nando BODHA
- 7.11. parlamentní volby do Národního shromáždění s 62 poslanci se uskutečnily za účasti 76,84 % registrovaných voličů
- 12.11. ustavena nová vláda (MP Pravind Kumar JUGNAUTH, MZV Nando BODHA)
- 21.11. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Sooroojdev PHOKEER
- 26.11. úřadující prezident Paramasivum Pillay „Barlen“ Vyapoory zaslal dopis předsedovi Národního shromáždění Sooroojdevu Phokeerovi, ve kterém se vzdal funkce viceprezidenta; novým úřadujícím prezidentem se automaticky stal předseda Nejvyššího soudu Marc France Eddy BALANCY
- 2.12. Národní shromáždění jednomyslně zvolilo novým prezidentem Pradeepa Prithvirajsinghu ROOPUN-a a viceprezidentem Marie Cyrila Eddyho BOISSÉZON-a; oba složili slib téhož dne
- 27.12. předseda vlády Jugnauth oznámil, že zvažuje podání žaloby u Mezinárodního kriminálního soudu na některé britské úředníky, kteří odpovídají za neplnění rozsudku Mezinárodního soudního dvora v Haagu o navrácení Čagoských ostrovů zpět Mauriciu

MAURITÁNIE

- 15.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 22.6. prezidentské volby za účasti 62,66 % registrovaných voličů vyhrál Mohamed Ould Cheikh Mohamed Ahmed OULD GHAZOUANI s 52,01 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.8.); na dalších místech skončili Biram Dah Ould Abeid (18,58 %), Sidi Mohamed Ould Boubacar (17,87 %), Kane Hamidou Baba (8,71 %), Mohamed Ould Mouloud (2,44 %) a Mohamed Lemise Al-Mourtaji Al-Wafi (0,40 %)

- 3.8. po inauguraci nového prezidenta 1.8. odstoupil v souladu s ústavou premiér Mohamed Salem Ould Béchir a jeho nástupcem v úřadě byl jmenován Ismail Ould Bedda Ould Cheikh SIDIYA (5.8. převzal úřad)
- 5.8. jmenována nová vláda (MZV Ismail Ould Cheikh AHMED)
- 7.9. Národní shromáždění schválilo poměrem hlasů 128:19 program nové vlády

velitel ozbrojených sil generálporučík Masgaro OULD SIDI

MAYOTTE

- 10.7. prefektem jmenován Jean-François COLOMBET (úřad nastoupil 29.7.)

MELILLA

- 26.5. parlamentní volby do Shromáždění s 25 členy se konaly za účasti 63,40 % registrovaných voličů
- 15.6. starostou (prezidentem vlády) se stal Eduardo DE CASTRO GONZÁLEZ poté, co poměrem hlasů poslanců 13:12 porazil dosavadního starostu Juana Josého Imbrodu Ortize (22.6. nastoupil úřad)

MEXIKO

- 1.9. předsedkyní Senátu do 31.8.2020 byla zvolena Mónica FERNÁNDEZ BALBOA
- 5.9. úřad předsedkyně Poslanecké sněmovny do 31.8.2020 nastoupila Laura Angélica ROJAS HERNÁNDEZ

MIKRONÉSIE

- 22.2. vláda oznámila, že odložené referendum o nezávislosti státu Chuuk, které se mělo původně konat spolu s federálními volbami 3.3.2015 a bylo odloženo na parlamentní volby 3.3.2019, se opět odkládá na neurčito
- 5.3. parlamentní volby do Kongresu se 14 členy
- 5.3. ve všelidovém referendu o uspořádání ústavní konference se ve státě Kosrae 1.476 voličů vyslovilo pro a 480 proti, ve státě Pohnpei 5.948 pro a 2.790 proti, ve státě Chuuk 1.283 pro a 1.656 proti a ve státě Yap 1.064 pro a 1.262 proti konání konference
- 11.5. 21. Kongres na svém ustavujícím zasedání zvolil novým prezidentem Davida W. PANUELO-a, viceprezidentem Yosiwo P. GEORGE-ho a svým předsedou opět Wesleyho W. SIMINA-u
- 4.12. Kongres potvrdil změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Kandhi ELIEISAR

MOLDAVSKO

- 24.2. parlamentní volby do Parlamentu se 101 členem se konaly za účasti 49,22 % oprávněných voličů
- 8.6. Parlament zvolil svou novou předsedkyní Zinaidu Petrovnu GRECEANÎI
- 8.6. prezidentu Dodonovi se podařilo dohodnout kompromisní vládní koalici mezi vítěznými proruskými socialisty a proevropským blokem Acum, kterou přivítala EU a Parlament ji 61 hlasy schválil (MP Maia SANDU, MZV Nicolae POPESCU); protože však k tomu došlo den po vypršení ústavní lhůty 90 dní od konání voleb, bývalý premiér Filip ji odmítl jako ilegální a vyzval prezidenta, aby rozpustil Parlament a vyhlásil nové volby

- 9.6. když prezident odmítl Parlament, v němž je nejsilnější jeho socialistická strana, rozpustit, požádal premiér Filip Ústavní soud, aby jej odvolal z funkce; ten tak neprodleně učinil a úřadujícím prezidentem jmenoval právě ve volbách poraženého předsedu vlády Pavla FILIP-a
- 9.6. úřadující prezident rozpustil Parlament a vyhlásil předčasné volby na 6.9.; Parlament označil jeho postup za protiústavní a trvá na své existenci
- 11.6. prezident Igor Dodon zrušil dekret o rozpuštění Parlamentu, který vydal bývalý premiér Filip
- 14.6. vláda poražené Demokratické strany Pavla Filipa konečně odstoupila, požaduje však konání předčasných voleb; moci se ujala vláda zvolená parlamentem 7.6.
- 15.6. Ústavní soud na žádost prezidenta Dodona revokoval svá rozhodnutí ze 7.-9.6.
- 12.11. vláda odstoupila poté, co jí Parlament vyslovil nedůvěru hlasy 63 poslanců ze 101
- 13.11. prezident Dodon jmenoval novým předsedou vlády Iona CHICU-a
- 14.11. Parlament schválil 62 hlasy premiéra Iona Chicu, jakož i složení a program jeho vlády (MZV Aureliu CIOCOI)

MONAKO

- 3.4. předsedou Národní rady byl znovu zvolen Stéphane VALERI
- 24.9. s účinností od 21.10. jmenován novým ministrem zahraničních věcí Laurent ANSELMÍ

MONGOLSKO

- 1.2. předsedou Státního velkého churalu byl zvolen Gombožavyn ZANDANŠATAR

MONTSERRAT

- 18.11. parlamentní volby do Zákonomárné rady s 11 členy proběhly za účasti 62,5 % registrovaných voličů
- 19.11. premiérem byl jmenován Joseph Easton TAYLOR-FARRELL
- 21.11. jmenována nová vláda, v níž předseda vykonává i funkci ministra financí
- 17.12. předsedkyní Zákonomárné rady se stala Teresina BODKIN

MOSAMBIK

- 31.7. prezident Felipe Nyusi a předseda opozičního hnutí RENAMO Ossufo Momade uzavřeli mírovou dohodu, která má ukončit vojenské konflikty a zařadit důstojníky milicí RENAMO do policejních sil (podepsána 6.8.)
- 15.10. prezidentské volby opět vyhrál Filipe Jacinto NYUSI se 74,62 % odevzdaných hlasů (inaugurace 15.1.2020), za ním se umístili Ossufo Momade (20,24 %), Daviz Mbepo Simango (4,48 %) a Mário Albino (0,66 %); volební účast dosáhla 51,84 %
- 15.10. parlamentní volby do Shromáždění republiky s 250 členy se konaly za účasti 51,41 % registrovaných voličů
- 19.10. poražená opoziční strana RENAMO vyzvala ke zrušení voleb z důvodů volby provázejícího násilí a volebních podvodů
- 27.10. poté, co Národní volební komise oznámila úřední výsledky všeobecných voleb, vyzvala hlavní opoziční strana RENAMO k jejich opakování pro údajné zastrahování, násilí a volební podvody
- 15.11. Ústavní rada odmítla návrh opoziční strany RENAMO na zrušení výsledků všeobecných voleb 15.10. jako neopodstatněný a potvrdila je

- 15.8. starostou Brém zvolilo místní zastupitelstvo poměrem hlasů 47:35 Andrease BOVENSCHULTE-ho
- 1.9. parlamentní volby do Zemského sněmu Saska se 119 členy se konaly za volební účasti 66,6 % oprávněných voličů
- 1.9. parlamentní volby do Zemského sněmu Braniborska s 88 členy proběhly za účasti 61,3 % registrovaných voličů
- 27.10. parlamentní volby do Zemského sněmu Durynska s 90 členy proběhly za volební účasti 64,9 % registrovaných voličů
- 1.11. nástup nového předsedy Spolkové rady Dietmara WOIDKE-ho
- 20.11. ministerským předsedou Braniborska byl zemským sněmem zvolen opět Dietmar WOIDKE
- 20.21. Zemský sněm Saska zvolil poměrem hlasů 61:57 zemským ministerským předsedou opět Michaela KRETSCHMER-a

NEPÁL

- 1.10. uvolnila se funkce předsedy Poslanecké sněmovny

NEVIS

- 1.9.2018 náměstkyní generálního guvernéra pro Nevis se stala Hyleta LIBURD

NIGER

- 31.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

NIGÉRIE

- 15.2. den před jejich zahájením oznámil předseda Nezávislé národní volební komise odklad prezidentských (se 73 kandidáty) a parlamentních voleb ze 16. na 23.2., tedy o týden, z naléhavých organizačních a logistických důvodů, které by neumožnily svobodné, spravedlivé a důvěryhodné hlasování
- 23.2. parlamentní volby do Senátu se 109 členy a Sněmovny reprezentantů s 360 členy se konaly za volební účasti 34,75 % registrovaných voličů
- 23.2. v prezidentských volbách zvítězil za účasti 34,75 % Muhammadu BUHARI, který získal 55,60 % (inaugurace 29.5.); na dalších místech se umístili Atiku Abubakar (41,22 %), Felix Nicolas (0,40 %), Obadiah Mailafia (0,36 %), Gbor John Wilson Terwase (0,24 %), Yabagi Sani Yusus (0,20 %), Akhimien Davidson Isibor (0,15 %), Ibrahim Aliyu Hassan (0,13 %), Donald Duke (0,13 %), Amoyele Sowore (0,12 %), Da-Silva Thomas Ayo (0,10 %), Shitu Mohammed Kabir (0,10 %), Yusuf Mamman Dantalle (0,10 %), Ameh Peter Ojonungwa (0,08 %), Kingsley Chiedu Moghalu (0,08 %), Ositelu Isaac Babatunde (0,07 %), Adetokunbo Oluwafeolani „Fela“ Durotoye (0,06 %), Bashayi Isa Dansarki (0,05 %), Osakwe Felix Johnson (0,05 %), Abdurashid Hassan Baba (0,05 %), Nwokeafor Ikechukwu Ndubuisi (0,04 %), Maina Maimuna Kyari (0,04 %), Victor Okhai (0,03 %), Chike Ukeagbu (0,03 %), Obiageli Ezekwesili (0,03 %), Ibrahim Usman Alhaji (0,02 %), Ike Keke (0,02 %), Moses Ayibiowu (0,02 %), Awosola Williams Olusola (0,02 %), Muhammed Usman Zaki (0,02 %), Eke Samuel Chukwuma (0,02 %), Nwachukwu Chuks Nwabuikwu (0,02 %), Hamza Al Mustafa (0,02 %), Shipi Moses Godia (0,02 %), Christopher Oghenebrorie Okotie (0,02 %), Tope Kolade Fasua (0,02 %), Onwubuya (0,02 %), Asukwo Mendie Archibong (0,01 %), Ahmed Buhari (0,01 %), Salisu Yunusa Tanko (0,01 %), Shittu

Moshood Asiwaju (0,01 %), Obinna Uchechukwu Ikeagwuonu (0,01 %), Balogun Isiaka Ishola (0,01 %), Obaje Yusufu Ameh (0,01 %), Chief Umenwa Godwin (0,01 %), Israel Nonyerem Davidson (0,01 %), Ukonga Frank (0,01 %), Santuraki Hamisu (0,01 %), Adesanya-Davies Mercy Olufunmilayo (0,01 %), Gbenga Toyosi Olawepo-Hashim (0,01 %), Ali Soyode (0,01 %), Nsehe Nseobong (0,01 %), Ojinika Geff Chizee (0,01 %), Rabia Yasai Hassan Cengiz (0,01 %). Eunice Uche Julian Atuejide (0,01 %), Dara John (0,01 %), Fagbenro-byron Samuel Adesina (0,01 %), Emmanuel Ishie Etim (0,01 %), Chukwu-Eguzolugo Sunday Chikendu (0,01 %), Madu Nnamdi Edozie (0,01 %), Osuala Chukwudi John (0,01 %), Albert Owuru Ambrose (0,01 %), David Esosa Ize-Iyamu (0,01 %), Inwa Ahmed Sakil (0,01 %), Akpua Robinson (0,01 %), Mark Emmanuel Audu (0,01 %), Ishaka Paul Ofemile (0,01 %), Kriz David (0,01 %), Ademola Babatunde Abidemi (0,01 %), A. Edosomwan Johnson (0,00 %), Angela Johnson (0,00 %), Abah Lewis Elaigwu (0,00 %) a Nwangwu Uchenna Peter (0,00 %)

- 27.2. poražený kandidát Abubakar odmítl výsledky voleb kvůli jejich nezákonnému průběhu a vyhradil si právo podat stížnost k soudu
- 9.5. vláda severního státu Kano schválila zákon o rozdělení 200 let existujícího emirátu Kano na pět nových – kromě zmenšeného emirátu Kano to jsou emiráty Rano, Gaya, Karaye a Bichi, které dosud vedli emírovi zástupci; současný emír Muhammadu Sanusi II. se k záměru vlády zatím nevyjádřil
- 11.6. novým předsedou Senátu a Národního shromáždění byl na jeho ustavující schůzi zvolen Ahmed Ibrahim LAWAN, když poměrem hlasů 79:28 porazil Ali Ndumeho a místopředsedou se stal Ovei OMO-AGEGE; na ustavující schůzi Sněmovny reprezentantů byl do jejího čela zvolen Femi GBAJABIAMILA, který získal podporu 283 poslanců, zatímco Mohammed Umar Bago 76 zákonodárců; místopředsedou Sněmovny zůstal Idris Ahmed WASE
- 21.8. slib složila nová vláda se 43 členy (MZV Geoffrey ONYEAMA)
- 12.9. Volební soud odmítl stížnost opozičního kandidáta Atiku Abubakara proti výsledku únorových prezidentských voleb a potvrdil vítězství Muhammadu Buhariho; Abubakarova Lidová demokratická strana (PDP) se hodlá odvolat k Nejvyššímu soudu

NIKARAGUA

- 9.1. předsedou Národního shromáždění znovu zvolen Gustávo PORRAS CORTÉS
- 21.3. ve snaze obnovit mírové rozhovory s opozicí z Občanské aliance pro spravedlnost a demokracii (ACJD) souhlasila vláda s propuštěním všech opozičních politických vězňů do 90 dní; jde cca o 700 lidí uvězněných od protivládních demonstrací v dubnu 2018

NIZOZEMÍ

- 20.3. parlamentní volby do Senátu (První komory Generálních stavů) se 75 členy a provinčních Stavů s celkem 570 členy
- 23.5. voleb 26 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 41,9 % oprávněných voličů
- 2.7. předsedou Senátu byl zvolen prof. Dr. Jan Anthonie BRUIJN

NORSKO

- 22.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

NOVÁ KALEDONIE

- 12.5. parlamentní volby do Kongresu s 54 členy se konaly prostřednictvím voleb 86 členů tří provinčních shromáždění omezeným seznamem voličů
- 24.5. předsedou Kongresu byl zvolen Roch WAMYTAN
- 13.6. Kongres zvolil 11 členů nové vlády, kteří však nebyli zatím schopni zvolit většinou 6 hlasů ze svých řad prezidenta (Thierry Santa obdržel 5 hlasů, Gilbert Tyuienon 3 a Jean-Pierre Djaiwé 2 hlasy); jako prozatímní zůstává u moci stará vláda prezidenta Germaina
- 28.6. 6 hlasy zvolila vláda novým prezidentem Thierry SANTA-u, protože však nezvolila i viceprezidenta, nemůže se ujmout výkonu funkce
- 9.7. členové vlády konečně zvolili viceprezidentem Gilberta Tyuienona, čímž umožnili, aby se vláda ujala své funkce; portfolio ministra zahraničí převzal prezident Thierry SANTA
- 10.7. novým vysokým komisařem jmenován Laurent PRÉVOST (úřad nastoupil 5.8.)
- 28.7. po odjezdu vysokého komisaře Thierry Latasteho se úřadujícím vysokým komisařem stal Laurent CABRERA (do 5.8.)

NOVORUSKO

- 21.7. zahájeno časově neomezené příměří mezi ukrajinskou armádou a separatistickými silami na Donbasu, dohodnuté tzv. minskou skupinou v souvislosti s parlamentními volbami na Ukrajině
- 7.9. výměna 35 zajatců z každé strany mezi Ukrajinou a Ruskem může podle vyjádření prezidenta Zelenského vést k definitivnímu ukončení válečného stavu na Donbasu
- 1.10. prezident Zelenskyj po jednání s Ruskem a OBSE oznámil, že Ukrajina přizná zvláštní statut povstaleckým státům v Donbasu, Doněcké a Luhanské LR, v duchu tzv. Steinmeierovy formule z r. 2016; podmínkou konání voleb do orgánů těchto republiky je však stažení ruských vojsk a odzbrojení povstaleckých sil
- 2.10. prezidenti odpadlických Doněcké a Luhanské LR Denis Pušilin a Leonid Pasečnik prohlásili, že jakýkoliv ukrajinský zákon o speciálním statutu v oblastech pod jejich kontrolou musí být projednán s nimi; současně odmítli podmínky pro konání voleb na území republik, vyhlášené Ukrajinou
- 17.10. na bojové linii v Donbasu ukončeny přestřelky mezi jednotkami Ukrajiny a separatistů, zatímco radikální ukrajinští veteráni pokračují v porušování příměří (26.10. ukrajinský prezident nařídil jejich odzbrojení)
- 29.10. ukrajinské a separatistické úřady začaly se stahováním bojových jednotek z frontové linie u Zolote a Petrivského, k němuž mělo dojít již 9.10. a jež má trvat cca deset dní
- 23.12. Ukrajina a separatistické republiky na Donbase se dohodly na úplné výměně válečných zajatců do konce r. 2019 za splnění dohodnutých podmínek
- 29.12. jak potvrdil úřad ukrajinského prezidenta, Ukrajina a separatistické republiky Donbasu provedly vzájemnou výměnu zajatců, do které bylo zahrnuto 76 Ukrajinců a 124 příslušníků vzbouřeneckých sil

OMÁN

- 27.10. parlamentní volby do Poradního shromáždění s 86 členy se uskutečnily za účasti 49,02 % registrovaných voličů
- 3.11. předsedou Poradního shromáždění byl opět zvolen šajch Chálid bin Hilál AL-MÁVALÍ /Sheikh Khalid bin Hilal Al Maawali/

PÁKISTÁN

- 6.8. vláda se ohradila proti rozhodnutí ústřední indické vlády zrušit autonomní statut Kašmíru, které označila za nezákonné, obrátila se o zákrok na RB OSN a ústy náčelníka generálního štábu pákistánské armády generála Kamara Džavída Badžvy slíbila poskytnout veškerou pomoc kašmírskému lidu v jeho boji za právo na sebeurčení, vč. vojenského zásahu
- 7.8. Národní shromáždění přijalo jednomyslně rezoluci odsuzující rozhodnutí indické vlády zbavit muslimský Kašmír samosprávy, zaručené mezinárodními dohodami i rezolucí OSN, jako nezákonné
- 21.8. ministr zahraničí Shah Mehmood Qureshi oznámil, že vláda rozhodla o předložení sporu s Indií o svrchovanost nad Kašmírem před Mezinárodní soudní dvůr v Haagu poté, co Indie zrušila jeho autonomní statut v té části, kterou okupuje

PALESTINA

- 28.1. předseda vlády Rami Hamdalláh nabídl svou demisi (29.1. ji prezident přijal)
- 10.3. novým předsedou vlády byl jmenován Muhammad ŠTAJJECH /Mohammad Shtayyeh/
- 13.4. slib složila nová vláda (MZV Riyad AL-MALKI)
- 12.7. podle prezidenta Abbáse vláda už nadále nebude respektovat celkem 36 dohod uzavřených mezi palestinskou autonomií a Izraelem poté, co jeho vláda nařídila násilné bourání domů Palestinců v palestinské části Jeruzaléma Wadi Hummus, kterou spravuje autonomie; k provedení dekretu bude zřízena zvláštní komise
- 21.12. Mezinárodní trestní soud v Haagu podle své hlavní prokurátorky zahájí šetření ve věci válečných zločinů Izraele na palestinských územích Západního břehu, východního Jeruzaléma a pásma Gazy od června 2014, při nichž bylo zabito 2 251 Palestinců, z toho 1 462 civilistů; izraelský premiér Netanjahu to vzápětí odmítl a označil za antisemitismus ICC

PANAMA

- 5.5. prezidentské volby vyhrál Laurentino CORTIZO COHEN se ziskem 33,18 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.7.), zatímco na dalších místech skončili Rómulo Alberto Roux Moses (31,04 %), Ricardo Lombana (19,15 %), José Isabel Blandón Figueroa (10,56 %), Ana Matilde Gómez (4,81 %), Saúl Méndez Rodríguez (0,67 %) a Marco Antonio Ameglio Samudio (0,58 %); účast dosáhla 73,03 % registrovaných voličů
- 5.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 71 členy proběhly za volební účasti 70,84 % registrovaných voličů
- 22.5. nominována nová vláda (MZV Dr. Alejandro G. FERRER LÓPEZ), která se funkce ujala po inauguraci prezidenta 1.7.
- 1.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Marcos Henrique CASTILLERO

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 7.1. úřad guvernéra nastoupil Albert J. BRYAN, Jr.
- 30.3. referendum o změně volebního zákona byl nízkou volební účastí (9,32 % registrovaných voličů) zmařeno, byť se pro změnu vyslovilo 74,63 % hlasujících

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 26.5. v obavě před vyslovením nedůvěry Parlamentem odstoupil z funkce premiér Peter O'Neill s tím, že ji bude nadále vykonávat Sir Julius CHAN
- 28.5. Sir Julius odmítl převzít funkci předsedy vlády v rozporu s ústavním pořádkem, takže premiér O'Neill dosud svou demisi nepředal a aby zastavil jednání Parlamentu o vyslovení nedůvěry, obrátil se na Nejvyšší soud
- 29.5. premiér O'Neill předal svou demisi generálnímu guvernérovi
- 30.5. Parlament zvolil novým předsedou vlády Jamese MARAPE-ho, který získal podporu 101 poslanců, zatímco jeho protikandidát Sir Mekere Morauta osmi (funkci převzal 30.5.)
- 31.5. premiér Marape jmenoval přechodnou vládu (MZV Solan MIRISIM)
- 7.6. ustavena nová vláda (MP James MARAPE, MZV Soroi EOE)
- 15.8. po stížnosti opozičních poslanců potvrdil Nejvyšší soud, že při volbě Jamese Marapeho předsedou vlády 30.5. byly řádně dodrženy ústavní procedury
- 7.11. změny ve vládě (MZV Patrick PRUAITCH)

PARAGUAY

- 1.7. novým předsedou Poslanecké sněmovny se stal Pedro Lorenzo ALLIANA RODRÍGUEZ a novým předsedou Senátu byl zvolen Blas Antonio LLANO RAMOS; funkční období jim skončí 30.6.2020
- 29.7. odstoupil ministr zahraničí Luis Alberto Castiglioni, jehož nástupcem byl 30.7. jmenován Antonio RIVAS PALACIOS (slib složil 31.7.)

PERU

- 8.3. odstoupil předseda vlády César Villanueva
- 11.3. novým předsedou vlády byl jmenován Salvador Alejandro Jorge DEL SOLAR LABARTHE, který téhož dne představil svou vládu (MZV Néstor Francisco POPOLIZIO BARDALES)
- 5.6. Kongres vyslovil důvěru nové vládě poměrem hlasů 77:44
- 27.7. nástup nového předsedy Kongresu republiky Pedra Olaechea ÁLVAREZ-e CALDERÓN-a do funkce, jejíž výkon skončí 26.7.2020
- 30.9. poté, co zákonodárci odmítli podpořit prezidentovy protikorupční reformy, rozpustil prezident Vizcarra Kongres republiky a novým předsedou vlády jmenoval Vicenta Antonia ZEBALLOS-e SALINAS-e; opoziční Lidovou silou Keiko Fujimorové ovládaný Kongres poté 86 hlasy ze 130 sesadil prezidenta na 12 měsíců a úřadující prezidentkou vyhlásil dosavadní viceprezidentku Mercedes Rosalba ARÁOZ FERNÁNDEZ-ovou, zatímco sesazený prezident Martín Vizcarra vydal dekret o svolání předčasných parlamentních voleb na 26.1.2020
- 30.9. odstoupil ministr zahraničí Néstor Popolizio; úřadu se ujal nový premiér Zeballos Salinas
- 1.10. v ústavní krizi se za prezidenta Vizcarra, který prohlašuje rozpuštění Kongresu za legální, postavily ozbrojené síly, policie i veřejnost
- 1.10. krátce po svém uvedení do úřadu odstoupila úřadující prezidentka Aráozová, protože Organizace amerických států prohlásila, že o ústavnosti rozpuštění Kongresu měl rozhodnout Ústavní soud a nikoliv sami poslanci; současně rezignovala i na funkci viceprezidentky, kterou do 30.9. vykonávala
- 1.10. proti rozpuštění Kongresu se k ústavnímu soudu odvolal i jeho předseda Álvarez

- 3.10. slib složila nová vláda (MP Vicente Antonio ZEBALLOS SALINAS, MZV Gustavo MEZA CUADRA)

PITCAIRN

- 6.11. volby do Ostrovní rady se 7 volenými členy a přímé volby starosty, v nichž uspěla Charlene Evelyn Dolly WARREN-PEU, která svůj úřad nastoupí 1.1.2020

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 8.2. odstoupil předseda Národního shromáždění Guillaume Soro, o kterém se soudí, že se bude ucházet o funkci prezidenta ve volbách v r. 2020
- 7.3. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Amadou SOUMAHORO
- 4.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

POLSKO

- 26.5. voleb 51 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 45,7 % oprávněných voličů
- 4.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.8. po obvinění z korupce odstoupil maršálek Sejmu Marek Kuchciński
- 9.8. Sejm zvolil do svého čela maršálku Elżbietu WITEK
- 13.10. parlamentní volby do Sejmu se 460 členy a Senátu se 100 členy se konaly za volební účasti 61,74 % registrovaných voličů
- 8.11. nominovaný předseda vlády Mateusz Jakub MORAWIECKI oznámil složení nového kabinetu (MZV Jacek CZAPUTOWICZ)
- 12.11. na ustavující schůzi Sejmu byla jeho maršálkou znovu zvolena Elżbieta WITEK, když pro ni hlasovalo 314 poslanců, 11 bylo proti a 134 se zdrželo; na ustavující schůzi Senátu byl maršálkem zvolen prof. Tomasz GRODZKI, kterého podpořilo 51 senátorů, zatímco jeho protikandidáta Stanisława Karczewského 48, 1 senátor se zdržel
- 12.11. prezident přijal demisi dosavadní vlády premiéra Morawieckého (14.11. jej znovu jmenoval předsedou vlády)
- 15.11. prezident jmenoval novou vládu, kterou Sejm potvrdil 19.11. poměrem hlasů 237:214 při třech abstencích (MZV Jacek CZAPUTOWICZ)

PORTORIKO

- 14.7. odstoupil ministr zahraničí Luis Rivera Marín
- 25.7. pod tlakem masových demonstrací proti němu ohlásil demisi guvernér Ricardo Rosselló k 2.8., kdy svou funkci předá ministryni spravedlnosti své vlády Wandě Vázquez Garced
- 31.7. odstoupivší guvernér Rosselló jmenoval novým ministrem zahraničí Pedra Rafeala PIERLUISI URRUTIA-u, který se po odsouhlasení Sněmovnou reprezentantů stal prvním v pořadí na funkci guvernéra
- 2.8. poté, co svou funkci formálně opustil guvernér Rosselló, úřad guvernéra nastoupil dosavadní nový ministr zahraničí Pedro Rafael PIERLUISI URRUTIA, kterého však ještě musí potvrdit ve funkci Senát; jeho předseda Thomas Rivera Schatz však jmenování nového nástupce guvernérem v demisi označil za „nelegální a neetické“
- 7.8. Nejvyšší soud rozhodl o nelegálnosti inaugurace guvernéra Pierluisiho, protože jeho nominace na funkci ministra zahraničí, která by mu nástup do funkce

guvernéra umožnila, nebyla schválena Senátem; guvernér následně odstoupil a do jeho funkce byla vzápětí inaugurována dosavadní ministryně spravedlnosti Wanda VÁZQUEZ GARCED

PORTUGALSKO

- 26.5. voleb 21 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 31,4 % oprávněných voličů
- 6.10. parlamentní volby do Shromáždění republiky se 230 členy proběhly za volební účasti 48,60 % oprávněných voličů
- 8.10. prezident požádal premiéra Antónia Costu, aby vytvořil novou vládu
- 15.10. oznámeno složení nové vlády (MP António Luís SANTOS DA COSTA, MZV Augusto SANTOS SILVA)
- 25.10. předsedou Shromáždění republiky byl znovu zvolen Eduardo FERRO RODRIGUES

RAKOUSKO

- 1.1. úřad předsedy Spolkové rady nastoupil Ingo APPÉ
- 18.5. s odkazem na demisi předsedy FPÖ Stracheho oznámil kancléř Kurz rozpad vládní koalice a navrhl prezidentovi rozpuštění parlamentu a vypsání předčasných parlamentních voleb
- 20.5. ministři za FPÖ odstoupili z funkcí, koaliční vláda s ÖVP se rozpadla
- 21.5. spolkový prezident odvolal všechny ministry za FPÖ s výjimkou ministryně zahraničí Karin Kneissl
- 22.5. kancléř Kurz navrhl prezidentovi jmenování čtyř technokratů na místa ministrů uvolněná členy FPÖ
- 26.5. voleb 18 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 59,3 % oprávněných voličů
- 27.5. Národní rada vyslovila většinou hlasů nedůvěru vládě Sebastiana Kurze, který oznámil svou demisi; prezident pověřil řízením vlády do vytvoření úřednického kabinetu vicekancléře a ministra financí Hartwiga LÖGER-a
- 30.5. spolkový prezident jmenoval kancléřkou přechodné vlády dosavadní předsedkyni Ústavního soudu Brigitte BIERLEIN-ovou a pověřil ji sestavením nové vlády; novým ministrem zahraničí byl vzápětí jmenován Alexander SCHALLENBERG (vláda jmenována 3.6.)
- 1.7. novým předsedou Spolkové rady byl zvolen Karl BADER
- 3.7. přechodná vláda schválila termín předčasných parlamentních voleb 29.9.
- 29.9. předčasné parlamentní volby do Národní rady se 183 se konaly za účasti 75,59 % registrovaných voličů
- 1.10. úřednická vláda Brigitte Bierleinové podala demisi do rukou prezidenta, který ji přijal, ale požádal, aby funkci vykonávala do jmenování vlády nové
- 7.10. spolkový prezident pověřil Sebastiana Kurze sestavením nové vlády
- 23.10. předsedou Národní rady byl znovu zvolen Wolfgang SOBOTKA
- 31.12. po měsících vyjednávání byla dohodnuta spolupráce vítězné Lidové strany ÖVP se Zelenými na vytvoření koaliční vlády

REUNION

- 29.5. novým prefektem byl jmenován Jacques BILLANT, který se funkce ujal 17.6.

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 10.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

RUMUNSKO

- 26.5. voleb 32 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 51,1 % oprávněných voličů
- 29.5. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Ion-Marcel CIOLACU
- 16.7. premiérka Viorica Dancila navrhla do úřadu MZV Ramonu MANESCU (jmenována prezidentem 24.7.)
- 28.8. prezident odmítl navrhované změny ve vládě a vyzval její předsedkyni Vioriku Dancila, aby požádala o důvěru pro svou vládu v parlamentu
- 10.9. předsedou Senátu byl zvolen Teodor MELEȘCANU
- 10.10. Poslanecká sněmovna vyslovila poměrem 238:4 nedůvěru vládě, což je o pět hlasů pro nedůvěru více než požaduje ústava; předsedkyně vlády Viorica Dancila následně podala demisi
- 15.10. prezident požádal o vytvoření nové vlády Ludovica ORBAN-a
- 24.10. designovaný premiér Ludovic Orban předložil návrh na složení své vlády (MZV Bogdan AURESCU)
- 4.11. hlasy 240 poslanců schválila Poslanecká sněmovna novou vládu, která se téhož dne ujala funkce
- 10.11. v prezidentských volbách nejlépe uspěli Klaus Werner Iohannis (37,49 %) a Vasilica Viorica Dăncilă (22,69 %), kteří postupují do 2. kola 24.11.; za nimi se umístili Dan Barna (14,73 %), Mircea Diaconu (8,96 %), Theodor Paleologu (5,70 %), Dr. Hunor Kelemen (3,95 %), Ramona Bruynseels (2,67 %), Alexandru Cumpănașu (1,51 %), Viorel Cataramă (0,53 %), Bogdan Aureliu Marian Stanoevici (0,42 %), Cătălin Sorin Ivan (0,36 %), Ninel Peia (0,33 %), Sebastian Popescu (0,33 %), John Ion Banu-Muscel (0,30 %), neplatné a prázdné lístky 1,53 % (volební účast dosáhla 50,11 % registrovaných voličů)
- 24.11. ve II. kole byl prezidentem opět zvolen Klaus Werner IOHANNIS, pro kterého se za volební účasti 54,46 % vyslovilo 65,88 % hlasujících, zatímco pro Vioriku Dăncilă jen 34,12 %

RWANDA

- 17.10. novým předsedou Senátu byl zvolen Augustin IYAMUREMYE
- 4.11. změny ve vládě (novým MZV se stal Vincent BIRUTA)
- 4.11. novým náčelníkem Štábu obrany byl jmenován generál Jean Bosco KAZURA

ŘECKO

- 13.1. nacionalistická strana Nezávislí Řekové (ANEL) odvolala svou podporu vládě před parlamentním hlasováním o loňské dohodě s Makedonií o jejím úředním jménu, se kterou ANEL nesouhlasí
- 16.1. parlament vyslovil důvěru menšinové vládě premiéra Tsiprase, když ji podpořilo 151 poslanců proti 148; nově vzniklá většina tak může schválit i dohodu s Makedonií o jejím novém úředním názvu
- 25.1. poměrem hlasů 153:146 při jedné abstenci schválil parlament dohodu s Makedonií o jejím úředním názvu, která ukončila 27 let trvající spor, který bránil přístupu Makedonie do NATO či EU
- 15.2. s platností od 18.2. jmenoval předseda vlády novým ministrem zahraničních věcí Giorgiose KATROUGKALOS-e
- 26.5. voleb 21 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 58,5 % oprávněných voličů

- 26.5. po prohraných eurovolbách přislíbil premiér Tsipras, že vyhoví požadavku opozice a vyhlásí předčasné parlamentní volby
- 29.5. premiér Tsipras požádal prezidenta o vyhlášení předčasných parlamentních voleb na 7.7.
- 7.7. předčasné parlamentní volby do Sněmovny zástupců se 300 členy se konaly za účasti 57,91 % registrovaných voličů
- 8.7. slib předsedy nové vlády složil předseda vítězné Nové demokracie Kyriakos Konstantínou MITSOTAKIS
- 9.7. slib složila nová vláda (MZV Nikos DENDIAS), které 22.7. vyslovil parlament poměrem hlasů 158:142 důvěru
- 18.7. Sněmovna zástupců zvolila svým předsedou Konstantinose TASSOULAS-e (úřad nastoupil 22.7.)

SAINT PIERRE A MIQUELON

24.10.2017 předsedou Územní rady byl zvolen Stéphane LENORMAND

SALVÁDOR

- 3.2. v prezidentských volbách zvítězil za volební účasti 51,88 % oprávněných voličů Nayib Armando BUKELE ORTEZ, který získal 53,03 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.6.); na dalších místech se umístili Juan Carlos Calleja (31,78 %), Hugo Roger Martínez Bonilla (14,42 %) a José Alvarado (0,78 %)
- 1.6. nástup nového prezidenta Nayiba Bukeleho a jeho vlády (MZV Alexandra HILL TINOCO)
- 1.11. nástup nového předsedy Zákonodárného shromáždění Maria Antonia PONCE LÓPEZ-e

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupili Nicola SELVA a Michele MURATORI
- 2.6. referendum o změně volebního zákona, zavádějící do 30 dní po parlamentních volbách jejich 2. kolo pro dvě nejsilnější politické strany, pokud žádná z nich není schopná vytvořit koaliční vládu; za účasti 41,98 % oprávněných voličů se 60,58 % vyslovilo pro změnu a 39,42 % ji odmítlo
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Luca BOSCHI a Mariella MULARONI
- 8.12. parlamentní volby do Velké a generální rady se 60 členy proběhly za účasti 55,73 % registrovaných voličů
- 31.12. oznámeno vytvoření nové vlády (MZV Luca BECCARI)

SAÚDSKÁ ARÁBIE

23.10. novým ministrem zahraničí jmenován emír FAYSAL ibn Farhan Ibn Abdallah Al Saúd

SENEGAL

- 14.1. Ústavní soud zablokoval kandidaturu dvou představitelů opozice (Khalifa Sall a Karim Wade) v prezidentských volbách 24.2., zatímco pěti dalším kandidátům účast ve volbách povolil
- 24.2. prezidentské volby za účasti 66,27 % registrovaných voličů vyhrál stávající prezident Macky SALL, když získal 58,27 % odevzdaných hlasů (inaugurace 2.4.); na dalších místech se umístili Idrissa Seck (20,50 %), Ousmane Sonko (15,67 %), El Hadji Issa Sall (4,07 %) a Madické Niang (1,48 %)

- 5.3. Ústavní soud potvrdil konečné výsledky prezidentských voleb a Macky Salla jako prezidenta na další funkční období
- 5.4. v souladu s ústavou odstoupila po inauguraci prezidenta do funkce 2.4. vláda premiéra Mohameda Dionneho
- 6.4. prezident Sall požádal o sestavení nové vlády opět Mohameda DIONNE, kterého potvrdil ve funkci předsedy vlády
- 7.4. jmenována nová vláda (MZV Amadou BA)
- 4.5. parlament schválil změnu ústavy, která ruší funkci předsedy vlády (14.5. ji podepsal prezident Sall)

SEVERNÍ IRSKO

- 26.4. předsedové vlád Irska a Velké Británie oznámili, že po místních volbách 2.5. budou 7.5. obnoveny rozhovory o návratu k samosprávě Severního Irska a koaliční vládě ve Stormontu

SEVERNÍ KYPR

- 8.5. premiér Tufan Erhürman oznámil rezignaci své vlády k 9.5. (prezident Akinci ji přijal)
- 14.5. prezident pověřil sestavením nové vlády Ersina TATAR-a
- 22.5. nástup nové vlády (MP Ersin TATAR, MZV Kudret ÖZERSAY)

SEVERNÍ MAKEDONIE (viz také Makedonie)

- 21.4. v 1. kole prezidentských voleb se za účasti 41,67 % registrovaných voličů nejlépe umístili Gordana Siljanovska-Davkova (44,16 %) a Stevo Pendarovski (44,75 % odevzdaných hlasů), kteří postupují do 2. kola 5.5.; za nimi se umístil Blerim Reka s 11,08 % odevzdaných hlasů
- 5.5. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Stevo PENDAROVSKI, který za účasti 46,65 % registrovaných voličů získal podporu 53,59 % z nich, zatímco Gordanu Siljanovskou-Davkovou podpořilo 46,41 % voličů (inaugurace 12.5.)
- 23.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 23.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.10. poté, co zemi byl na summitu EU odložen vstup do unie, ohlásil premiér Zoran Zaev svou rezignaci a svolal předčasné parlamentní volby

SIERRA LEONE

- 9.5. změny ve vládě, novou ministryní zahraničí jmenována Nabeela TUNIS
- 7.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SINT MAARTEN

- 23.9. odstoupila vláda Leony Romeo-Marlinové
- 25.9. Stavys vyslovily nedůvěru premiérce a její vládě a guvernérovi uložily premiérku okamžitě odvolat
- 30.9. guvernér Eugene Holiday jmenoval Silverii JACOBS *formateurem* prozatímní vlády
- 10.10. rada ministrů zvolila Wycliffe Sylvestera SMITH-e dočasným premiérem
- 19.11. jmenována prozatímní vláda (MP Silveria E. JACOBS)

SKOTSKO

- 24.4. hlavní ministryně Sturgeonová oznámila záměr vlády uspořádat v r. 2021 druhé referendum o nezávislosti země na Velké Británii, pokud tato opustí EU

SLOVENSKO

- 10.1. předseda Národní rady vypsal termín prezidentských voleb na 16.3., resp. 30.3., bude-li třeba vykonat ještě II. kolo
- 1.2. předseda Národní rady Andrej Danko oznámil, že podmínky pro kandidaturu v 1. kole prezidentských voleb splnilo 15 z 18 přihlášených osob, a to: Béla Bugár, Zuzana Čaputová, Martin Daňo, Štefan Harabin, Eduard Chmelár, Marian Kotleba, Milan Krajniak, József Menyhárt, František Mikloško, Robert Mistrík, Maroš Šefčovič, Róbert Švec, Bohumila Tauchmannová, Juraj Zábajník a Ivan Zuzula; přihlášky Martina Konečného, Jána Molnára a Radovana Znášika byly odmítnuty
- 16.3. za účasti 48,74 % oprávněných voličů se v 1. kole prezidentských voleb nejlépe umístili Zuzana Čaputová (40,57 %) a Maroš Ševčovič (18,66 %), kteří postupují do 2. kola 30.3.; za nimi skončili Štefan Harabin (14,34 %), Marian Kotleba (10,39 %), František Mikloško (5,72 %), Béla Bugár (3,10 %), Milan Krajniak (2,77 %), Eduard Chmelár (2,74 %), Martin Daňo (0,51 %), Róbert Švec (0,30 %), Juraj Zábajník (0,28 %), Ivan Zuzula (0,17 %), Bohumila Tauchmannová (0,16 %), Robert Mistrík (0,15 %) a József Menyhárt (0,05 %), přičemž dva poslední svou kandidaturu stáhli
- 25.3. neúspěšný kandidát na prezidenta republiky Štefan Harabin označil průběh 1. kola prezidentských voleb za nezákonný a podal proti němu ústavní stížnost; Ústavní soud, který má o ní rozhodnout, je však kvůli nízkému počtu svých členů neschopen usnášení se
- 30.3. ve 2. kole prezidentských voleb za účasti pouze 41,79 % oprávněných voličů zvítězila JUDr. Zuzana ČAPUTOVÁ s 58,40 % odevzdaných hlasů (inaugurace 15.6.), zatímco její soupeř JUDr. Maroš Ševčovič, Ph.D. získal 41,59 %
- 25.5. voleb 13 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 22,7 % oprávněných voličů

SLOVINSKO

- 26.5. voleb 8 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 28,3 % oprávněných voličů

SOMALILAND

- 20.2. somálský prezident Farmaajo odvolal svou účast na setkání s prezidentem Somalilandu Muse Bihi Abdim, které v Addis Abebě uspořádal etiopský premiér Abiy Ahmed v zájmu zahájení rozhovorů na nejvyšší úrovni; somálský prezident v zásadě souhlasí s takovým jednáním, je však třeba dohodnout formát a místo takového jednání a úlohu třetích stran
- 14.3. poté, co ohlásil zahájení rozhovorů o usmíření se Somálskem 19.3. v Ghaně a somálská strana je odmítla, obvinil prezident Muse Bihi Somálsko, že stále odmítá přímá jednání a trvá na jednáních zprostředkovaných Tureckem nebo Katarom
- 31.3. prezident Muse Bihi Abdi provedl významné změny ve svém kabinetu
- 4.7. v rámci zvýšené kampaně za mezinárodní uznání nezávislosti Somalilandu vyzval jeho úřadující prezident Abdirahman Abdullahi Ismail Zeili'i Somálsko, aby nadále nepovažovalo jeho zemi za svou integrální součást, když se odmítá zúčastnit jednání o vyřešení vzájemných vztahů, které zprostředkovává keňská vláda

- 16.9. tvrdé podmínky pro příští dialog se Somálskem stanovila vláda poté, co poslední rozhovory v Turecku z r. 2015 zkolabovaly; požaduje pokračování dialogu na neutrální půdě s jasnou agendou o budoucích vztazích za zprostředkování mezinárodního společenství
- 23.11. Sněmovna stařešinů schválila poměrem hlasů 70:1 již šesté prodloužení mandátu pro sebe (o tři roky) i Poslaneckou sněmovnu (o dva roky) od r. 2005, kdy byl současný parlament zvolen; důvodem jsou spory politických stran o složení Národní volební komise
- 27.11. OSN, EU, USA, IGAD a další mezinárodní instituce odsoudily rozhodnutí stávajícího parlamentu o šestém prodloužení svého mandátu a vyzvaly vládu, aby uspořádala volby do nového parlamentu již v r. 2020

SOMÁLSKO

- 1.1. puntlandské úřady zveřejnily seznam 66 členů Sněmovny reprezentantů Puntlandu, které na základě klanového principu vybrali kmenoví náčelníci a další autority
- 4.1. členové Sněmovny reprezentantů Puntlandu zvolili ve 2. kole svým předsedou Abdikahina Mohamed AHMED-a „Dhoobo-Dhareed“, který získal podporu 43 poslanců, zatímco pro jeho protikandidáta Abdi Jamal Osman Mohameda hlasovalo 23 poslanců; místopředsedou Sněmovny byl zvolen Abdiaziz ABDULLAHI
- 8.1. ve 3. kole byl prezidentem státu Puntland zvolen Saeed Abdullahi MOHAMED „Deni“, který získal podporu 34 poslanců, zatímco jeho soupeře Assada Osmana Abdullahi „Diyaano“ volil 32 poslanci (inaugurace se konala téhož dne); ve 2. kole získal Assad Osman Abdullahi „Diyaano“ 31 hlas, Saeed Abdullahi Mohamed „Deni“ 29 hlasů a Farah Ali Shire Jama 9 hlasů, zatímco v 1. kole se zúčastnilo volby 21 kandidátů a účastníci 2. kola v něm obdrželi 19 (Deni), 17 (Diyaano) a 9 (Jama) hlasů; z 11 uchazečů byl viceprezidentem ve 3. kole zvolen Ahmed Elmi OSMAN „Karaash“ se 47 hlasy, zatímco Abdi Qawd „Goddan“ získal 19 hlasů
- 11.1. premiér jmenoval 11 členů zvláštního výboru pro ochranu veřejného majetku, zejména státní půdy a vládních budov a zařízení; kromě generálního auditora a generálního prokurátora je ve výboru osm ministrů federální vlády a starosta Mogadiša
- 13.1. nový prezident a viceprezident Puntlandu převzali úřady od svých předchůdců
- 16.1. inaugurace nového prezidenta Jihozápadního státu Abdiazize Hassana MOHAMED-a „Lafta Gareena“ se uskutečnila v hlavním městě Baidoa za účasti mj. i federálního prezidenta Farmaaja a předsedy Sněmovny lidu
- 22.1. prezident federálního státu HirShabelle Mohamed Abdi Ware provedl změny ve vládě tohoto státu
- 26.1. inaugurace prezidenta Puntlandu se mj. zúčastnili i představitelé opozice a bývalí prezidenti Hassan Sheikh Mohamud a Sharif Sheikh Ahmed; prezident Farmaajo při této příležitosti vyzval prezidenty regionálních států k obnově spolupráce mezi nimi a centrální vládou
- 29.1. prezident Puntlandu Said Abdullahi Deni pozval do Garowe na polovinu března prezidenta Farmaaja a prezidenty všech federálních států k jednání o obnově jednoty národa
- 2.2. nový prezident Jihozápadního státu Abdiaziz Hassan Mohamed oznámil složení své vlády s deseti ministry (ministr plánování, mezinárodní spolupráce a

- zahraničního obchodu Ahmed Madow NUUNOW); dalších 10 ministrů jmenoval 13.2.
- 8.2. prezident Farmaajo se zúčastnil závěrečného zasedání Somálského soudního fóra a zdůraznil, že federální vláda podnikla důležité kroky k vytvoření nestranného, nezávislého a důvěryhodného soudnictví a pokračuje v úsilí o reformu soudního systému v zemi
 - 10.2. nový prezident Puntlandu Said Abdullahi Deni představil parlamentu ke schválení svou vládu se 48 členy (ministr plánování, hospodářského rozvoje a mezinárodních vztahů Abdiqafaar ELMI „Hajige“); 12.2. složila vláda slib do rukou předsedy Vrchního soudu Dr. Yusufu Hajji Noora
 - 16.2. parlament státu Puntland schválil poměrem hlasů 61:0 při dvou abstencích složení vlády prezidenta Deniho
 - 20.2. prezident Farmaajo odvolal svou účast na setkání s prezidentem Somalilandu Muse Bihi Abdim, které v Addis Abebě uspořádal etiopský premiér Abiy Ahmed v zájmu zahájení rozhovorů na nejvyšší úrovni; somálský prezident v zásadě souhlasí s takovým jednáním, je však třeba dohodnout formát a místo takového jednání a úlohu třetích stran
 - 27.2. jak oznámil jeho předseda Abdikadir Sharif Shekhuna Maye, schválilo Shromáždění Jihozápadního státu poměrem hlasů 123:1 složení vlády prezidenta Laftagareena
 - 6.3. v Nairobi proběhlo jednání prezidentů Somálska a Keni, zprostředkované etiopským premiérem Abiyem, o řešení diplomatického sporu kolem společné hranice obou zemí a těžby plynu ze sporného území
 - 7.3. jednání prezidentů Somálska a Keni o řešení hraničního sporu skončila neúspěchem, protože Somálsko spoléhá na rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora
 - 11.-13.3. premiér Kheyre jednal v Kismaayu s prezidentem Jubalandu Madobem o obnovení spolupráce mezi federální vládou a tímto členským státem
 - 20.3. vedoucí představitelé zpochybnili odchod jednotek keňských sil obrany (KDF) ze základen Bardera, Busar a El Adde v rámci stahování Keni ze Somálska, což usnadnilo úspěchy islamistických milic al-Šabáb ve státu Jubaland
 - 20.3. ministr vnitra a usmíření Abdi Mohamed Sabrie vyloučil odklad voleb prezidenta v Galmudugu o tři roky, jak je 17.3. ohlásila místní administrativa, kterou vyzval k urovnání vnitřních politických sporů a ke spolupráci na rozvoji státu
 - 21.3. vláda schválila Plán národního smíření na obnovení míru v celé zemi a její opětovnou integraci
 - 22.3. poté, co se prezident Mohamed Farmaajo nedohodl se svým keňským partnerem na mimosoudním řešení sporu o šelfové vody při společné hranici obou zemí, vláda potvrdila, že si počká na rozhodnutí sporu Mezinárodním soudním dvorem v Haagu
 - 24.3. prezident Jubalandu Ahmed Mohamed Islam „Madobe“ jmenoval 7-člennou Volební a hraniční komisi, která má připravit červencové volby nového prezidenta tohoto státu
 - 27.3. RB OSN přijala rezoluci č. 2461 (2019) o prodloužení mandátu mise OSN UNSOM do 31.3.2020
 - 27.3. prezident Mohamed Farmaajo oficiálně otevřel 5. zasedání Sněmovny lidu
 - 30.3. byla odložena první schůze Sněmovny lidu, protože se nesešel dostatečný počet poslanců kvůli bojkotu opozice, která nesouhlasí s jeho programem

- 30.3. prezident Farmaajo provedl změny ve velení Somálské národní armády (SNA), s tím, že zástupcem jejího vrchního velitele se stal Abdí Mohamed HASSAN, velitelem pozemních sil Odawaa Yusuf RAGEH, velitelem námořnictva admirál Abbas Amin ALI; změny mají napomoci účinnosti boje SNA proti teroristickým útokům al-Šabábu
- 30.3. guvernér Banadiru a starosta Mogadiša Abdirahman Omar Osman vyhlásil nad městem výjimečný stav, aby zlepšil bezpečnost jeho obyvatel
- 1.4. za účasti předsedy vlády bylo slavnostně zahájeno 5. zasedání Senátu
- 1.4. již podruhé byla odložena první schůze Sněmovny lidu kvůli nedostatečnému počtu přítomných poslanců (schůze se za účasti 156 poslanců sešla 3.4.)
- 5.4. vláda jmenovala guvernérem Centrální banky Somálska Abdirahmana Mohameda ABDULLAHI-ho
- 7.4. premiér Kheyre jmenoval tři nové členy kabinetu: ministrem ústavních záležitostí bude Salah Ahmed JUMA, ministrem práce a sociálních věcí Sadiq Hirsi WARFA a ministryní energetiky a vodního hospodářství Fowziya Mohamed SHEIKH
- 8.4. v hlavním městě Puntlandu Garowe se sešel 5. parlamentní summit za přítomnosti předsedů federálního a všech regionálních parlamentů; za předsednictví prvního místopředsedy Sněmovny lidu Abdalla Awada se třídní konference zaměřila na podporu vzájemné spolupráce
- 22.4. přes sto opozičních politiků se sešlo v Nairobi (Keňa), aby vypracovalo strategii proti případnému pokusu současné vlády o prodloužení svého mandátu za r. 2020 pod záminkou nemožnosti uspořádat mírové parlamentní volby a zajistit bezpečnost voličů
- 29.4. v Mogadišu byla zahájena dvoudenní mezinárodní konference o boji proti násilnému extremismu, které se zúčastní státní úředníci, diplomati a bezpečnostní experti z 57 zemí Organizace islámské spolupráce
- 1.5. z důvodu názorových sporů s ostatními členy vlády odstoupil ministr informací Dahir Mohamud Gelle
- 2.5. vláda Puntlandu z technických důvodů odložila do 5.5. poradu federální vlády s vládami federálních států o ukončení politických sporů mezi nimi
- 5.5. v Garowe bylo zahájeno konzultační fórum mezi federální vládou a pěti členskými státy, které se zabývá rozdílnými pohledy federace a jejích členů na sdílení zdrojů, plán národní bezpečnosti a nadcházející parlamentní volby v r. 2020; kromě somálského prezidenta Mohameda Abdullahi Farmaaja a prezidentů členských států se fóra zúčastní i předseda vlády Hassan Ali Kheyre a guvernér Banadiru a starosta Mogadiša Abdirahman Omar Osman
- 16.5. na poradě v Garowe odmítl prezident Farmaajo návrhy na odložení prezidentských voleb v Jubbalandu a Galmudugu a s tím spojené prodloužení mandátu stávajících prezidentů, tak jak odmítá odložení voleb na celostátní úrovni
- 25.5. prezident Puntlandu jmenoval novým guvernérem oblasti Mudug Ahmeda Muse NUR-a, stejně jako jeho dva zástupce
- 27.5. ministerstvo vnitra, federálních záležitostí a usmíření vydalo návrh směrnic pro konání voleb v jednotlivých federálních státech, které by mohly vést k jejich zpoždění v Galmudugu a Jubbalandu
- 28.5. Puntland přerušil veškeré styky s federální vládou v oblasti revize ústavy, přípravy federálních voleb v r. 2020 a národní bezpečnosti, protože federace podle něj nedodržuje zásady pro rozdělování státních příjmů a relokaci zdrojů a nekoordinuje svou politiku v těchto oblastech s regionálními státy

- 31.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2472 (2019), která odsouhlasila snížení počtu mírových sil AU AMISOM o 1 tisíc příslušníků do 28.2.2020 tak, aby do r. 2021 mohly předat kontrolu území výhradně somálským ozbrojeným silám; současně autorizovala členské státy AU k umístění mise AMISOM do 31.5.2020
- 17.6. USA oznámily znovuotevření stálé mise Agentury pro mezinárodní rozvoj (USAID) v Somálsku 28 let po jejím uzavření 5.1.1991
- 19.6. federální vláda vyzvala vedení federálního státu Galmudug, aby uskutečnilo volby v plánovaném termínu, tedy nejpozději do 4.7.
- 23.6. protože 4.7. končí funkční období prezidenta Galmudugu Ahmeda Duale Gelle „Haafa“, přijel 22.6. do hlavního města státu federální ministr vnitra, federálních záležitostí a usmíření Abdi Mohamed Sabriye, aby ho přesvědčil o nutnosti konání voleb nového prezidenta v plánovaném termínu; prezident Haaf ale před ním z Dhusamarebu utekl s vojenskou kolonou a nejbližšími ministry
- 24.6. do Dhusamarebu přijel premiér Kheyre, aby podpořil svého ministra vnitra v jednání s úřady Galmudugu o uspořádání prezidentských voleb příští měsíc
- 25.6. prezident Farmaajo slíbil posílení systému federalismu při zajišťování jednoty národa, stejně jako úzkou spolupráci ústřední vlády s úřady federálních států při výstavbě silné země
- 26.6. v rozhovorech s premiérem federální vlády Kheyrem ve městě Adado galmudugský prezident Haaf potvrdil, že prezidentské volby se v Galmudugu uskuteční v prvním červencovém týdnu
- 30.6. ministerstvo zahraničí si předvolalo keňského velvyslance a předalo mu protest proti oficiálnímu označování jeho integrální součástí Somaliland za samostatný stát, s nímž dokonce Keňa uzavřela dohodu o otevření diplomatických misí v Hargeise a Nairobi
- 4.7. země přerušila diplomatické styky s Guineou, jako druhou zemí, která uznala Somaliland za nezávislý stát
- 5.7. za účasti předsedy federální vlády Hassana Ali Kheyreho a předsedy vlády Galmudugu a vůdce Ahlu Sunna Waljama'a Dr. Sheikha Mohameda Shakira Ali Hassana byl v Dhusamarebu zahájen proces začleňování příslušníků milicí ASWJ do bezpečnostních sil Somálské republiky; aktu byli přítomni zástupci AMISOM a IGAD, kteří tento proces ocenili
- 12.7. útok al-Šabábu na hotel v Kismaayu, kde místní kmenoví vůdci a politici jednali o přípravě voleb v Jubbalandu, vyvolal velký odpor mezinárodního společenství
- 17.7. federální vláda jmenovala 12-členný technický smírčí výbor, který zorganizuje v Dhusamarebu konferenci o usmíření mezi různými politickými skupinami v Galmudugu před plánovanými volbami regionálních orgánů
- 26.7. Nezávislá hraniční a volební komise Jubbalandu (JIBEC) ukončila proces registrace kandidátů na prezidenta s tím, že volby se může zúčastnit sedm kandidátů, zatímco 12 dalších zaregistrováno nebylo
- 27.7. prezident federálního státu Jubbaland Sheikh Madobe pohrozil ukončením spolupráce s federální vládou, kterou obvinil z manipulování místních voleb poté, co prezident Farmaajo odmítl potvrdil 60 členů Rady kmenových vůdců, předložených Jubbalandskou volební komisí, neboť zahrnuje i osoby neproověřené bezpečnostními orgány, jak vyžaduje zákon; Rada má vybrat maximálně 225 kandidátů na 75 mandátů Státního shromáždění, tedy regionálního parlamentu, které má 24.8. zvolit nového prezidenta

- 29.7. prezident Jubbalandu Madobe odmítl přijmout etiopskou delegaci, která přijela do Kismaaya zprostředkovat ve sporu s federální vládou o zákonnost volebního procesu v tomto federálním státě
- 31.7. prvním z jubbalandských kmenových stařešinů, který byl zabit milicemi al-Šabáb, se stal Suldan Rashid Dhure Omar, protože se nadále zúčastnil volebního procesu a nedbal vyhrůžky al-Šabáb, aby všichni kmenoví náčelníci do 45 dní opustili regionální radu, která vybírá kandidáty do místního parlamentu, jinak budou zabití
- 1.8. následkem bombového útoku sebevražedné atentátnice na úřad starosty Mogadiša 24.7. zemřel starosta hlavního města a guvernér Banadiru Abdirahman Omar Osman
- 2.8. na bezpečnostní konferenci v Galmudugu, které předsedal federální premiér Hassan Ali Kheyre, byly podepsány dokumenty o praktickém předání velení bezpečnostním silám ve státě z místních na ústřední orgány, které mají nadále odpovídat za bezpečnost ve státě; toto opatření je součástí vnitropolitické dohody o rozdělení politické moci ve státě z minulého roku, jak potvrdil šéf místního kabinetu a předseda ASWJ Sheikh Mohamed Shakir Hassan
- 5.8. v Dhusamaarebu měla být podle původních předpokladů zahájena sedmidenní konference o usmíření v Galmudugu, z organizačních důvodů však byla přeložena na 17.8.
- 6.8. zástupce Mezivládního úřadu pro rozvoj (IGAD) v Somálsku Mohamed Ali Guyo vyzval kandidáty na úřad prezidenta ve státu Jubbaland, aby parlamentní i prezidentské volby byly svobodné, čestné a transparentní a aby volební komise pracovala nestranně a důvěryhodně
- 7.8. odmítnutí kandidáti na úřad prezidenta Jubbalandu se spojili do tzv. Svazu pro změnu ve státě Jubbaland a požadují na státních orgánech, aby zajistily svobodné, férové a transparentní prezidentské volby, aby se volby konaly na neutrálním místě pod správou OSN, za dohledu jednotek AMISOM nad jejich bezpečností a za přítomnosti zástupce federální vlády a mezinárodních pozorovatelů (jde o tyto kandidáty: Dr. Mohamed Ibrahim Shakuul, Abdulkadir Ali Sharray, Salah Ahmed Hussein, Adam Afey Mahmoud, Abdi Oman Esse, Abdalla Ibrahim Afwaranle, Abdirahman Mohamed Jibril, Dr. Mohamed Yusuf Aw Dahir, Ali Jamaa Hussein, Mohamed Ali Yusuf, Sayid Saahid Sayid a Dr. Mohamed Yusuf Duale)
- 8.8. Národní nezávislá volební komise zahájila za podpory mise AU AMISOM vzdělávací a vysvětlující kampaň mezi obyvatelstvem k všeobecným, přímým a rovným volbám 2020/2021 podle principu jedna osoba-jeden hlas
- 8.8. OSN, IGAD, AMISOM, USA a další zahraniční partneři Somálska vyzvali Jubbalandskou nezávislou volební a hraniční komisi (JIBEC) k zajištění transparentních, spravedlivých a důvěryhodných voleb orgánů ve federálním státě Jubbaland
- 11.8. o zákrok při přípravě voleb v Jubbalandu požádala OSN skupina kmenových stařešinů sdružených v tzv. Jubbalandské radě starších, aby nedošlo k maření a odkladu voleb, jakož i k zostření politické situace; ačkoliv je řádně registrovala federální vláda, místní volební komise JIBEC je z účasti na volebním procesu vyloučila pro údajnou korupci
- 12.8. předseda JIBEC Dr. Hamza Abdi Barre odmítl výzvy OSN a dalších k vyjasnění volebních procedur s tím, že k 26.7. bylo zaregistrováno sedm kandidátů a jejich počet je tak konečný (Sheikh Ahmed Islam Madobe, Mohamed Omar Gedi, Mohamed Abdulle Magan, Anab Mohamed Dahir, Abdi Hiis Udan,

- Ahmed Abdi Abdi a Abdirahman Ahmed Rabi); kandidát preferovaný federální vládou Mohamoud Mohamed Omar tak zaregistrován nebyl
- 12.8. IGAD odsoudil skupinu opozičních kandidátů na jubbalandského prezidenta, spojených v tzv. Změně pro Jubbaland, kteří oznámili, že mají novou vlastní volební komisi se 12 členy, která stanovila nové termíny voleb a začne s výběrem poslanců; protože právoplatnou komisi již podle zákona jmenoval prezident Madobe a byť je JIBEC ve sporu s federální vládou ve věci výběru kmenových stařešinů, kteří budou volit poslance, jmenování nové volební komise je ilegální
 - 13.8. zástupce OSN v Somálsku James Swan vyzval federální vládu, aby ve volebním procesu v Jubbalandu postupovala v souladu se zákonem a zabránila konfliktu, jak požaduje IBEC; nadřazenost místních jubbalandských předpisů při volbě místních orgánů před zákony federálními tak posiluje pozici stávajícího prezidenta a zvyšuje jeho naděje na znovuzvolení
 - 13.8. Svaz 12 opozičních prezidentských kandidátů Za změnu Jubbalandu zveřejnil seznam 75 členů místního Státního shromáždění, opoziční k seznamu již ohlášenému JIBEC; je mezi nimi 21 zástupců kmene Kumade (Darod), 19 z kmene Marehan, 10 z kmene Mirifle, 7 z kmene Hartli, 6 z kmene Hawiye, 4 z kmene Dir, 1 z kmene Lelakase a sedm dalších z nesomálsky hovořících a menších kmenů
 - 14.8. poté, co jak stávající prezident Madobe, tak koalice prezidentských kandidátů Za změnu Jubbalandu paralelně potvrdili členy svých nových regionálních parlamentů, JIBEC vyhlásila harmonogram regionálních voleb s tím, že předseda Státního shromáždění bude volen 17.8. a prezident 19.8., tedy pět dní před původním termínem; zatímco OSN, AU, IGAD a další mezinárodní organizace vyzvaly 15.8. ke klidu a míru, jakož i transparentnímu průběhu voleb, federální vláda varovala, že výsledky voleb odmítne, nebudou-li provedeny v souladu s pokyny jejího ministerstva vnitra
 - 16.8. úřady v Jubbalandu ustoupily tlaku mezinárodní komunity, aby uvolnily volební pravidla tak, že umožní registraci více kandidátům; nyní budou mít kandidáti, kteří nebyli zaregistrováni k 26.7., tři dny na doručení své přihlášky JIBEC k posouzení a termín volby prezidenta se z 19.8. posouvá na 22.8. (vyhlášení JIBEC se však nezmiňuje o osudu konkurenčního paralelního parlamentu, jmenovaného 14.8. opozičními skupinami)
 - 17.8. podle ministra vnitra a federálních záležitostí Abdi Mohameda Sabriyi prohlásila federální vláda volbu nového Státního shromáždění Jubbalandu za neplatnou, protože volební proces porušoval federální ústavu a volební zákon, zejména když kmenoví stařešinové, kteří vybírali poslance, nebyli k tomu oprávnění, protože nejsou registrováni ve vládním rejstříku
 - 17.8. mezitím členové Státního shromáždění, kteří 14.8. složili přísahu do rukou stávajícího prezidenta Madobeho, zvolili svým předsedou Sheikha Abdi Mohameda ABDIRAHMANA, který svého protikandidáta Husseina Shinowa porazil poměrem hlasů 55:18, a jeho zástupce Adana KHALIFA a Abdi BALEYE, čímž uvolnili cestu k volbě prezidenta; konkurenční Státní shromáždění zvolené zastánci svazu Za změnu Jubbalandu ustavilo svým předsedou Ibrahima Nur HASSANA
 - 19.8. JIBEC oznámila, že prezidentské volby budou pokračovat 22.8. přes snahu OSN pozastavit je a jejího reprezentanta v Mogadišu Jamese Swana nařkla ze zkreslování informací a vyzvala ho, aby se omluvil lidu Jubbalandu

- 19.8. ve snaze zvrátit zmanipulovaný proces volby nového prezidenta v režii dosavadní hlavy státu Madobeho, usilujícího o opětovné znovuzvolení, vyžádala si federální vlády zákrok etiopských jednotek v rámci mise UNSOM proti jubbalským ozbrojeným silám na letišti v Kismaayu, které zase podporují keňské ozbrojené síly v rámci stejné mise
- 21.8. před Státním shromážděním Jubbalandu vystoupili se svými předvolebními projevy čtyři kandidáti, kteří se rozhodli ucházet se o úřad prezidenta: Ahmed Mohamed Islam „Madobe“, Anab Mohamed Dahir, Mohamed Omar Gedi a Mohamoud Mohamed Omar
- 21.8. jubbalské ozbrojené síly obsadily všechny vstupy do hlavního města Kismaayo a úřady nařídily uzavření vzdušné, pozemní i námořní hranice státu do 23.8., tj. den po plánovaných volbách prezidenta
- 22.8. prezidentem Jubbalandu byl podle očekávání znovu zvolen Ahmed Mohamed ISLAM „Madobe“, pro kterého hlasovalo 56 ze 74 přítomných poslanců Státního shromáždění, za ním se umístili Anab Mohamed Darir (17 hlasů), Mohamoud Mohamed Omar (1 hlas) a Mohamed Omar Gedi (žádný hlas); přestože federální vláda již dopředu ohlásila, že výsledek volby odmítne z důvodu nelegálního postupu výběru kandidátů i členů parlamentu z hlediska ústavy Somálské federativní republiky, Madobe krátce po svém zvolení složil ústavní slib a ujal se funkce na další čtyři roky
- 22.8. Státní shromáždění zvolené přívrženci svazu Za změnu Jubbalandu paralelně zvolilo novým prezidentem Jubbalandu Abdirashida Mohameda HIDIG-a
- 22.8. prezident Farmaajo jmenoval novým starostou Mogadiša a guvernérem oblasti Banadir Omara Mohamuda MOHAMED-a „Filish“
- 22.8. novým velitelem Somálské národní armády byl jmenován generál Odawaa Yusuf RAAGEH (velení převzal 28.8.), vrchním velitelem policie generál Abdi Hassan MOHAMED „Hajar“ a náčelníkem zpravodajské služby NISA Fahad YASSIN
- 22.8. v Dhusamarebu skončila jednání o přípravě konference o usmíření ve státě Galmudug, která měla být zahájena 17.8., ale z organizačních důvodů byla posunuta na 5.9.
- 23.8. odpůrci opětovně zvoleného prezidenta Jubbalandu Madobeho zvolili třetím „prezidentem“ jeho politického rivala a bývalého spolubojovníka a spoluzakladatele milicí Ras Kamboni Abdinasira SERAAR-a
- 27.8. Ahlu Sunna Waaljama'a označila za neplatnou dohodu s federální vládou o zapojení příslušníků svých milicí do Somálské národní armády, když federální vláda rozmístila své vojenské jednotky v hlavním městě Galmudugu Dhusamarebu – baště ASWJ – z obav o bezpečnost účastníků připravované konference o usmíření; o některých jejích velitelích ASWJ tvrdí, že jsou bývalými příslušníky al-Šabábu, se kterým ASWJ dlouhodobě bojuje
- 1.9. ministr bezpečnosti Jubbalandu Abdirashid Hassan Abdi Nur „Janan“ byl zatčen v Mogadišu poté, co byl obviněn z vážných zločinů; zatímco jubbalská vláda proti němu protestovala, zatčení přivítala lidsko-právní organizace Amnesty International
- 4.9. za účasti předsedy federální vlády Kheyreho měla být v Dhusamarebu zahájena konference o usmíření politických sil v Galmudugu, která předchází parlamentním a prezidentským volbám a vytvoření jednotného Státu Galmudug; již potřetí však byla odložena, tentokrát na 9.9.

- 5.9. Rada míru a bezpečnosti AU vyzvala Somálsko a Keňu k vyřešení sporu o námořní hranici vzájemným jednáním poté, co Mezinárodní soudní dvůr v Haagu jednání o tomto sporu odložil na žádost Keni o 1 rok
- 7.9. bylo oznámeno, že jeden z odmítnutých kandidátů na úřad prezidenta Jubbalandu, Abdalláh Ahmed Ibrahim, se obrátil na soud se stížností, že místní volební komise JIBEC při odmítnutí jeho kandidatury nepostupovala podle jubbalandské ústavy a v rozporu s ní i byla zřízena; je to poprvé, kdy proti volbě prezidenta nějakého federálního státu podal někdo stížnost k soudu
- 9.9. V Dhusamarebu byla za účasti premiéra Kheyreho zahájena konference místních politických a kmenových vůdců o usmíření a vytvoření společné správy ve federálním státě Galmudug
- 16.9. na závěr konference o usmíření, jemuž předsedal, oznámil federální prezident Farmaajo, že začal proces přípravy ústavy sjednocené správy Galmudugu; jednotlivé kmeny se dohodly na společné práci při formování jednotné regionální vlády, za kterou budou odpovídat federální orgány země
- 19.9. v Dhusamarebu podepsalo 5 000 bojovníků milicí Ahlu Sunna Waaljama'a kontrakt se Somálskou národní armádou
- 26.9. plánovaná inaugurace nově zvoleného prezidenta Jubbalandu byla odložena na neurčito s ohledem na spor s federální vládou
- 27.9. v projevu na VS OSN odmítl prezident Farmaajo nabídku prezidenta Keni na řešení hraničního sporu o šelfová ropná pole, byť se 24.9. dohodli na normalizaci vztahů mezi oběma zeměmi
- 30.9. jeden z vyřazených kandidátů na úřad prezidenta Jubbalandu Abdallah Ahmed Ibrahim zahájil petici proti znovuzvolení Sheikha Ahmeda Islama „Madobeho“ a chce se odvolat k Východoafrickému soudnímu dvoru, protože nedůvěřuje somálským soudům, že jeho stížnost spravedlivě posoudí; v petici si stěžuje na federální vládu, protože v rozporu s ústavou zasahovala do volebního procesu, na jubbalandskou vládu, která nerespektovala ústavu při sestavování Nezávislé volební a hraniční komise (JIBEC), na JIBEC samotnou pro stanovení nesplnitelných podmínek pro registraci kandidátů a na keňskou vládu, která gratulovala Madobemu k vítězství ještě před zveřejněním konečných výsledků hlasování. Rovněž si petent stěžuje, že sedm členů JIBEC vybral prezident (a jeden z kandidátů) Madobe v rozporu se čl. 93, odst. 4 jubbalandské ústavy, která požaduje, aby je vybralo příslušné ministerstvo a schválilo Státní shromáždění
- 1.10. zástupci 50 zemí se sešli v Mogadišu na mezinárodní konferenci o partnerství se Somálskem (Somalia Partnership Forum), vč. představitelů OSN a AU; soustředí se na spolupráci v oblasti sociálního rozvoje, hospodářství, bezpečnosti, policie a spravedlnosti
- 6.10. federální ministerstvo vnitra vydalo pokyny pro konání nových parlamentních a prezidentských voleb ve federálním státě Jubbaland, protože ty uskutečněné v srpnu t.r. byly nezákonné a nejsou tedy platné
- 7.10. vláda Jubbalandu prohlásila záměr federální vlády uspořádat nové volby parlamentu a prezidenta za nezákonný
- 9.10. prezident Galmudugu Ahmed Haaf jmenoval 13-členný technický tým pro přípravu parlamentních a prezidentských voleb
- 10.10. prezident Farmaajo jmenoval velitelem pozemních ozbrojených sil brigádního generála Abdihamida Mohameda DIRIR-a

- 12.10. při své inauguraci prezidentem Jubbalandu na druhé funkční období prohlásil Ahmed Islam Madobe svou připravenost k jednání s prezidentem Farmaajem a premiérem Kheyrem, vůči nimž není v opozici a jejichž velení uznává
- 17.10. na základě žádosti Keni rozhodl Mezinárodní soudní dvůr o odložení řízení ve věci sporné námořní hranice s Keňou do června 2020; slyšení mělo původně začít 4.11.
- 3.11. na jednání somálské kontaktní skupiny Organizace pro spolupráci islámských zemí (OIC) v Dauhá nabídlo Turecko zprostředkovat jednání Somálska a Somalilandu o usmíření
- 7.11. poměrem hlasů 49:4 při 4 abstencích odvolali členové Sněmovny reprezentantů Puntlandu jejího předsedu Abdihakima Mohameda Ahmeda „Dhoobo-Daareeda“ pro porušování ústavy a pozvání klanových milicí do budovy parlamentu; sesazený předseda totiž podporoval federální vládu v jejím sporu o legitimitu volby jubbalandského prezidenta Madobeho, kterého naopak puntlandský prezident Said Abdullahi Deni podporuje
- 14.11. novým předsedou puntlandského parlamentu byl zvolen Abdirashid Yousuf JIBRIL, který ve 2. kole získal podporu 46 poslanců, zatímco jeho protikandidát Abdi Jamaal Osman Mohamed získal 17 hlasů; v 1. kole vypadl třetí kandidát Ali Ahmed Dhahar
- 15.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2498 (2019), kterou prodloužila embargo na dovoz zbraní, vč. chemikálií na výrobu výbušnin do 15.11.2020, stejně jako mandát Panelu expertů, který dodržování embarga kontroluje, do 15.12.2020
- 16.11. ministr v úřadě prezidenta Jubbalandu Hirsi Jama Ganni se obrátil na OSN, IGAD a mezinárodní společenství se stížností na podvratné akce federální vlády a etiopských jednotek proti územní integritě Somálska a jeho ústavě cestou vydělení oblasti Gedo z federálního státu Jubbaland a odmítáním znovuzvolení Sheikha Ahmeda Islama „Madobeho“ prezidentem
- 18.11. předsedkyně Národní nezávislé volební komise (NIEC) Halima Ismail Ibrahimová oznámila program registrace občanů k účasti na prvních všeobecných volbách s tím, že začne v březnu 2020
- 25.11. prezident odvolal na doporučení předsedy Nejvyššího soudu Baashe Yusufa Ahmeda generálního prokurátora Ahmeda Ali Dahira a jmenoval na jeho místo soudce Nejvyššího soudu Suleimana Mohameda MOHAMUD-a
- 25.11. příslušný technický výbor oznámil harmonogram parlamentních a prezidentských voleb ve státě Galmudug: ověřování tradičních stařešinů (25.-28.11.), volby regionálního parlamentu (29.11.-9.12.), slib poslanců (10.-12.12.), volba prezidenta a viceprezidenta (17.-23.12.)
- 26.11. s odvoláním na obavy o svou bezpečnost se viceprezident Jubbalandu Mohamud Sayyid Adan vydal pod ochranu keňských ozbrojených sil a uprchl do města Mandera na severovýchodě Keni
- 10.12. parlament Puntlandu zbavil hlasy 40 ze 41 přítomných poslanců svého bývalého předsedu Abdihakima Dhoobo Daareeda i poslaneckého mandátu
- 11.12. vůdce Ahlu Sunna Waljama'a Mohamed Shakir a ministr vnitra federální vlády Abdi Sabriye podepsali dohodu, která této umírněné náboženské skupině zajistí 20 míst v novém parlamentu Galmudugu s 89 členy, který má být v tomto měsíci zvolen; současně tím byly ukončeny spory o navrhované rozšíření parlamentu na 200 členů
- 17.12. delegace AU, EU, IGAD a OSN zahájila jednání v Kismaayu o podílu federálního státu Jubbaland na implementaci národních priorit Somálska v r.

- 2020, tj. např. přímých a všeobecných voleb, dokončení federální ústavy, umoření státního dluhu a boje proti hnutí al-Šabáb
- 25.12. poté, co se súfistické hnutí Ahlu Sunna Wal Jama'a dostalo do sporu s technickým výborem pro přípravu voleb a jím stanovenými novými podmínkami pro výběr poslanců regionálního parlamentu Galmudugu, hrozí další odklad voleb poslanců, které měly nově skončit do 30.12. (volba prezidenta pak 5.1.2020); ASWJ nesouhlasí s aplikací těchto podmínek na jeho 20 zástupců, zaručených dohodou s federální vládou a jmenovaných 22.12. z příslušníků 12 subklanů, žijících na území tohoto federálního státu
- 28.12. Sněmovna lidu schválila poměrem hlasů 171:5 při dvou abstencích nový volební zákon, který je zásadním krokem ke všeobecnému hlasování podle principu "jeden člověk – jeden hlas" v parlamentních volbách v r. 2020

Guvernér oblasti Dolní Shabelle Ibrahim Aden ALI

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 5.10. parlamentní volby do Federální národní rady se 40 členy se uskutečnily za účasti 34,81 % z 337.738 členů volebního kolegia
- 6.11. Nejvyšší rada federace zvolila prezidentem opět šajcha CHALÍFU ibn Zajída ibn Sultána Al-Nahajjána /Sheikh Khalifa ibn Zaid ibn Sultan al Nahayan/, který se téhož dne ujal funkce
- 14.11. předsedou Federální národní rady byl zvolen Saqr GHOBASH

SRÍ LANKA

- 4.1. úřad nastoupili noví guvernéri provincií Centrální (Satendra Maithri GUNARATNE), Východní (M.L.A.M. HIZBULLAH), Severní Centrální (Sarath EKANAYAKE), Severní Západní (Peshala Jayaratna BANDARA) a Západní (Azath SALLEY)
- 7.1. úřad guvernéra Severní provincie nastoupil Suren RAGHAVAN, guvernérem provincie Sabaragamuwa se stal Dhamma DISSANAYAKE a provincii Uva bude nadále řídit guvernér Rajith Keerthi TENNAKOON
- 9.1. Rajith Keerthi TENNAKOON složil slib jako guvernér Jižní provincie, jejíž guvernér Marshal PERERA jej vystřídal v pozici guvernéra provincie Uva
- 22.4. v souvislosti se sérií sebevražedných atentátů na křesťany na Boží hod Velikonoční vyhlásil prezident Sirisena v zemi výjimečný stav
- 3.6. odstoupili guvernéri Západní (Azath Salley) a Východní (M.L.A.M. Hizbullah) provincie, které nahradili A.J.M. MUZAMMIL (4.6.) a Shan WIJAYALAL DE SILVA (5.6.)
- 5.8. do svých funkcí nastoupili guvernéri Centrální (Rajith Keerthi TENNAKOON) a Jižní (Hemal GUNASEKARA) provincie a provincie Uva (Satendra Maithri GUNARATNE)
- 16.11. v prezidentských volbách byl za účasti 83,72 % registrovaných voličů zvolen novým prezidentem Nandasena Gotabhaya RAJAPAKSE, pro kterého hlasovalo 52,25 % voličů (inaugurace 18.11.); za ním se umístili Sajith Premadasa (41,99 %), Dissanayaka Mudiyanse Anura Kumara Dissanayaka (3,16 %), Mahesh W. Senanayake (0,37 %), Mahamood Lebbe Alim Mohamed Hizbullah (0,29 %), Ariyawansa Dissanayake (0,26 %), Ajantha Wijesinghe Perera (0,21 %), Rohan Pallewatte (0,19 %), Siripala Amarasinghe (0,12 %), Warnakulasuriya Milroy Surgeus Fernando (0,10 %), Mahalingam Kanagalingam Shivajilingam (0,09 %), Battamarulle Seelarathana (0,09 %), Ajantha de

Zoysa (0,09 %), Anurudha Polgampola (0,08 %), Namal Rajapaksa (0,07 %), Jayantha Ketagoda (0,07 %), Duminda Nagamuwa (0,06 %), Apareke Punnananda (0,06 %), Subramaniam Gunaratnan (0,06 %), Panagoda Don Prince Solomon Anura Liyanage (0,05 %), K. Piyasiri Wijenayake (0,04 %), Aruna de Zoysa (0,03 %), Rajiva Wijesinha (0,03 %), Illiyas Idroos Mohamed (0,03 %), Siritunga Jayasuriya (0,03 %), Sarath Kerthirathna (0,03 %), Sarath Manamendra (0,03 %), Pani Wijerisiwardene (0,02 %), Ashoka Wadigamangawa (0,02 %), A.H.M. Alavi (0,02 %), Saman Perera (0,02 %), Priyantha Edirisinghe (0,02 %), Samaraweera Weerawani (0,02 %), Bedde Gamage Nandimithra (0,01 %) a Samansiri Herath (0,01 %), odmítnutých hlasů bylo 1,01 %

- 20.11. odstoupil předseda vlády Wickremasinghe, nový prezident jmenoval jeho nástupcem svého bratra Mahindu RAJAPAKSE-ho (úřad převzal 21.11.)
- 21.11. jmenování noví guvernéři Centrální provincie (Lalith U GAMAGE), Severozápadní provincie ((A.J.M. MUZAMMIL), provincie Sabaragamuwa (Tikiri KOBBEKADUWA), Jižní provincie (Willie GAMAGE), provincie Uva (Raja COLLURE) a Západní provincie (Seetha ARAMBEPOLA), kteří se téhož dne ujali svých funkcí
- 22.11. jmenována nová vláda (MZV Dinesh GUNAWARDENE)
- 4.12. guvernérem Východní provincie byl jmenován Anuradha YAHAMPATH, zatímco guvernérem Severní centrální provincie Tissa VITHARANA; oba se funkce ujali téhož dne
- 30.12. úřad guvernéra Severní provincie převzal P.S.M. CHARLES

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 9.11.2018 novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Laurent NGONBABA
- 24.1. v Chartúmu byly pod patronátem AU zahájeny mírové rozhovory mezi vládou a rebely ze 14 ozbrojených skupin, které mají zabránit návratu občanské války
- 31.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2454 (2019), kterou do 31.1.2020 obnovila opatření embarga a sankcí a do 29.2.2020 prodloužila mandát Panelu expertů, dohlížejících na jejich dodržování
- 2.2. zástupce mise OSN MINUSCA a komisař AU Smail Chergui oznámili, že na jednání v Chartúmu uzavřela vláda mírovou dohodu se 14 ozbrojenými vzbouřeneckými skupinami, kterou 5.2. v Chartúmu oficiálně podepsal středoafriický prezident Faustin Touadera za přítomnosti súdánského prezidenta Bašíra a komisaře Cherguiho
- 22.2. odstoupil předseda vlády Simplicie Mathieu Sarandji
- 25.2. novým předsedou vlády byl jmenován Firmin NGRÉBADA, který se funkce ujal 27.2.
- 3.3. jmenována nová koaliční vláda (MZV Sylvie BAÏPO-TEMON)
- 4.3. protože ze 14 vzbouřeneckých skupin, které podepsaly dohodu z Chartúmu, není v koaliční vládě vůbec zastoupeno šest milicí, tři ozbrojené skupiny stáhly svou podporu mírové dohodě z Chartúmu, mezi nimi Demokratická fronta středoafriického lidu (FDPC) a Vlastenecké hnutí Střední Afriky (MPC)
- 15.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2499 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN MINUSCA do 15.11.2020

SÚDÁN

- 29.1. náčelník Služby bezpečnosti a zpravodajství Salah Ghosh nařídil propuštění přes tisíce lidí, vč. představitelů politické opozice, kteří od prosince 2018 žádají na demonstracích odchod prezidenta Bašíra z úřadu
- 7.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2455 (2019), kterou prodloužila mandát Panelu expertů dohlížejících na plnění embarga a sankcí do 12.3.2020
- 22.2. v reakci na několik týdnů trvající protivládní demonstrace vyhlásil prezident Omar al-Bašír na celém území státu a na období 1 roku výjimečný stav, rozpustil federální vládu (s výjimkou pěti ministrů, vč. MZV) a odvolal guvernéry všech 18 států, které nahradil příslušníky bezpečnostních sil; současně požádal parlament, aby odložil jednání o ústavních změnách, které mu měly umožnit ucházet se o funkci prezidenta na další období
- 23.2. jmenována přechodná vláda v čele s Mohamedem Tahirem AYALA-ou (MZV Mohamed Ahmed AL-DIRDIRI); ministr obrany Awad Ibn AWOOF byl současně jmenován prvním viceprezidentem (24.2. se vláda složením slibu ujala funkce)
- 11.3. jak oznámil jeho místopředseda Ahmed At-Tijani, zkrátilo Národní shromáždění o šest měsíců výjimečný stav, vyhlášený prezidentem Bašírem 22.2. na 12 měsíců
- 13.3. prezident jmenoval definitivní vládu premiéra Ayaly (MZV Mohamed Ahmed AL-DIRDIRI), která se funkce ujala 14.3.
- 11.4. 1. viceprezident a ministr obrany generálporučík Awad Mohamed Ahmed IBN AUF oznámil jménem 10-členné Nejvyšší rady ozbrojených sil (*High Council of the Armed Forces*), které předsedá, sesazení a zatčení prezidenta Umara al-Bašíra, rozpuštění parlamentu a federální vlády, jakož i zrušení ústavy; současně vojenská rada vyhláší tříměsíční výjimečný stav a zákaz vycházení a slíbje uspořádání voleb po skončení dvouletého přechodného období, po které bude vládnout zemi a připraví novou ústavu
- 12.4. na nátlak pokračujících protestů obyvatelstva vůdce převratu a bývalý Bašírův 1. viceprezident a ministr obrany generál Awad Ibn Auf odstoupil a svým nástupce v čele Nejvyšší rady označil generálporučíka Abdela Fattah Abdelrahmana BURHAN-a
- 12.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2465 (2019), kterým prodloužila mandát mise OSN v oblasti Abyei UNISFA do 15.10.2019 ve zúženém rozsahu
- 16.4. Rada míru a bezpečnosti AU dala vojenské radě 15-denní ultimátum, dokdy má moc předat civilisty vedenému orgánu veřejné moci, jinak bude země vyloučena z AU
- 19.4. Nejvyšší rada ozbrojených sil se přejmenovala na Prozatímní vojenskou radu (*Transitional Military Council*) a dohodla se s protestujícími, zastupovanými Sdružením súdánských odborníků, že 21.4. jmenují z civilních osob složení nejvyššího orgánu státní moci, který ji nahradí v řízení země
- 23.4. pod vedením předsedy AU a egyptského prezidenta dali prezidenti sedmi afrických států na setkání v Káhiře vojenské radě více času na zavedení civilní správy a uskutečnění demokratických reforem
- 25.4. tři členové Prozatímní vojenské rady – generál Omar Zain Al-Abideen, generál Jalal al-Deen Al-Sheikh a generál Al-Tayeb Babakr Ali Fadeel – označovaní protestujícími za tvrdé islamisty a přívržence svrženého prezidenta Bašíra, odstoupili ze své funkce; přesto protesty pokračovaly tzv. Pochodem milionů, mj. i s poukazováním na skutečnost, že v radě setrvává její místopředseda

- generál Mohamed Hamdan Dagalo, bývalý velitel milicí „Janjaweed“, obviněných z genocidy během konfliktu v Dárfúru, který začal r. 2003
- 27.4. představitelé Prozatímní vojenské rady a opozice, reprezentované Silami pro svobodu a změnu (FFC) a Sdružením súdánských odborníků, se dohodli na vytvoření společné civilně-vojenské rady, která povede zemi v přechodném období po svržení autokratické vlády prezidenta Bašíra; dohody o personálním obsazení zatím nebylo dosaženo, armáda trvá na většině a funkci předsedy
 - 1.5. Rada míru a bezpečnosti AU dala vojenské radě nové ultimátum 60 dní, dokdy má předat svou moci civilistům; jinak zemi hrozí vyloučení z AU
 - 14.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2469 (2019), kterým prodloužila mandát mise OSN v oblasti Abyei UNISFA do 15.11.2019 a rozhodla o jeho posílení
 - 15.5. opoziční Síly pro svobodu a změnu (FFC) se dohodly s Prozatímní vojenskou radou na vytvoření přechodné vlády po období tří let; o konkrétní struktuře orgánů přechodné vlády, kterou mají tvořit 11-členná Nejvyšší rada, vláda a Prozatímní zákonodárná rada se 300 členy (2/3 z nich mají navrhnout FFC, 1/3 ostatní politické síly), má být rozhodnuto do 24 hodin
 - 28.5. zahájena generální stávka přívrženců opozice proti vojenské radě, která otálí s předáním moci civilistům podle dohody z 15.5.
 - 3.6. kvůli zabití 61 demonstrantů proti vojenské radě v Chartúmu přerušili vůdci FFC jednání s vojenskou radou o sestavení přechodné vlády a připojili se ke všeobecné stávce
 - 4.6. v reakci na rozhodnutí opozice odstoupilo vojenské vedení země od uzavřených dohod o tříletém přechodném období a rozhodlo se vypsat do 9 měsíců předčasné parlamentní volby pod mezinárodním dohledem
 - 6.6. Africká unie zastavila členství Súdánu z důvodů násilí při protivládních protestech 3.6., kdy zemřelo údajně 108 osob převážně následkem akcí paramilitárních tzv. Sil rychlé podpory (RSF), dříve známých jako Janjaweed a řádících pod vedením současného místopředsedy vojenské junty generála Mohameda Hamdana Dagala v Dárfúru
 - 12.6. FFC a prozatímní vojenská vláda se dohodly na brzkém obnovení rozhovorů, jakmile skončí protivládní stávky a akce občanské nespokojenosti
 - 19.6. předseda Prozatímní vojenské rady genpor. Al-Burhan vyzval opoziční hnutí FFC k obnově mírových rozhovorů
 - 23.6. zatímco opoziční vůdce za FFC Babiker Faisal přijal 22.6. kompromisní návrh etiopského zprostředkovatele na vytvoření 15-členné vládní rady, která zemi dovede k civilní vládě a měla by sestávat z osmi civilistů a sedmi zástupců ozbrojených sil, vládnoucí Prozatímní vojenská rada návrh odmítla a trvá na plánu AU, jehož podrobnosti však zatím nebyly zveřejněny
 - 27.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2479 (2019), kterou prodloužila mandát hybridní mise OSN a AU v Dárfúru UNAMID do 31.10.2019
 - 29.6. Vojenská rada přijala společný návrh Etiopie a AU na uspořádání přechodu k civilní správě; má být vytvořena Svrchovaná rada pro dohled nad přechodem, složená ze sedmi civilistů, sedmi příslušníků ozbrojených sil a jednoho nezávislého člena; složení zákonodárné rady se dohodne po podpisu dohody o Svrchované radě

- 3.7. za účasti zprostředkovatelů z AU a Etiopie byly obnoveny přímé rozhovory mezi vojenskou vládou a vůdci protestantů o propuštění politických vězňů, vyšetření střelby do pokojných demonstrantů v červnu a o vytvoření svrchované rady pro dohled nad přechod k civilní vládě
- 5.7. jak oznámil prostředník AU Mohamed Hassan Lebatt, Prozatímní vojenská rada a opoziční aliance FFC se dohodly na střídavém předsednictví 11-členné Svrchované státní rady, která má po období tří let a tří měsíců přivést zemi k civilní správě (prvních 21 měsíců bude předsedat voják, zbývajících 18 představitel FFC), na vytvoření vlády nezávislých technokratů (jmenuje ji FFC), na odložení termínu pro ustavení zákonodárné rady a na podrobném, transparentním, nezávislém vyšetření všech aktů násilí, kterým země čelila v posledním období
- 12.7. mluvčí vojenské rady generál Jamal Omar oznámil, že vláda potlačila pokus o vojenský převrat, který plánoval asi tucet aktivních i penzionovaných důstojníků z armády a zpravodajských služeb
- 16.7. zahájena jednání TMC a FFC o detailech dohody o rozdělení moci v přechodném období
- 17.7. v Chartúmu byla za přítomnosti zprostředkovatelů z AU a Etiopie podepsána zástupci Prozatímní vojenské rady a Sil pro svobodu a změnu dohoda o rozdělení moci v tzv. přechodném období, zejména o ustavení Svrchované státní rady (SSC) a zřízení Zákonodárné rady do 90 dní po podpisu dohody, jejíž 67 % členů nominují FFC, které současně jmenuje předsedu vlády, zatímco vojenští členové SSC ministry obrany a vnitra
- 24.7. Prozatímní vojenská rada oznámila, že za prokázanou účast na pokusu o státní převrat bylo zatčeno 17 vysokých důstojníků a čelných funkcionářů bývalé vládnoucí strany Národní kongres; mezi nimi byl zatčen i předseda Výboru náčelníků štábů generálporučík Hashim Abd-el Mottalib Ahmed a bývalý viceprezident Bašárova režimu Bakri Hassan Salih. Novým předsedou výboru byl jmenován generál Mohamed Othman AL-HUSSEIN.
- 25.7. zástupci FFC a Súdánské revoluční fronty, která je střežovou organizací ozbrojených složek opozice, podepsali dohodu o jejich účasti v budoucí přechodné vládě
- 3.8. prostředník AU Mohamed Hassan Lebatt ohlásil dohodu vojenské vlády a opoziční koalice na znění ústavní deklaráce, která povede k vytvoření přechodné vlády
- 4.8. generál Mohamed Hamdan Daglo za Prozatímní vojenskou radu a vedoucí postava protestů Ahmed Rabie parafovali za přítomnosti zprostředkovatelů z AU a Etiopie ústavní deklaráci o vytvoření přechodné vlády, k jejímuž formálnímu podpisu dojde na slavnostním ceremoniálu 17.8.
- 15.8. na úřad předsedy vlády byl nominován civilista Dr. Abdalla HAMDOK

- 17.8. předseda Prozatímní vojenské rady generálporučík Abdel Fattáh Abdelrahman Burham a předseda Aliance pro svobodu a změnu Ahmed Al-Rabie podepsali za účasti představitelů z Egypta, Etiopie, Jižního Súdánu a AU dohodu o rozdělení moci při řízení země v přechodném období, které jejím podpisem a okamžitým vstoupením v platnost právě začalo
- 21.8. složením slibu byla ustavena Svrchovaná státní rada, v jejímž čele bude prvních 21 měsíců předseda zaniklé Prozatímní vojenské rady generálporučík Abdel Fattáh Abdelrahman BURHAM; ústavní slib složil i předseda vlády Dr. Abdalla HAMDOK
- 3.9. premiér Abdalla Hamdok vybral členy své vlády (MZV Asmaa ABDALLAH), která 8.9. složila slib a ujala se funkce
- 1.10. v Paříži se sešel předseda vlády Hamdok s předsedou Súdánského osvobozenického hnutí SLM-AW a vůdcem rebelů v Dárfúru Abdel Wahidem el-Nurem; v jednání, zprostředkovaném francouzským prezidentem Macronem, hovořili o kořenech súdánské krize a možnostech jejího mírového řešení
- 14.10. v jihosúdánské Jubě byly za zprostředkování prezidenta Salva Kiira zahájeny rozhovory mezi zástupci Svrchované státní rady a rebely ze Súdánské revoluční fronty, operující ve státech Modrý Nil a Jižní Kordofán a na území Dárfúru, o jejich zapojení do mírového procesu
- 15.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2492 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN v oblasti Abyei UNISFA do 15.11.2019
- 22.10. na rozhovorech v Jubě podepsala přechodná vláda s několika vzbouřeneckými skupinami, operujícími v Dárfúru, pohoří Nuba a ve státu Modrý Nil, kde vláda již minulý týden vyhlásila trvalé příměří, dohodu o míru a složení zbraní
- 31.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2495 (2019), kterou prodloužila mandát hybridní mise AU a OSN v Dárfúru UNAMID do 31.10.2020
- 14.11. RB OSN přijala rezoluci č. 2497 (2019), kterou rozhodla prodloužit mandát mise OSN v oblasti Abyei UNISFA do 15.5.2020 a uložil ji podpořit Stálý hraniční verifikační a pozorovatelský mechanismus (JBVMM) na hranicích s Jižním Súdánem

SURINAM

- 30.11. soud shledal prezidenta Desi Bouterseho vinným z nařízení mimosoudních poprav 15 svých politických odpůrců v r. 1982 a odsoudil jej ke 20 letům vězení

SVATÁ HELENA

- 13.3. administrátorem Ascensionu se stal Steven Clive CHANDLER
- 26.3. náčelníkem Tristan da Cunha byl zvolen James Patrick GLASS, který za účasti 74,18 % oprávněných voličů získal 62,9 % odevzdaných hlasů, zatímco Ian Lavarello 37,1 %; současně probíhaly volby do Ostrovní rady Tristan da Cunha s 8 volenými členy za účasti 74,18 % registrovaných voličů
- 5.5. ostrovy opustila guvernérka Lisa Kathleen Honanová, úřadující guvernérkou se stala Louise Joanne MacMORRAN
- 11.5. úřad guvernéra nastoupil Dr. Philip Edward RUSHBROOK, jmenovaný do funkce 4.12.2018
- 26.9. ve volbách do Ostrovní rady Ascensionu s 5 volenými členy (předsedou je administrátor) se zúčastnilo 29 % registrovaných voličů
- 6.11. administrátory Tristan da Cunha byli současně jmenováni Steve TOWNSEND a Fiona KILPATRICK, kteří se budou střídát ve tříměsíčním intervalu

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

30.6.2016 předsedou Národního shromáždění byl zvolen A. Michael PERKINS

SVATÝ TOMÁŠ

25.6. Národní shromáždění vyslovilo poměrem hlasů 28:21 důvěru vládě premiéra Jorge Lopese Bom Jesuse, jmenovaného do funkce 3.12.2018

SVATÝ VINCENC A GRENADINY

31.7. ze zdravotních důvodů odstoupil dlouholetý generální guvernér Sir Frederick Ballantyne

1.8. úřad generální guvernérky převzala na návrh předsedy vlády a po schválení britskou královnou Susan Dilys DOUGAN, dosavadní zástupkyně generálního guvernéra

SÝRIE

22.2. po tvrdém odsouzení prezidenta USA z prosince 2018 stáhnout letos ze země všech 2000 amerických vojáků, slíbily USA Turecku ponechat v zemi kontingent o síle 200 mužů jako mírové síly

23.3. kurdské milice Syrských demokratických sil (SDF), podporované USA, osvobodily poslední vesnice obsazené na východě země bojovníky tzv. Islámského státu, Šadžalláh a Baghúz Faukání

9.6. předsedou Lidového shromáždění byl znovu zvolen Hammouda SABBAGH

26.6. RB OSN přijala rezoluci č. 2477 (2019) o obnovení mandátu pozorovatelské mise OSN na hranicích s Izraelem UNDOF do 6 měsíců, tj. do 31.12.2019

29.6. hlavou Národní koalice syrských revolučních a opozičních sil byl zvolen Anas AL-ABDE, který získal podporu 75 z 82 členů generálního shromáždění, zatímco jeho předchůdce Abdurrahman MUSTAFA byl 54 hlasy z 82 zvolen předsedou prozatímní vlády opozice

7.8. USA a Turecko se dohodly na zřízení koordinačního centra pro tzv. Bezpečnostní zónu na severovýchodě země po odchodu kurdských milic z této oblasti; syrská vláda vytvoření zóny odmítla a považuje ji za útok na svrchovanost a celistvost Sýrie

31.8. vládní vojsko zahájilo jednostranné příměří v provincii Idlib, aby ochránilo civilisty před následky bojů s džihádistickými a teroristickými milicemi, stabilizovalo situace v provincii a umožnilo protivládním silám zapojit se do mírového jednání

15.9. prezident Asád vyhlásil amnestii pro odpírače vojenské služby, pokud do tří měsíců narukují do armády, a další politické odpůrce, kteří však nebojovali proti státu se zbraní, nespolupracovali při protistátní činnosti s cizími mocnostmi a nepřidali se k teroristickým povstalcům

18.9. generální tajemník OSN oznámil dosažení dohody o složení ústavního výboru, který má připravit novou ústavu země a urychlit mírové řešení vnitrostátního konfliktu

9.10. útokem na města Tall Abjád a Rás al-Ajn zahájila turecká vojska spolu se Svobodnou syrskou armádou letecké a pozemní operace při společné hranici se Sýrií za účelem vytvoření bezpečné zóny o šířce 32 km, oddělující území Turecké republiky od oblastí ovládaných syrskými Kurdy na severovýchodě

- Sýrie; v této zóně chce Turecko umístit dva miliony ze 3,6 mil. syrských uprchlíků pobývajících na jeho území
- 17.10. za zprostředkování USA se Turecko rozhodlo zastavit své operace proti kurdským milicím YPG na 5 dní, kterých milice využijí k opuštění plánované bezpečné zóny podle požadavku Turecka; jejich velitel Masloum Kobani potvrdil dodržování příměří mezi městy Rás al-Ajn a Tall Abjád, o dalších částech zóny YPG teprve jednájí
 - 22.10. po dohodě s Ruskem prodloužilo Turecko příměří pro stažení kurdských milicí z plánované bezpečné zóny o dalších 150 hodin
 - 23.10. Rusko začalo s rozmisťováním svých jednotek na území uvolněném kurdskými milicemi YPG; podle dohody s Tureckem budou dohlížet spolu se syrskou armádou na stažení milic v těch částech zóny, kde nejsou rozmístěny turecké jednotky
 - 30.10. v Ženevě byla zahájena pod patronátem OSN konference Ústavního výboru se 150 členy, reprezentujícími vládu, opozici a různé sektory občanské společnosti, který má vypracovat návrh nové ústavy
 - 31.10. arabsko-kurdská koalice Syrské demokratické síly (SDF) odmítla výzvu vlády ke společnému vystoupení proti tureckým jednotkám
 - 1.11. ruské a turecké jednotky zahájily společné policejní hlídky v bezpečné zóně na severu Sýrie při hranici s Tureckem
 - 19.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2503 (2019) o obnovení mandátu pozorovatelských sil OSN na hranicích s Izraelem UNDOF o dalších 6 měsíců, tj. do 30.6.2020

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 3.4. parlamentní volby do Národního parlamentu s 50 členy se konaly za účasti 86,41 % registrovaných voličů
- 24.4. hlasy 34 poslanců zvolil Národní parlament předsedou vlády Manasseha Damukana SOGAVARE, který se téhož dne ujal svého úřadu
- 25.4. jmenována nová vláda (MZV Jeremiah MANELE)
- 15.5. novým předsedou Národního parlamentu zvolen John Patteson OTI, když ze 48 odevzdaných hlasů získal 30, dosavadní předseda Ajilon Asper Nasiu 15, 3 hlasovací lístky byly neplatné a 2 prázdné
- 6.6. na úřad generálního guvernéra byl nominován biskup ThDr. Sir David Okete Vuvuiri VUNAGI, který svůj úřad převzal 7.7.
- 1.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ŠPANĚLSKO

- 8.2. vláda ukončila rozhovory s katalánskými separatisty, kteří trvají na uspořádání referenda o odtrhnutí regionu od Španělska
- 15.2. poté, co parlament neschválil státní rozpočet na r. 2019, oznámil předseda menšinové vlády Pedro Sánchez konání předčasných parlamentních voleb
- 28.4. předčasné parlamentní volby do Kongresu poslanců se 350 členy a 208 ze 266 senátorů proběhly za účasti 75,75 % oprávněných voličů
- 21.5. ustavující schůze Kortésů zvolila předsedy Kongresu a Senátu; předsedou Senátu byl zvolen Manuel CRUZ RODRÍGUEZ, když získal 140 hlasů z 266, zatímco novou předsedkyní Kongresu poslanců Meritxell BATET LAMAÑA, která ve 2. kole obdržela 175 hlasů, když dosavadní předsedkyní Anu Pastor podpořilo jen 125 poslanců
- 26.5. voleb 54 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 64,3 % oprávněných voličů

- 6.6. král Filip VI. navrhl parlamentu na úřad předsedy vlády Pedra Sáncheze
- 15.7. Pedro Sánchez vrátil králi mandát, neboť se mu nepodařilo sestavit novou vládu; král mu jej však vrátil do hlasování kongresu poslanců
- 23.7. při prvním hlasování v Kongresu o podpoře Pedra Sáncheze na funkci předsedy vlády mu podporu vyjádřilo 124 poslanců, 170 hlasovalo proti a 52 se hlasování zdrželo; protože ústava požaduje pro zvolení absolutní většinu 176 hlasů, uskuteční se druhé kolo, kde stačí jen prostá většina, a to 25.7.
- 25.7. ani při druhém hlasování nezískal podporu na úřad předsedy vlády předseda vítězné PSOE Sánchez, když pro něj hlasovalo 124 poslanců, proti bylo 155 a 67 se zdrželo; zasedání parlamentu bylo poté odročeno na dva měsíce
- 17.9. po jednáních s představiteli všech stran zastoupených v parlamentu oznámil král Filip VI., že nezískal podporu pro návrh nominovaného premiéra Sáncheze a jednání tak ukončil; úřadující předseda vlády Pedro Sánchez pak oznámil, že mimořádné parlamentní volby se uskuteční 10.11.
- 17.10. uprostřed protivládních demonstrací proti rozsudku Nejvyššího soudu nad 9 organizátory ilegálního referenda o nezávislosti Katalánska v r. 2017 ohlásil katalánský premiér Quim Torra záměr usilovat o nové referendum o nezávislosti Katalánska do dvou let
- 10.11. předčasné parlamentní volby do Kongresu poslanců se 350 členy se konaly za účasti 66,23 % oprávněných voličů
- 27.11. v souvislosti s odchodem Josepa Borrella do struktur EU, byla s účinností od 1.12. vedením ministerstva zahraničí pověřena ministryně obrany María Margarita ROBLES FERNÁNDEZ
- 3.12. předsedkyní Kongresu poslanců byla znovu zvolena Meritxell BATET LAMAÑA a předsedkyní Senátu María Pilar LLOP CUENCA
- 11.12. předseda vlády Pedro Sánchez přijal od krále mandát na sestavení nové vlády

ŠVÉDSKO

- 16.1. předseda Říšského sněmu jmenoval do funkce předsedy vlády Stefana LÖFVEN-a, o němž bude 18.1. hlasovat parlament
- 18.1. Říšský sněm schválil do funkce předsedy vlády opět Stefana Löfvena, když pro něj hlasovalo 115 poslanců, 77 se jich hlasování zdrželo a proti němu hlasovalo 153 poslanců, přičemž nebylo dosaženo blokační většiny 175 hlasů
- 21.1. oznámeno složení nové vlády (MZV Margot WALLSTRÖM)
- 26.5. voleb 20 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 53,3 % oprávněných voličů
- 6.9. z rodinných důvodů odstoupila MZV Margot Wallströmová, 10.9. byla její nástupkyní jmenována Ann LINDE

ŠVÝCARSKO

- 1.1. nástup prezidenta Ulricha „Ueli“ MAURER-a a jeho vlády (MZV Ignazio CASSIS)
- 20.10. parlamentní volby do Národní rady s 200 členy a Rady kantonů se 46 členy se konaly za účasti 45,1 % registrovaných voličů
- 2.12. nástup nových předsedů Národní rady (Isabelle MORET) a Rady kantonů (Hans STÖCKLI)
- 11.12. s účinností od 1.1.2020 byla prezidentkou na rok 2020 zvolena hlasy 186 z 200 poslanců Národní rady Simonetta Myriam SOMMARUGA, zatímco viceprezidentem na stejné období Guy PARMELIN, pro kterého hlasovalo 168 ze 183 poslanců

TANZÁNIE

- 1.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 3.3. novým ministrem zahraničních věcí byl jmenován Palamagamba KABUDI (nástup do úřadu 4.3.)

TATARSTÁN

- 8.9. parlamentní volby do Státní rady se 100 členy se konaly za účasti 70,1 % oprávněných voličů
- 20.9. předsedou Státní rady byl zvolen znovu Farid Chajrullovič MUCHAMETŠIN, kterého podpořilo 88 poslanců, proti bylo šest a dva se zdrželi

THAJSKO

- 7.3. Ústavní soud nařídil rozpuštění opoziční strany Thai Raksa Chart, která nominovala jako svou kandidátku na úřad předsedy vlády do parlamentních voleb princeznu Ubolratanu Rajakanya Sirivadhana Phannavadi, princeznu Mahidol, čímž ohrozila neutralitu monarchie; členové výkonného výboru mají na 10 let zakázáno politickou činnost
- 24.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 500 členy se konaly za účasti 65,96 % oprávněných voličů (druhou komoru parlamentu tvoří Senát s 250 členy, které však jmenují ozbrojené síly)
- 2.5. krátce před zahájením třídenních obřadů své korunovace 4.5. se král Vajiralongkorn oženil s dlouholetou partnerkou a zástupkyní velitelky své osobní ochranky generálkou Suthidou Tidjai a prohlásil ji královnou SUTHIDA Vajiralongkorn Na Ayudhya
- 4.-6.5. korunovace krále Maha Vajiralongkorna, který tak přijal jméno RAAMA X.
- 25.5. předsedou Senátu (*Wittisapha*) se stal Pornpetch WICHITCHOLCHAI
- 25.5. předsedou Poslanecké sněmovny (*Sapha Phuthaen Ratsadon*) byl zvolen Chuan LEEKPAI (31.5. potvrzen králem)
- 5.6. Poslanecká sněmovna a Senát zvolily na společném ustavujícím zasedání předsedou vlády Prayutha CHAN-OCHA, který získal 498 hlasů, zatímco Thanathorn Juangroongruangkit pouze 244 hlasů
- 11.6. král Ráma X. jmenoval Chan-Ochu předsedou vlády
- 10.7. král schválil novou vládu se 36 členy, kterou mu představil premiér Prayuth Chan-Ocha (MZV Don PRAMUDWINI)
- 28.7. v den svých narozenin jmenoval král svou konkubínu Sinínat Vongvadžirapakdioovou Královskou družkou (Royal Noble Consort) a jako pilotku královského letectva ji povýšil do hodnosti generálmajora
- 21.10. kvůli „neslušnému chování a neloajálnosti vůči monarchii“ (konkrétně intrikování proti královně Suthidě) zrušil král hodnost generálmajora a titul Royal Noble Consort udělené v červenci své oficiální partnerce Sineenat Wongvajirapakdi

TCHAJ-WAN

- 2.1. čínský prezident Si vyzval při příležitosti 40. výročí oteplování vztahů mezi Čínou a Tchaj-wanem k mírovému sjednocení ostrova s pevninskou Čínou na principu obdobném postavení Hongkongu; tchajvanská prezidentka Cai Ing-wen však výzvu ke sjednocení za podmínek stanovených ČLR odmítla
- 10.1. premiér Lai Ching-te oznámil demisi své vlády; 11.1. byl novým předsedou vlády jmenován SU Tseng-chang

- 14.1. úřadu se ujala nová vláda (MP SU Tseng-chang, MZV Joseph WU)
- 20.9. ministr zahraničí Joseph Wu nabídl svou rezignaci, kterou však prezidentka Cai Ing-wen odmítla a požádala jej, aby v úřadě setrval

TOGO

- 4.1. demisi podal ministerský předseda Komi Selom Klassou
- 23.1. novou předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena TSEGAN Yawa Djigbodi
- 24.1. Komi Sélom KLASSOU byl znovu jmenován předsedou vlády (MZV Robert DUSSEY)
- 8.5. 90 z 91 poslanců Národního shromáždění schválilo změnu ústavy, která zavádí limit dvou funkčních období pro prezidenta republiky, ale která se však nevztahuje na současnou hlavu státu

TOKELAU

- 12.3. hlavou vlády (*Ulu o Tokelau*) se stal Kelihiano (Kerisiano) KALOLO, faipule atolu Atafu

TONGA

- 21.1. změny ve vládě, úřadujícím ministrem zahraničí se stal místopředseda vlády Semisi SIKA
- 12.9. zemřel předseda vlády 'Akilisi Pohiva, úřadujícím premiérem se stal Semisi SIKA
- 27.9. parlament zvolil novým předsedou vlády Pohiva TU'I'ONETOA, který získal 15 hlasů, zatímco úřadující premiér Semisi Sika 8 hlasů; nový premiér vzápětí jmenoval členy své vlády, v níž převzal portfej ministra zahraničí
- 8.10. král oficiálně jmenoval Pohivu Tu'í'onetoa předsedou vlády; jeho vláda, v níž vykonává úřad ministra zahraničí, byla jmenována 10.10.

TUNISKO

- 25.7. zemřel prezident Bedži Kaid Sibsí, jehož úřad převzal na dočasné období 60 dní předseda Shromáždění zástupců lidu Mohamed ENNACEUR, který téhož dne složil ústavní slib
- 25.7. úřadujícím předsedou Shromáždění zástupců lidu se stal Abdelfattah MOUROU
- 25.7. Nezávislá volební komise vyhlásila konání prezidentských voleb na 15.9.
- 22.8. předseda vlády Youssef Chahed, který kandiduje do prezidentských voleb 15.9., předal do 13.9. své pravomoci hlavy vlády ministru veřejných služeb Kamelu MORJANE-mu
- 15.9. v prezidentských volbách s 26 kandidáty za volební účasti 48,98 % oprávněných voličů nejlépe uspěli Kais Saïed (18,90 %) a Nabil Karoui (15,50 %), kteří postoupili do 2. kola 3.11.; na dalších místech skončili Abdelfattah Mourou (12,90 %), Abdelkrim Zbidi (10,10 %), Youssef Chahed (7,40 %), Safi Saïd (7,20 %), Lotfi Mraihi (6,40 %), Seifeddine Makhlof (4,50 %), Abir Moussi (4,00 %), Mohamed Abdou (3,60 %), Mohamed Moncef Marzouki (3,30 %), Mehdi Jomaa (1,80 %), Mongi Rahoui (0,80 %), Hamma Hammami (0,70 %), Mohamed Hechmi Hamdi (0,70 %), Elyes Fakhfakh (0,40 %), Saïd Aïdi (0,30 %), Omar Mansour (0,30 %), Mohsem Marzouk (0,20 %), Hamadi Jebali (0,20 %), Néji Jalloul (0,20 %), Abid Briki (0,20 %),

- Selma Elloumi Rekik (0,20 %), Mohamed Esghaier Nouri (0,10 %), Slim Riahi (0,10 %) a Hatem Boulabiar (0,10 %)
- 6.10. parlamentní volby do Shromáždění zástupců lidu se 127 členy se konaly za volební účasti 41,70 %
- 13.10. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Kaís SAÍD /Kaís Moncef Mohamed Saïed – Qays bin al-Munsif bin Mohamed Suayyid/, když získal 72,71 % odevzdaných hlasů (inaugurace 23.10.), zatímco jeho soupeř Nabíl Karúí /Nabil Karoui/ 27,29 %; volební účast dosáhla 55,02 % registrovaných voličů
- 29.10. nový prezident odvolal ministra zahraničí Khemaiese Jhinaouiho, úřadujícím ministrem se stal Sabri BOCHTOBJI
- 13.11. předsedou Shromáždění zástupců lidu byl zvolen Rached Kheriji GHANNOUCHI
- 15.11. prezident Kaís Saïd pověřil sestavením vlády Habiba Džemlího /Habib Jemli/

TURECKO

- 24.2. novým předsedou Velkého národního shromáždění byl zvolen Mustafa ŞENTOP, jehož mandát skončí 12.7.2020
- 7.5. Nejvyšší volební rada rozhodla vyhovět žádosti vládní strany AKP o zopakování místních voleb v Istanbulu z 31.3., v nichž prohrála údajně kvůli „korupci a porušování volebního zákona“, a nařídila jejich konání 23.6. (zvítězil v nich opět opoziční kandidát CHP)
- 9.10. útokem na města Tall Abjád a Rás al-Ajn zahájila turecká vojska spolu se Svobodnou syrskou armádou letecké a pozemní operace při společné hranici se Sýrií za účelem vytvoření bezpečné zóny o šířce 32 km, oddělující území Turecké republiky od oblastí ovládaných syrskými Kurdy na severovýchodě Sýrie; v této zóně chce Turecko umístit dva miliony ze 3,6 mil. syrských uprchlíků pobývajících na jeho území

TURKS A CAICOS

- 16.5. novým guvernér byl jmenován Nigel John DAKIN (nástup 15.7.)
- 7.7. ze země odjel guvernér John Freeman, úřadující guvernérkou se stala Anya Kashora WILLIAMS

TUVA

- 8.9. parlamentní volby do Nejvyššího churalu se 32 členy se konaly za účasti 65,83 % oprávněných voličů
- 19.9. předsedou Nejvyššího churalu byl zvolen Kan-ool Timurovič DAVAA

TUVALU

- 9.9. parlamentní volby do Parlamentu se 16 členy
- 19.9. Parlament zvolil poměrem 10:6 předsedou vlády Kausea NATANO-a proti Enele Sopoagovi; jmenována nová vláda (MZV Simon KOFE)
- 19.9. předsedou Parlamentu byl zvolen Samuelu Penitala TEO (úřad nastoupil 20.9.)

UGANDA

- 18.4. Nejvyšší soud potvrdil rozsudek Ústavního soudu z r. 2017 ve věci odstranění věkového limitu 75 let pro výkon funkce prezidenta

UKRAJINA

- 31.3. v 1. kole prezidentských voleb nejlépe uspěli Volodymyr Oleksandrovyč Zelenskyj s 30,61 % odevzdaných hlasů a Petro Oleksijovyč Porošenko s 16,15 %, kteří postupují do 2.kola 21.4.; na dalších místech skončili Julija Tymošenko (13,56 %), Jurij Bojko (11,82 %), Anatolij Hrycenko (7,00 %), Ihor Smeško (6,11 %), Oleh Ljaško (5,55 %), Oleksandr Vilkul (4,20 %), Ruslan Košulynskyj (1,65 %), Jurij Tymošenko (0,63 %), Oleksandr Ševčenko (0,58 %), Valentyn Nalyvajčenko (0,23 %), Olha Bohomolec (0,18 %), Gennadij Balašov (0,18 %), Roman Bezsmertnyj (0,15 %), Viktor Bondar (0,12 %), Julija Lytvyněnko (0,11 %), Serhyj Taruta (0,10 %), Jurij Děrevjanko (0,10 %), Inna Bohoslovska (0,10 %), Ihor Ševčenko (0,10 %), Volodymyr Petrov (0,08 %), Serhyj Kaplin (0,08 %), Vitalij Skocyk (0,08 %), Jurij Karmazin (0,09 %), Oleksandr Moroz (0,07 %), Vasilij Žuravljov (0,05 %), Viktor Kryvenko (0,05 %), Mykola Haber (0,03 %), Ilja Kyva (0,03 %), Oleksandr Vaščenko (0,03 %), Andrij Novak (0,03 %), Ruslan Rygovanov (0,03 %), Oleksandr Solovjev (0,03 %), Oleksandr Danyljuk (0,02 %), Vitalij Kuprij (0,02 %), Arkadij Kornackyj (0,02 %), Serhyj Nosenko (0,02 %) a Roman Nasirov (0,01 %); volební účast dosáhla 62,86 % oprávněných voličů
- 21.4. ve 2. kole byl novým prezidentem zvolen Volodymyr Oleksandrovyč ZELENSKYJ, který za volební účasti 62,09 % oprávněných voličů získal podporu 73,22 % z nich, zatímco jeho protikandidát a stávající prezident Porošenko pouze 24,46 % (inaugurace 20.5.)
- 20.5. krátce po složení ústavního slibu rozpustil prezident Zelenskyj Nejvyšší radu
- 20.5. po inauguraci nového prezidenta oznámil premiér Hrojsman, že po zasedání vlády 22.5. odstoupí z funkce; ministři obrany a zahraničí, jejichž jmenování je v pravomoci prezidenta, odstoupili okamžitě
- 21.5. prezident vydal dekret o rozpuštění Nejvyšší rady a vypsání předčasných parlamentních voleb na 21.7.
- 23.5. předseda vlády Volodymyr Hrojsman předložil Nejvyšší radě svou demisi, kterou však parlament 30.5. odmítl
- 30.5. prezident Zelenskyj požádal Nejvyšší radu o odvolání ministrů obrany a zahraničí, Stepana Poltoraka a Pavlo Klimkina, jejichž jmenování je v jeho pravomoci
- 6.6. parlament odmítl odvolat ministry zahraničí a obrany, jak požadoval nový prezident, když ho podpořilo jen 141 resp. 67 poslanců (ústava požaduje 226)
- 11.6. prezident navrhl Nejvyšší radě na úřad MZV Vadyma Volodymyrovyče PRYSTAJKA
- 11.7. Nejvyšší rada opět neodvolala ministra zahraničí Klimkina, když prezidentův požadavek podpořilo 160 poslanců (ústava požaduje alespoň 226)
- 21.7. předčasné parlamentní volby do Nejvyšší rady (424 mandátů ze 450, zbytek vyhrazen Krymu a Donbasu) se konaly za volební účasti 49,84 % oprávněných voličů
- 29.8. ustavující schůze Nejvyšší rady zvolila jejím předsedou Dmytro Oleksandrovyče RAZUMKOV-a
- 29.8. prezident Zelenskyj navrhl Nejvyšší radě do funkce předsedy vlády Oleksije Valerijevyče HONČARUK-a (NR jej schválila téhož dne poměrem hlasů 290:27) a ministry zahraničí (Vadym Volodymyrovyč PRYSTAJKO) a obrany (Andrij Vasylyjovyč ZAHORODŇUK); složení vlády schválila Nejvyšší rada poměrem hlasů 281:26 téhož dne

- 7.9. výměna 35 zajatců z každé strany mezi Ukrajinou a Ruskem může podle vyjádření prezidenta Zelenského vést k definitivnímu ukončení válečného stavu na Donbasu
- 1.10. prezident Zelenskyj po jednání s Ruskem a OBSE oznámil, že Ukrajina přiznává zvláštní statut povstaleckým státům v Donbasu, Doněcké a Luhanské LR, v duchu tzv. Steinmeierovy formule z r. 2016; podmínkou konání voleb do orgánů těchto republiky je však stažení ruských vojsk a odzbrojení povstaleckých sil
- 4.10. jak oznámil ministr zahraničí Prystajko, počítá prezident se stažením ukrajinských jednotek od frontové linie, pokud to udělají i rebelové na Donbasu
- 17.10. na bojové linii v Donbasu ukončeny přestřelky mezi jednotkami Ukrajiny a separatistů, zatímco radikální ukrajinští veteráni pokračují v porušování příměří
- 26.10. prezident Zelenskyj navštívil linii dotyku na východní Ukrajině a nařídil odzbrojení veteránů
- 29.10. ukrajinské a separatistické úřady začaly se stahováním bojových jednotek z frontové linie u Zolote a Petrivského, k němuž mělo dojít již 9.10. a jež má trvat cca deset dní
- 7.12. v Paříži se konala první přímá jednání prezidentů Ukrajiny a Ruska o řešení konfliktu v Donbasu; jednání se zúčastní i čelní představitelé Francie a Německa; obě strany konfliktu se dohodly na tom, že do konce r. 2019 uzavřou úplné a všestranné příměří na východní Ukrajině a vymění si válečné zajatce, stáhnou svá vojska ve třech oblastech do konce března 2020 a k dalšímu jednání se sejdou za čtyři měsíce po zahájení příměří
- 12.12. Nejvyšší rada hlasy 320 z celkem 450 poslanců prodloužila o rok platnost zákona o zvláštním postavení části východoukrajinské oblasti Donbasu, kterou ovládají novoruští separatisté
- 23.12. Ukrajina a separatistické republiky na Donbase se dohodly na úplné výměně válečných zajatců do konce r. 2019 za splnění dohodnutých podmínek
- 29.12. jak potvrdil úřad prezidenta, Ukrajina a separatistické republiky Donbasu provedly vzájemnou výměnu zajatců, do které bylo zahrnuto 76 Ukrajinců a 124 příslušníků vzbouřeneckých sil

URUGUAY

- 1.3. úřad předsedkyně Poslanecké sněmovny nastoupila Dr. Cecilia BOTTINO, jejíž mandát končí 14.2.2020
- 27.10. v prezidentských volbách za účasti 90,13 % oprávněných voličů nejlépe uspěli Daniel Carlos Martínez Villamil s 40,66 % odevzdaných hlasů a Luis Alberto Lacalle Pou s 29,68 %, kteří postupují do II. kola 24.11., za nimi se umístili Ernesto Talvi (12,79 %), Guido Manini Ríos Stratta (11,30 %), César Vega (1,43 %), Héctor Edgardo Novick Varela (1,13 %), Pablo Andrés Mieres Gómez (1,01 %), Gonzalo Abella (0,84 %), Daniel Goldman (0,27 %) a Rafael Fernández (0,06 %)
- 27.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 99 členy a Senátu se 31 členem se konaly za volební účasti 90,05 % oprávněných voličů
- 27.10. ústavní referendum zamítlo za účasti 90,14 % oprávněných voličů navrhované změny v oblasti justice, když pro ně hlasovalo 46,83 % voličů, zatímco 53,17 % hlasujících je odmítlo
- 24.11. ve II. kole prezidentských voleb byl do čela státu zvolen Luis Alberto LACALLE POU s 50,62 % odevzdaných hlasů, zatímco Daniela Martíneze

- podpořilo 49,38 % hlasujících (inaugurace 1.3.2020); volební účast činila 90,12 % registrovaných voličů
- 28.11. po přepočtu a kontrole neplatných hlasů odevzdaných ve 2. kole prezidentských voleb, které nařídil volební soud s ohledem na malý rozdíl získaných hlasů obou kandidátů (28.666), uznal Daniel Martínez svou porážku a soud prohlásil vítězem Luise Lacalleho
- 16.12. nově zvolený prezident Lacalle Pou oznámil složení své vlády (MZV Ernesto TALVI PÉREZ), která se spolu s ním ujme úřadu 1.3.2020

USA

- 1.1. úřadujícím ministrem obrany se stal Patrick SHANAHAN
- 2.1. úřadujícím ministrem vnitra se stal David L. BERNHARDT
- 3.1. novou předsedkyní Sněmovny reprezentantů byla zvolena Nancy Patricia D'Alesandro PELOSI, zatímco novým předsedou Senátu *pro tempore* Charles „Chuck“ Ernest GRASSLEY
- 9.1. prezident nominoval Andrewa R. WHEELER-a na úřad ředitele Agentury pro ochranu životního prostředí
- 4.2. prezident nominoval Davida Longly BERNHARDT-a na funkci ministra vnitra
- 14.2. Senát potvrdil (54:45) nominaci Williama P. BARR-a na úřad ministra spravedlnosti; funkce se ujal téhož dne
- 16.2. Heather Nauertová, kterou prezident v prosinci 2018 nominoval na pozici velvyslankyně při OSN, stáhla svou kandidaturu z rodinných důvodů
- 18.2. předseda právního výboru Senátu Lindsey Graham žádá prošetření stížnosti na chování čelních funkcionářů FBI a ministerstva spravedlnosti, kteří vyzývali k diskusi o možnostech odvolání prezidenta z funkce
- 23.2. novým prezidentovým nominantem na funkci velvyslance u OSN byla ohlášena dosavadní velvyslankyně USA v Kanadě Kelly Knight CRAFT-ová
- 28.2. Senát potvrdil poměrem hlasů 52:47 Andrewa Wheelera ředitelem Agentury pro ochranu životního prostředí (EPA)
- 7.4. s účinností od 10.4 odstoupila ministryně vnitřní bezpečnosti Kirstjen Nielsen, dočasně ji nahradil Kevin K. McALEENAN (10.4. se ujal funkce)
- 11.4. Senát potvrdil poměrem hlasů 56:41 novým ministrem vnitra Davida L. Bernhardta, který se téhož dne ujal výkonu své funkce
- 9.5. prezident nominoval na funkci ministra obrany dosavadního úřadujícího ministra Patricka Michaela SHANAHAN-a
- 18.6. prezident stáhl nominaci Patricka Shanahana na úřad ministra obrany a úřadujícím ministrem obrany jmenoval ministra pozemních vojsk Marka T. ESPER-a (úřad nastoupil 24.6.)
- 21.6. na úřad ministra obrany prezident nominoval úřadujícího mistra Marka T. Espera
- 11.7. funkci velitele námořní pěchoty USA nastoupil generál David H. BERGER
- 12.7. s platností od 19.7. odstoupil ministr práce Alexander Acosta; úřadujícím ministrem se stal Patrick PIZZELLA
- 15.7. úřadujícím ministrem obrany byl jmenován ministr námořnictva Richard V. SPENCER, když Mark Esper musel odstoupit než bud potvrzen Senátem
- 19.7. prezident nominoval na úřad ministra práce Eugene Scaliu
- 23.7. Senát schválil poměrem hlasů (90:8) Marka T. Espera na funkci ministra obrany, kterou vzápětí převzal
- 28.7. odstoupil ředitel Úřadu národní bezpečnosti Dan Coates, jeho nástupcem prezident jmenoval Johna Lee RATCLIFFE-a

- 31.7. poměrem hlasů 56:34 potvrdil Senát do funkce velvyslankyně při OSN Kelly Knight CRAFT-ovou, kterou prezident navrhl 23.2. (funkci nastoupila 12.9.)
- 2.8. prezident stáhl nominaci Johna Ratcliffa na funkci ředitele zpravodajských služeb, pro kterou nebyl podle kritiků dostatečně kvalifikován
- 9.8. funkci náčelníka Štábu armády nastoupil generál James C. McCONVILLE
- 9.8. prezident jmenoval úřadujícím ředitelem národní bezpečnosti Josepha MAGUIRE-a, který do funkce nastoupí 15.8.
- 22.8. funkci náčelníka Štábu námořních operací nastoupil admirál Michael Martin GILDAY
- 29.8. prezident ustavil nové velitelství pro boj ve vesmíru U.S. Air Force Space Command v čele s generálem letectva Johnem Williamem „Jay“ RAYMOND-em (oficiálně zahájil jeho činnost v rámci velení leteckých ozbrojených sil 21.12.)
- 8.9. prezident zrušil tajnou schůzku s velitelem Talibánu a prezidentem Afghánistánu a nařídil ukončit mírové rozhovory s Talibánem, který pokračuje v sebevražedných útocích na civilní obyvatelstvo
- 10.9. svou rezignaci na funkci hlavního bezpečnostního poradce Bílého domu na žádost prezidenta ohlásil John Bolton; jeho nástupcem jmenoval 18.9. prezident Roberta Charlese O'BRIEN-a
- 24.9. předsdkyně Sněmovny reprezentantů ohlásila zahájení procesu sesazení prezidenta Trumpa pro zradu prezidentské přísahy a ve spojení s cizí mocí bezpečnost, jakož i pro narušení integrity voleb
- 26.9. Senát potvrdil poměrem hlasů 53:44 jmenování Eugene SCALII ministrem práce (slib složil 30.9.)
- 1.10. funkci předsedy Sboru náčelníků štábů nastoupil generál Mark M. MILLEY
- 11.10. odstoupil úřadující ministr vnitřní bezpečnosti Kevin McAleenan
- 17.10. ministr energetiky Rick Perry ohlásil svou demisi ke konci roku poté, co byl vyšetřován v rámci jednání Kongresu o odvolání prezidenta kvůli jeho jednání s Ukrajinou o skandalizaci jeho volebního protivníka
- 18.10. prezident navrhl na úřad ministra energetiky dosavadního náměstka Dana R. BROUILLETTE-ho
- 31.10. Sněmovna reprezentantů schválila poměrem hlasů 232:196 rezoluci, stanovujícími postup procedury sesazení prezidenta Trumpa z úřadu
- 1.11. novým úřadujícím ministrem vnitřní bezpečnosti byl s platností od 11.11. jmenován Chad F. WOLF (13.11. se ujal funkce)
- 24.11. ministr obrany odvolal ministra námořnictva Richarda V. Spencera, úřadujícím se stal jeho dosavadní náměstek Thomas B. MODLY
- 2.12. poměrem hlasů 70:15 potvrdil Senát jmenování Dana Brouilletteho ministrem energetiky (4.12. se ujal své funkce)
- 4.12. po výboru pro tajné služby převzal přípravu sesazení prezidenta právní výbor Sněmovny reprezentantů
- 13.12. právní výbor Sněmovny reprezentantů doporučil poměrem hlasů 23:17 schválit ústavní žalobu na prezidenta a předložit ji plénu ke schválení
- 18.12. Sněmovna reprezentantů rozhodla o obžalobě prezidenta Trumpa ze zneužití funkce (poměrem hlasů 230:197) a pohrdání Kongresem (229:198); o případném zbavení prezidenta funkce nyní rozhodne Senát

ministrně letectva Barbara BARRETT
náčelník Štábu letectva generál David L. GOLDFEIN
velitel Národní gardy generál Joseph L. LENGYEL

UZBEKISTÁN

- 11.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.6. předsedkyní Senátu byla zvolena Tanzila Kamalovna NARBAEVA
- 22.12. 1. kolo parlamentních voleb do Zákonodárné sněmovny se 150 členy se konalo za volební účasti 71,1 %; o zbývajících 22 mandátech se rozhodne ve 2. kole 5.1.2020 v obvodech, kde nezískal nikdo potřebnou většinu, resp. účast voličů byla nižší než 33 %

VÁNOČNÍ OSTROV

- 19.10. volby čtyř volených členů do Rady Vánočního ostrova (*Christmas Island Shire Council*) s 9 členy (předseda Gordon Sinclair THOMSON)

VANUATU

- 6.9. předsedou Parlamentu byl zvolen SEOULE Simeon

VATIKÁN

- 5.10. papež uvedl do úřadu 13 nových kardinálů, z toho 10 mladších 80 let, tedy oprávněných k volbě papeže; kurie má celkem 225 kardinálů, z toho 128 mladších 80 let

VELKÁ BRITÁNIE

- 8.1. Dolní sněmovna poměrem hlasů 303:297 schválila opatření, které omezuje možnosti vlády dovést zemi k odchodu z EU bez dohody uzavřené s EU
- 15.1. poté, co Horní sněmovna 13.1. poměrem hlasů 321:152 odmítla vládní dohodu mezi Velkou Británií a Evropskou unií o podmínkách vystoupení země z EU, poměrem hlasů 432:202 tak učinila i Dolní sněmovna
- 29.1. Dolní sněmovna hlasovala o sedmi návrzích o dodatcích ke smlouvě o odchodu Británie z EU; schválila návrh Grahama Bradyho (317:301) na náhradu tzv. irské pojistky alternativním řešením a návrh Caroline Spelmanové (318:310) na zákaz odchodu země bez dohody (tzv. tvrdého brexitu) a navrženého rámce budoucích vztahů, ostatních pět (převážně opozičních) návrhů nebylo schváleno; hlasování o dodatcích však není pro vládu závazné
- 14.2. Dolní sněmovna odmítla poměrem hlasů 303:258 strategii premiérky ve vyjednávání s EU o změně tzv. irské pojistky v dohodě o odchodu země z EU
- 27.2. Dolní sněmovna schválila bez hlasování návrh konzervativního poslance Alberta Costy o zachování práv občanů Velké Británie v EU a naopak i za předpokladu odchodu země z EU bez dohody a návrh labouristické poslankyně Yvette Cooper na hlasování o prodloužení doby odchodu z EU, pokud bude návrh dohody o odchodu odmítnut (502:20); návrh Skotské národní strany na zákaz odchodu Velké Británie z EU bez jakékoliv dohody a za všech okolností byl však odmítnut (324:288)
- 11.3. předsedkyně vlády vyjednala s vedením EU doplnění dohody o odchodu Británie z EU o závazek Evropské unie a Velké Británie najít do konce r. 2020 náhradní řešení za spornou tzv. irskou pojistku
- 12.3. poměrem hlasů 391:242 odmítla Dolní sněmovna i pozměněnou dohodu o vystoupení země z EU
- 13.3. poměrem hlasů 312:308 doporučila Dolní sněmovna vládě za žádných okolností neodcházet z EU bez dohody

- 14.3. poměrem hlasů 412:202 schválila Dolní sněmovna návrh vlády požádat o odklad odchodu země z EU do 30.6.2019
- 18.3. předseda Dolní sněmovny John Bercow s odvoláním na rozhodnutí parlamentu z r. 1604 nedovolí třetí hlasování o dohodě o odchodu země z EU, pokud poslancům nebude předložen nový návrh
- 25.3. Dolní sněmovna si poměrem hlasů 329:302 odhlasovala právo rozhodnout o variantách odchodu země z EU dne 27.3. bez ohledu na názor vlády v nezávazném hlasování
- 27.3. ani jeden z osmi alternativních návrhů, připuštěných předsedou ke hlasování o formě odchodu země z EU z celkových 16, nezískal podporu většiny poslanců
- 27.3. poslanci Dolní sněmovny schválili poměrem hlasů 441:105 změnu zákona o brexitu, kterou se termín vystoupení Británie z EU posouvá z 29.3. na 12.4. nedojde-li k dohodě s EU, resp. 22.5. bude-li dohoda přijata, jak se dohodla vláda s nejvyššími představiteli členských zemí EU
- 29.3. Dolní sněmovna ani napotřetí neschválila dohodu o vystoupení země z EU, tentokrát poměrem hlasů 344:286
- 1.4. poslanci Dolní sněmovny opět odmítli všechny čtyři navrhované varianty dalšího postupu v krizi kolem schvalování dohody o odchodu země z EU
- 3.4. poměrem hlasů 311:310 rozhodla Dolní sněmovna, že již nebude hlasovat o dalších způsobech a formách odchodu země z EU; poměrem hlasů 313:312 přijali poslanci zákon, který pověřuje předsedkyni vlády usilovat o odklad brexitu, bude-li zemi 12.4. hrozit varianta bez dohody; zákon byl předán ke schválení Sněmovně lordů
- 24.5. premiérka Mayová oznámila svou rezignaci na funkci vůdkyně Konzervativní strany k 7.6.
- 23.5. voleb 73 poslanců Evropského parlamentu se zúčastnilo 37,0 % oprávněných voličů
- 19.6. funkci velitele Královského námořnictva *First Sea Lord* nastoupil admirál Anthony David RADAKIN
- 18.7. Dolní sněmovna poměrem hlasů 315:274 při 52 abstencích schválila zákon, který znemožní budoucí vládě při rozhodování o odchodu země z EU bez dohody obejít parlament cestou jeho pozastavení mezi 9.10. a 18.12.2019; poražení konzervativci však chtějí do jednání zapojit i královnu, která by měla mít možnost vůli parlamentu zvrátit a proti zákonu se odvolají k soudu
- 22.7. v dopise generálnímu advokátu pro Skotsko lordu Keenovi požádala skupina poslanců za labouristy, skotské nacionalisty, liberální demokraty, welšskou stranu Plaid Cymru a Zelené, aby předložil Nejvyššímu soudu Skotska (Court of Sessions) v Edinburghu návrh zákazu vládě předložit královně doporučení, aby pozastavila činnost parlamentu
- 24.7. královna jmenovala novým předsedou vlády Alexandera Borise de Pfeffel JOHNSON-a
- 24.7. jmenován nový kabinet (MZV Dominic Rennie RAAB)
- 28.8. královna vyslovila souhlasem s požadavkem premiéra Johnsona na dočasné pozastavení činnosti parlamentu na období 9.9. - 14.10.2019, aby umožnila vyřadit parlament z jednání o formě odchodu Británie z EU s tím, že o konkrétních datech rozhodne vláda; opozice, ale i konzervativní předseda Dolní sněmovny John Bercow označili tento krok za „ústavní nehoráznost“, veřejnost hovoří dokonce o „ústavním puči“

- 30.8. skotský soudce Lord Doherty odmítl požadavek 75 členů parlamentu vydat příkaz k dočasnému pozastavení plánu premiéra Johnsona pozastavit činnost parlamentu do doby, než je 3.9. začne projednávat Nejvyšší soud Skotska
- 3.9. poměrem hlasů 328:301 rozhodla Dolní sněmovna, že 4.9. bude jednat o návrhu zákona, který má zabránit odchodu Británie z EU bez dohody a odložit odchod do ledna 2020, pokud vláda nedojedná s EU novou dohodu nebo pokud parlament neschválí odchod bez dohody
- 4.9. soudce Nejvyššího soudu Skotska Raymond Doherty potvrdil, že jednání premiéra Johnsona o prerogaci parlamentu není v rozporu s právním řádem, posuzovat, je-li to krok protiústavní, však nepřísluší justici; petenti se proti rozsudku lorda Dohertyho hodlají odvolat
- 4.9. Dolní sněmovna schválila poměrem hlasů 329:300 (1. čtení), resp. 327:299 (3. čtení) návrh zákona Hilary Benna, aby vláda buď do 19.10. dosáhla novou dohodu s EU nebo získala souhlas parlamentu v případě neřízeného odchodu z EU, jinak musí požádat EU o odklad odchodu do 31.1.2020
- 4.9. poslanci Dolní sněmovny odmítli návrh vlády na konání předčasných voleb 15.10.2019; za abstence labouristických poslanců se pro předčasné volby vyslovilo 298 poslanců, proti 56 a tedy k požadované 2/3 většině všech poslanců vládě chybělo přesvědčit 133 poslanců
- 6.9. Sněmovna lordů schválila aklamací zákon, který zakazuje vládě vést zemi k odchodu z EU bez dohody; 9.9. zákon stvrdila královna
- 6.9. Vrchní soud v Londýně odmítl stížnost podnikatelky Giny Millerové a bývalého předsedy vlády Johna Majora na rozhodnutí Johnsonovy vlády o přerušení zasedání parlamentu jako neodůvodněnou
- 9.9. Dolní sněmovna již napodruhé odmítla návrh vlády na vypsání předčasných voleb, když jej podpořilo pouze 293 poslanců, 46 bylo proti a 303 se zdrželo hlasování; požadované dvoutřetinové většiny pro návrh tak nebylo dosaženo
- 9.9. na protest proti právě zahájenému přerušení zasedání Dolní sněmovny oznámil její předseda John Bercow, že k 31.10. odchází z funkce, nebudou-li do té doby vyhlášeny předčasné volby, v nichž již nechce kandidovat
- 11.9. skotský Court of Session v panelu tří soudců zrušil rozsudek soudce Dohertyho ze 4.9. a rozhodl, že přerušení zasedání parlamentu na pět týdnů bylo nezákonné; odvolací řízení má proběhnout 17.9. před Nejvyšším soudem Velké Británie, kam se odvolala britská vláda
- 12.9. Nejvyšší soud Severního Irska odmítl, že by odchod země z EU bez dohody byl v rozporu s Velkopáteční dohodou
- 24.9. Nejvyšší soud jednomyslně rozhodl, že přerušení zasedání parlamentu na 5 týdnů, nařízené královnou na doporučení premiéra Johnsona, je v rozporu se zákonem; předseda Dolní sněmovny ji tedy může svolat okamžitě (stalo se již 25.9.)
- 8.10. vláda rozhodla o ukončení jednání Dolní sněmovny, aby je 14.10. znovu zahájit královna svým vystoupením
- 17.10. v předvečer summitu EU oznámili v Bruselu předseda EK Jean-Claude Juncker a britský premiér Boris Johnson, že bylo dosaženo dohody o novém znění smlouvy o odchodu Británie z EU; dohodu podpořil summit EU, který přijal i politickou deklaraci
- 19.10. poměrem hlasů 322:306 schválila Dolní sněmovna tzv. Letwinův dodatek k zákonu o vyloučení odchodu země z EU bez dohody o odkladu přijetí nové dohody, dokud její obsah nebude implementován do britského práva;

- následkem tohoto kroku poslal premiér Johnson Evropské unii nepodepsaný (!) dopis, žádající o odložení brexitu k 31.10. do 31.1.2020, jak požaduje zákon
- 28.10. poměrem hlasů 299 pro a 70 proti při 272 abstencích odmítla Dolní sněmovna návrh vlády na uspořádání předčasných parlamentních voleb 12.12., když zákon požaduje podporu nejméně 434 poslanců
 - 29.10. poté, co EU schválila žádost Británie o odsun svého vystoupení z Unie do 31.1.2020, podpořila Dolní sněmovna poměrem hlasů 438:20 vypsání předčasných parlamentních voleb na 12.12., zatímco před tím odmítla poměrem hlasů 315:295 návrh labouristů a dalších opozičních stran na konání voleb již 9.12.
 - 4.11. Dolní sněmovna svým novým předsedou zvolila ve 4. kole Sira Lindsaye HOYLE-ho, když získal podporu 325 z 540 přítomných poslanců
 - 6.11. Dolní sněmovna rozhodla o svém rozpuštění, premiér Johnson o tom následně informoval královnu Alžbětu
 - 12.12. předčasné parlamentní volby do Dolní sněmovny s 650 členy se konaly za volební účasti 67,3 % registrovaných voličů
 - 13.12. královna požádala premiéra Johnsona o sestavení nové vlády
 - 16.12. jmenována nová vláda (MZV Dominic Rennie RAAB)
 - 17.12. na ustavující schůzi potvrdila Dolní sněmovna ve funkci svého předsedy Sira Lindsaye HOYLE-ho
 - 20.12. poměrem hlasů 358:234 schválila Dolní sněmovna ve II. čtení návrh prováděcího zákona k odchodu země z EU; zákon současně zakazuje prodloužení přechodného období pro sjednání vztahů s EU do budoucna po 31.12.2020

VENEZUELA

- 5.1. novým předsedou Národního shromáždění na období 2019-2020 byl zvolen Juan Gerardo Antonio GUAIDÓ MÁRQUEZ
- 10.1. do úřadu byl na druhé funkční období v délce šesti let uveden prezident Nicolás MADURO MOROS
- 21.1. ministerstvo obrany oznámilo zmaření pokusu příslušníků Národní gardy o vzpouře proti vládě prezidenta Madura
- 23.1. čelný představitel opozice a nově zvolený předseda opozicí ovládaného Národního shromáždění Juan Guaidó se prohlásil úřadujícím prezidentem na protestní demonstraci odpůrců současného režimu; jeho krok vzápětí podpořily USA a několik členských států OAS
- 30.1. prezident Maduro odmítl ultimátum EU na vyhlášení nových prezidentských voleb, aby zabránil tomu, že EU uzná opozičního vůdce Guaidóa prozatímním prezidentem jak učinily USA a jejich spojenci; Maduro je však připraven k jednání s opozicí za mezinárodního zprostředkování o možném urychlení parlamentních voleb
- 2.2. prezident Nicolás Maduro navrhl opozici uskutečnění předčasných parlamentních voleb ještě v letošním roce, ačkoliv mandát Národního shromáždění skončí v r. 2020; samozvaný prezident Guaidó však jakékoliv jednání s prezidentem Madurem odmítl
- 23.2. poté, co došlo k násilnostem při blokování humanitární pomoci organizované opozicí vládním vojskem, vyzval předseda Národního shromáždění a samozvaný úřadující prezident Guaidó mezinárodní společenství, aby pomohlo osvobodit zemi od režimu prezidenta Madura

- 18.3. změny ve vládě (MZV zůstává) poté, co ji 17.3. požádal prezident o odstoupení
- 28.3. státní kontrolor Elvis Amoroso oznámil, že tzv. úřadující prezident Juan Guaidó bude z důvodu zneužití politické moci na 15 let zbaven možnosti vykonávat jakýkoliv veřejný úřad, pokud se bude po skončení svého mandátu poslanec Národního shromáždění ucházet o znovuzvolení
- 1.4. Nejvyšší soud požádal Ústavodárné shromáždění o zbavení poslanecké imunity opozičního lídra a samozvaného prozatímního prezidenta Juana Guaidóa
- 2.4. Ústavodárné shromáždění vyhovělo žádosti Nejvyššího soudu a zbavilo Juana Guaidóa Márqueze poslanecké imunity
- 30.4. vládní vojsko potlačilo další pokus opozice o ozbrojený státní převrat a svržení režimu prezidenta Madura
- 8.5. Ústavodárné shromáždění zbavilo imunity dalších sedm poslanců Národního shromáždění, kteří se 1.5. připojili k výzvě samozvaného prezidenta Guaidóa armádě, aby svrhla režim prezidenta Madura, a které obvinil Nejvyšší soud z vlastizrady
- 14.5. Nejvyšší soud obvinil další čtyři opoziční poslance z vlastizrady a konspirace s nepřátelskou mocí, když vyzývali ke svržení zvoleného prezidenta a vlády; ozbrojené síly jim zabránily ve vstupu do budovy Národního shromáždění
- 16.5. Norsko oznámilo, že se nabídlo ke zprostředkování jednání mezi vládou a politickou opozicí na vysoké úrovni v Oslu, které již bylo zahájeno; vládní delegaci vede ministr informací Jorge Rodríguez, delegaci opozice bývalý poslanec Gerardo Blyde
- 20.5. poté, co Národní ústavodárné shromáždění rozhodlo o prodloužení svého mandátu do konce r. 2020, kdy se mají uskutečnit řádné parlamentní volby do Národního shromáždění, navrhl prezident Nicolás Maduro konání předčasných parlamentních voleb ještě v tomto roce
- 30.5. 1. kolo jednání mezi vládou a opozicí v norském Oslu bylo ukončeno, aniž bylo dosaženo dohody o dalších krocích; o termínu 2. kola jednání nebylo zatím rozhodnuto
- 27.6. prezident Maduro oznámil, že zpravodajské a bezpečnostní síly zabránily pokusu asi 20 osob o zorganizování státního převratu, při kterém měl být prezident se svou manželkou a nejvyššími představiteli vlády a Socialistické strany zavražděni a bývalý ministr obrany Raul Baduel instalován do funkce předsedy vlády; z organizování puče obvinil opozici v čele s Guaidóem, kterou podporovaly USA, Kolumbie a Chile; zatímco Guaidó obvinění odmítl, kolumbijský ministr zahraničí Carlos Holmes Trujillo připustil vměšování své země do situace ve Venezuele, i když „politickými a diplomatickými prostředky“
- 4.7. po zveřejnění zprávy vysoké komisařky OSN pro lidská práva Bacheletové o jejich porušování bezpečnostními silami propustila vláda, která zprávu odmítla jako jednostrannou a nepravdivou, na znamení své dobré vůle 22 politických vězňů z minulého období
- 8.7. za zprostředkování norské vlády byly na Barbadosu zahájeny přímé rozhovory mezi delegacemi vlády a vzbouřenců o řešení vnitropolitické krize, v nichž opozice požaduje odstoupení prezidenta Madura z funkce, jeho nahrazení prozatímní vládou a uspořádání svobodných voleb
- 28.8. samozvaný prezident Guaidó sestavil i opozicí ovládanou vládu, v níž úřad „komisaře“ zahraničí vykonává Julio Andrés BORGES JUNYENT
- 16.9. vláda prezidenta Madura se dohodla s menšími opozičními stranami na řešení současné politické krize a v návaznosti na tuto dohodu začala propouštět

uvězněné přívržence Juana Guaidóa, jakož i slíbila přezkoumat případy zadržených opozičních aktivistů

WALLIS A FUTUNA

- 10.1. úřad vrchního správce nastoupil Thierry QUEFFELEC
- 25.1. předsedou vlády království Tu'a (Alo) se stal *Tiafoi* Petelo Ekeni VAITANAKI
- 30.1. předsedou vlády království Sigave se stal *Kaifakaulu* Emiliano KELETAONA
- 29.11. předsedou Územního shromáždění byl zvolen Atoloto KOLOKILAGI

ZÁPADNÍ SAHARA

- 30.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2468 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN pro referendum o Západní Sahaře MINURSO do 31.10.2019
- 30.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2494 (2019), kterou prodloužila mandát mise OSN pro referendum o Západní Sahaře MINURSO do 31.10.2020

ZIMBABWE

- 8.11. změny ve vládě (MZV zůstává)

EVROPSKÁ UNIE

- 11.4. summit zemí EU rozhodl vyhovět žádosti Velké Británie o odsun termínu jejího odchodu ze společenství, a to nejpozději do 31.10.2019 za předpokladu, že se účastní květnových voleb do Evropského parlamentu; jinak odejde k 1.6.
- 23.-26.5. v členských zemích proběhly volby do Evropského parlamentu se 751 členem
- 29.5. komise doporučila členským zemím, aby rozhodly o zahájení přístupových jednání se Severní Makedonií a Albánií
- 26.6. novou generální tajemnicí Rady Evropy byla zvolena chorvatská ministryně zahraničí Marija PEJČINOVIĆ-BURIĆ; do své funkce nastoupí v září tr.
- 2.7. summit EU zvolil novým předsedou Evropské rady Charlese Yves Jeana Ghislaine MICHEL-a (Belgie) a navrhl Evropskému parlamentu na úřad předsedkyně Evropské komise Ursulu Gertrud VON DER LEYEN (Německo) a na úřad vysokého představitele EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku Josepa BORRELL FONTELLES-e (Španělsko), jakož i ministrům financí členských zemí eurozóny doporučil na funkci prezidentky Evropské centrální banky Christine Madeleine Odette LAGARDE-ovou
- 3.7. na ustavujícím zasedání zvolil Evropský parlament ve 2. kole svým předsedou Davida-Mariu SASSOLI-ho (Itálie), který získal 345 hlasů ze 667 odevzdaných platných volebních lístků, zatímco Jan Zahradil získal podporu 160, Ska Kellerová 119 a Sira Rego 43 poslanců (v prvním kole byly počty odevzdaných hlasů těmto kandidátům 325:162:113:67); současně bylo zvoleno 14 místopředsedů Evropského parlamentu
- 16.7. poměrem hlasů 383:327 při 22 abstencích a jednom neplatném hlase byla předsedkyní Evropské komise zvolena Ursula VON DER LEYEN; funkce se ujme 1.11.
- 10.9. předsedkyně Evropské komise Ursula VON DER LEYEN (DEU) oznámila její personální složení: výkonnými místopředsedy se stali Valdis DOMBROVSKIS (LVA) pro koordinaci práce v oblasti hospodářství a komisař pro finanční služby, Frans TIMMERMANS (NLD) pro koordinaci práce na Zelené dohodě pro Evropu a komisař pro oblast klimatu a Margrethe VESTAGER (DNK) pro koordinaci programu pro Evropu připravenou na digitální věk a komisařka pro hospodářskou soutěž; místopředsedy se stali Josep BORRELL FONTELLES

(ESP) a vysoký představitel pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, Věra JOUROVÁ (CZE) a komisařka pro hodnoty a transparentnost, Margaritis SCHINAS (GRC) a komisař pro ochranu evropského způsobu života, Maroš ŠEŤOVIČ (SVK) a komisař pro interinstitucionální vztahy a prognostiku a Dubravka ŠUICA (HRV) a komisařka pro demokracii a demografii; komisaři byli jmenováni: Helena DALLI (MLT – pro rovnost), Elisa FERREIRA (PRT – pro soudržnost a reformy), Marija GABRIEL (BGR – pro inovace a mládež), Paolo GENTILONI (ITA – pro hospodářství), Sylvie GOULARD (FRA – pro vnitřní trh), Johannes HAHN (AUT – pro rozpočet a správu), Phil HOGAN (IRL – pro obchod), Ylva JOHANSSON (SWE – pro vnitřní věci), Stella KYRIAKIDIS (CYP – pro zdraví), Janez LENARČIČ (SVN – pro řešení krizí), Rovana PLUMB (ROM – pro dopravu), Didier REYNDEERS (BEL – pro spravedlnost), Nicolas SCHMIT (LUX – pro pracovní místa), Kadri SIMSON (EST – pro energetiku), Virginijus SINKEVIČIUS (LTU – pro životní prostředí a oceány), László TRÓCSÁNYI (HUN – pro sousedství a rozšíření), Jutta URPIAINEN (FIN – pro mezinárodní partnerství) a Janusz WOJCIECHOWSKI (POL – pro zemědělství)

- 17.9. poměrem hlasů 394:206 podpořil Evropský parlament nominaci Christine LAGARDE-ové na funkci prezidentky Evropské centrální banky
- 26.9. navržení komisaři Rovana Plumb a László Trócsányi neprošli hlasováním právního výboru EP; 30.9. v opakovaném hlasování odmítl právní výbor schválit kandidáty navržené Rumunskem a Maďarskem na pozice eurokomisařů k zahájení slyšení ve výborech EP
- 30.9. Maďarsko stáhlo nominaci László Trócsányiho na funkci eurokomisaře a nově nominovalo Olivéra Várhelyiho
- 10.10. výbory EP zamítly kandidaturu Sylvie Goulardové (FRA) na pozici komisařky pro vnitřní trh
- 17.10. v předvečer summitu EU oznámili v Bruselu předseda EK Jean-Claude Juncker a britský premiér Boris Johnson, že bylo dosaženo dohody o novém znění smlouvy o odchodu Británie z EU; dohodu podpořil summit EU, který přijal i politickou deklaraci
- 28.10. předseda Rady EU Donald Tusk oznámil, že nejvyšší představitelé 27 zemí EU schválili flexibilní prodloužení termínu odchodu Británie z Unie do 31.1.2020
- 30.10. budoucí předsedkyně Evropské komise odmítla nového kandidáta na eurokomisaře, kterého jí 29.10. předložila vláda Rumunska Victora Negrescu; odmítl ho totiž potvrdit prezident Iohannis; z důvodu nekompletnosti komise se tedy o měsíc posouvá termín jejího nástupu do funkce na 1.12.2019
- 12.11. právní výbor EP schválil kandidaturu trojice nově navržených eurokomisařů z Francie (Thierry BRETON), Maďarska (Olivér VÁRHELYI) a Rumunska (Adina VALEANU), kteří tak mohou absolvovat veřejná slyšení v příslušných výborech parlamentu 14.11. (v nich prošli jen Breton a Valeanu)
- 14.11. Evropská komise nařkla Velkou Británii z porušení evropského práva, když Johnsonova vláda odmítla podat návrh na člena EK na období do odchodu země z Unie
- 18.11. napodruhé uspěl před zahraničním výborem Evropského parlamentu maďarský kandidát na eurokomisaře Olivér Várhelyi a postoupil tak ke schválení plénem EP 27.11.
- 25.11. členské státy EU schválily složení nové Evropské komise, kterou 27.11. potvrdil i Evropský parlament poměrem hlasů 461:157 při 89 abstencích; úřadu se ujala 1.12.

NATO

- 6.2. na setkání v centrále NATO v Bruselu podepsal ministr zahraničí Severní Makedonie Nikola Dimitrov a velvyslanci 29 členských zemí protokol o přistoupení jeho země k Severoatlantické smlouvě jako její 30. člen; protokol musí ratifikovat parlamenty všech stávajících členů NATO
- 28.3. generální tajemník Jens STOLTENBERG byl potvrzen ve funkci na další dva roky

18.2.2020